

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2509.

กิตติวดี บุญเชื้อ. กลุ่มทักษะภาษาไทย หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สารมวลชน, 2520.

กรรณิกา ลุ่นแจ่ม. ผลของการใช้กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

จรินทร์ ชานีรัตน์. รวมศัพท์วิชาการศึกษา จิตวิทยา พลศึกษา สุขศึกษา และสันตนาการ.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2516.

จิตต์นิภา ภักดีชุ่มพล. กิจกรรมการเรียนและการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน

สาธิตในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2516.

ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน. การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขปรับปรุง

กรุงเทพฯ: สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2523.

_____ . จิตวิทยาการอ่าน. มหาสารคาม: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม, 2529.

ฉวีวรรณ จึงเจริญ. แนวการสอนอ่านสำหรับเด็กชั้นอนุบาล เด็กเล็ก ประถมปีที่ 1. พระนคร:

โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.

ฉัตรสุดา ดวงพลอย. แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และ

จิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ.

ภาษาปริทัศน์ 4 (ภาคต้น ปีการศึกษา 2526): 11.

ชวัล แพร์ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

- ณรงค์ ทองปาน. การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2526.
- ดำเนิน ยอดมิ่ง. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากหนังสือการ์ตูนที่มีวิธีเสนอเนื้อหาแบบต่าง ๆ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ถวัลย์ มาศจรัส. การ์ตูนกับการสอน. ประชาศึกษา 33 (พฤษภาคม 2525): 4 - 8.
- ทีศนา แชนมณี. คู่มือการจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- เทพาวลี (สัมพันธ์) หอมสนธิ และคณะ. เกม. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพฯการพิมพ์, 2522.
- เชียรศรี วิวิธสิริ. การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน: เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ต้นอักษรพิมพ์, 2531.
- นิตยา ฤทธิโยธี. คู่มือการสอนภาษาไทย เกมประกอบการสอนอ่านชั้นประถมศึกษา. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518.
- บันลือ พฤกษ์วัน. มิติใหม่ในการสอนอ่านภาคปฏิบัติ อันดับที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- _____. อุปเตศการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- _____. ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการสอนอ่าน. ประชาศึกษา 8 (พฤษภาคม 2529): 4 - 11.
- _____. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2 ปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- บุญเสริม ฤทธิภรณ์. การสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน. วิทยาสาร 26 (กรกฎาคม 2518): 34.

- ปฐม นิคมานนท์. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านแบบการรับรู้และการสร้าง
ความคิดรวบยอดของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514.
- ประคอง วรรณสุต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุงแก้ไข.
ปกุณธานี: บริษัท ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, 2528.
- _____ . สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- ประทีป แจ้งจิตต์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคิดสร้งกับกิจกรรมตามแผนการสอน
ของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528.
- ประเทิน มหาพันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
โอเคเอ็นส์ไตร์, 2530.
- ประพิมพ์พรรณ สุธรรมาวงศ์. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ใน
การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสาธิต. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- ประพนธ์ เจียรกุล. ผลการทดลองอาร์. ไอ. ที. ในเวียดนาม ใน อาคม จันทสุนทร และ
เชาวลิต ชำนาญ (บรรณาธิการ). ลดเวลาการสอนะนวัตกรรมที่น่าสนใจ. หน้า
323 - 338. ลพบุรี: โรงพิมพ์หัตถโกศลการพิมพ์, 2521.
- ประกาศกร โล่ห์ทองคำ. กลุ่มการสอนกลุ่มสัมพันธ์ในโรงเรียน. นครราชสีมา: ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา, 2525.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. การอ่านภาษาอังกฤษ 1. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2525.

มยุรี สุขวิวัฒน์. อ่านทำไม อ่านอะไร อ่านอย่างไร. ภาษาปริทัศน์. 4 (ภาคต้น ปีการศึกษา 2526): 33.

มาลินี นิ่มเสมอ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและ คณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518.

มัลลิกา ภักดิ์ธรงค์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมาที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลการพิมพ์, 2520.

วรสภา เพชรประดับ. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับวิธีเรียนด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

วิรัช บรรจง. วิชาการศึกษาหลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานคร การพิมพ์, 2516.

วัลย์ภรณ์ อาทิตย์เที่ยง. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ศรียา-ประภัสสร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เฟื่องอักษร, 2519.

ศิริกาญจน์ โกสัมภ์. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา. ประชาบาล 11(กรกฎาคม 2521):

- _____ . การศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานครตามความคิดเห็นของครูบรรณารักษ์และผู้บริหารโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ศิริรัตน์ นิละคุปต์. กระบวนการอ่าน และทักษะการอ่าน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520.
- _____ . สารบบจำแนกการอ่านเพื่อความเข้าใจ. จันทรเกษม 17 (กันยายน - ตุลาคม 2526); 15 - 16.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2523.
- _____ . หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ฉบับใช้ในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533.
- สนิท ตั้งทวี. ศิลปะการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2531.
- สัมพันธ์ ชวัญคำ. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และสัมฤทธิ์ผลในการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สัมพันธ์ ช้างชมแก้ว. ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครู 5 แห่งในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515.
- สัมพันธ์ มั่นตะสูตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2526.
- สัมพันธ์ สิ้นธุระเวชผู้. การประเมินทักษะการอ่านง สารพัฒนาหลักสูตร 45 (ธันวาคม 2528): 23 - 24.

สมุทร เชื้อเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

สวนิต ยมาภัย. หน่วยที่ 4 ความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารในภาษาเพื่อการสื่อสาร เล่มที่ 1 หน่วยที่ 1 - 7. หน้า 1 - 47. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2528.

สันศักดิ์ อินทริกานนท์ และคณะ. ปัญหาในการอ่าน. รายงานวิชาพัฒนาการสอนอ่านในระดับ ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สามัญศึกษา, กรม. หน่วยศึกษานิเทศก์. คู่มือการสอนภาษาไทย เกมประกอบการสอนอ่าน.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2518.

สุจินต์ เลียงจรรยารัตน์. การใช้เกมประกอบการสอนวิชาฟิสิกส์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.

สุชาดา วิษุณี. อ่านคล่อง. ข่าวครูไทย 1 (เมษายน 2529): 54 - 55.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. ภาษาไทย 5. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527. (เอกสารโรเนียว).

สุมณฑา วิรุฬษาณ. ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สุริภรณ์ พิพัฒนรัฐดิกร. การสร้างหนังสืออ่านประกอบหรือกรอบเพื่อฝึกทักษะในการอ่านของนักเรียน ระดับประถมปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

เสถียร สมิตถภาพงศ์. วิธีเรียนแบบล่าช้าตอบ. ใน อาคม จันทสุนทร และเชาวลิต ช่านาญ (บรรณาธิการ). ลดเวลาการสอน: นวัตกรรมที่น่าสนใจ. หน้า 323 - 328.

ลพบุรี: โรงพิมพ์หัตถโกศลการพิมพ์, 2521.

หลุย. จำปาเทศ. การติดต่อสื่อสาร. ใน กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เล่ม 1. หน้า 77 - 82. ทิศนา ชนมณี และคณะ (บรรณาธิการ). กรุงเทพมหานคร: บุรพาศิลป์ การพิมพ์, 2523.

- อักษร รุ่งมณี. การเปรียบเทียบผลเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่าง
การสอนแบบปกติกับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญพามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2
แก้ไข. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. เอกสารประกอบการศึกษาวิชาการศึกษาวัดและประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ:
ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. (อัดสำเนา)
- อัมพร สุขเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2520.
- อาคม จันทรสุนทร. ลดเวลาการสอนเน้นวัดกรรมที่น่าสนใจ. ลพบุรี: โรงพิมพ์หัตถโกศล
การพิมพ์, 2521.
- อารมภ์ เพชรชื่น. เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษาในระดับประถมศึกษา. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2527.
- อุบล บุญชู. การฝึกทักษะการอ่าน ประเด็นสำคัญที่ถูกลืมมองข้าม. มิตรครู 4 (30 กุมภาพันธ์
2524): 13 - 16.

ภาษาอังกฤษ

- Arrowsmith, Gray. Reading VS Thinking. Bulletin of the English
Language Center. 2 (October 1972): 84.
- Barrette, Thomas C. Teaching Reading in the Middle Grades. 2d ed.
Massachusetts: Addison - Wesley Publishing Company, 1979.
- Braam, L. Developing and Measuring Flexibility in Reading. Reading
Teacher 16 (July 1963): 247 - 254.

- Dallmann, Martha and others. The Teaching of Reading. 5th ed.
New York: Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1978.
- Dunn, Rita and Dunn Kenneth. Practical Approaches to Individualizing Instruction. New York: Parker Publishing Company, Inc., 1972.
- Hafner, Lawrence E. and Jolly, Hoyden B. Patters of Teaching Reading in the Elementary School. New York: Macmillan Publishing Company, Inc., 1972.
- Huck, Charlotte S. and Kuhn, Doris Young. Children's Literature in the Elementary School. 3rd ed. New York: Holt-Rinehart and Winston, 1976.
- Kinder, James Screngo. Audio-Visual Materials and Techniques. New York: America Book Company, 1959.
- Omaggio, A. C. Helping Learners Succeed : Activities for the Foregin Language Classroom. New York: Holt-Rinehart and Winston, 1981.
- Reese, Jay. Simulation Game and Learning Activities . New York: Kitt, 1977.
- Riden, Synbil M. The Effects of Environment on the Reading Ability of Eight-Year-Old Children. The Journal of Education Research 52 (February 1959): 205.
- Smith, Nila B. Reading Instruction for Today 's Children. New York: Prentice-Hall, 1963.

Tinker, Miles Albert. Teaching Elementary Reading. 3rd ed. New York:
Appleton-Century-Crofts, 1968.

Valette, Rebecca M. and Disick, Renee S. Modern Language Performance
Objective and Individualization : A Handbook. New York:
Harcourt Brace Jovanovich, Inc., 1972.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ วิไลลักษณ์ ภูักัดดี
ศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 6

อาจารย์ วิบูลย์ ศรีโสภณ
ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี

อาจารย์ มาลินี เป่าพรหม
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

อาจารย์ สุวรรณา นิลเกษ
โรงเรียนบ้านหนองรี กิ่งอำเภอ ลำสนธิ จังหวัด ลพบุรี

ภาคผนวก ข.

สถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

1.1 การคำนวณหาค่าระดับความยาก และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

1.1.1 ระดับความยาก

$$P = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

1.1.2 อำนาจจำแนก

$$D = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก

D แทน อำนาจจำแนก

R_U แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

R_L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก

f แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งมีจำนวนเท่ากัน

(ประคอง กรรณสูต, 2528)

1.2 การคำนวณหาความเที่ยงของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้คะแนนข้อที่ตอบถูกเป็น 1 คะแนน และให้คะแนนข้อที่ตอบผิดเป็น 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ ใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Reliability) ดังนี้

$$K-R_{20} : R_{xx} = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\Sigma pq}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ R_{xx} แทน สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบ

N แทน จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของคนตอบข้อสอบได้ถูกต้อง

q แทน สัดส่วนของคนตอบผิด

pq แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

(ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด)

Σpq แทน ผลรวมของผลคูณของสัดส่วนของผู้ตอบถูก
ตอบผิด

S_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบ
ทั้งหมด (หรือแทนด้วย

$$\sigma_x^2 = \frac{\Sigma X^2}{N} - \left(\frac{\Sigma X}{N} \right)^2$$

(ประคอง กรรณสูต, 2528)

2. การคำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมคัดสรร จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma fx}{N}$$

$$S_x = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ

x แทน คะแนนที่กำหนดตามสเกล

f แทน จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม

(ประคอง กรรณสูตร, 2528)

3. การคำนวณหาค่าร้อยละของแบบสอบถามความพึงพอใจ จากสูตร

$$\text{ค่าร้อยละของรายการใด ๆ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในข้อนั้น}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

4. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

4.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบชนิดตัวอย่างประชากรสัมพันธ์กัน โดยได้รับการทดสอบสองครั้ง คือ

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ t แทน ความแตกต่างของมัธยฐานเลขคณิต
 ΣD แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนและหลัง
 การทดลอง
 ΣD^2 แทน ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อน
 และหลังการทดลอง
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด
 $df = N - 1$

(ประกอบ กรรณสูตร, 2528)

4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบชนิดตัวอย่างประชากร
 ไม่สัมพันธ์กัน ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{N_1 S_1^2 + N_2 S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \cdot \frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}}$$

เมื่อ t แทน อัตราส่วนวิกฤต
 \bar{X}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
 \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
 S_1^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มที่ 1
 S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มที่ 2
 N แทน จำนวนในแต่ละกลุ่ม

(ประกอบ กรรณสูตร, 2529)

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้าน

ความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

ตารางที่ 7 การคำนวณหาค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ข้อ	จำนวนผู้ตอบถูก				ข้อ	จำนวนผู้ตอบถูก			
	ระดับ		อำนาจ	ระดับ		ระดับ		อำนาจ	
	ความยาก	จำแนก				ความยาก	จำแนก		
(R _u)	(R ₁)	(P)	(D)	(R _u)	(R ₁)	(P)	(D)		
1	14	7	0.70	0.47	16	13	9	0.73	0.27
2	13	8	0.70	0.33	17	15	10	0.83	0.33
3	15	9	0.80	0.40	18	13	4	0.57	0.60
4	14	9	0.77	0.33	19	10	4	0.47	0.40
5	14	8	0.73	0.40	20	10	5	0.50	0.33
6	5	1	0.20	0.27	21	8	2	0.33	0.40
7	6	2	0.27	0.27	22	5	1	0.20	0.27
8	7	3	0.33	0.27	23	6	2	0.27	0.27
9	6	1	0.23	0.33	24	11	8	0.63	0.20
10	8	5	0.43	0.20	25	10	7	0.57	0.20
11	11	6	0.57	0.33	26	12	5	0.57	0.47
12	14	5	0.80	0.27	27	10	2	0.40	0.53
13	12	6	0.60	0.40	28	8	5	0.43	0.20
14	13	7	0.67	0.40	29	10	6	0.53	0.27
15	15	10	0.83	0.33	30	10	5	0.70	0.33

$$\begin{aligned} X &= 471 \\ X^2 &= 7969 \\ \bar{X} &= 15.7 \\ \Sigma pq &= 6.52 \end{aligned}$$

ตัวอย่างการคำนวณค่าระดับความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบข้อที่ 1

ข้อมูล

$$R_u = 14 \quad R_1 = 7 \quad f = 15$$

ระดับความยาก

$$P = \frac{R_u + R_1}{2f} = \frac{14 + 7}{2(15)} = 0.70$$

อำนาจจำแนก

$$D = \frac{R_u - R_1}{f} = \frac{14 - 7}{15} = 0.47$$

ระดับความยากของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ 0.20 - 0.83

อำนาจจำแนกของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ 0.20 - 0.60

2. ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน
ในระดับการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ

ข้อมูล

$$\begin{aligned} N &= 30 & \Sigma X &= 471 & \Sigma X^2 &= 7969 \\ \Sigma pq &= 6.52 & \bar{X} &= 15.7 \end{aligned}$$

แทนค่า

$$S_x^2 = \frac{\Sigma X^2}{N} - \left(\frac{\Sigma X}{N} \right)^2 = \frac{7969}{30} - \left(\frac{471}{30} \right)^2 = 19.14$$

$$\begin{aligned} K-R_{20} : r_{xx} &= \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\Sigma pq}{S_x} \right) \\ &= \frac{30}{30-1} \left(1 - \frac{6.52}{19.14} \right) \\ &= 0.68 \end{aligned}$$

ความเที่ยงของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.68

3. การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมคัดสรร

ตัวอย่างการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามข้อที่ 1

ข้อมูล

$$N = 30 \quad \Sigma fx = 134 \quad \Sigma fx^2 = 616$$

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\Sigma fx}{N} \\ &= \frac{134}{30} \\ &= 4.47 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 S_x &= \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2} \\
 &= \sqrt{\frac{616}{30} - \left(\frac{134}{30}\right)^2} \\
 &= 0.74
 \end{aligned}$$

4. การคำนวณหาค่าร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมคัดสรร ตัวอย่างการคำนวณหาค่าร้อยละความพึงพอใจของนักเรียนข้อที่ 1

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามข้อนั้น}}{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด}} \times 100$$

$$\text{ค่าร้อยละของระดับมากที่สุด} = \frac{19}{30} \times 100 = 63.33$$

$$\text{ค่าร้อยละของระดับมาก} = \frac{6}{30} \times 100 = 20.00$$

$$\text{ค่าร้อยละของระดับปานกลาง} = \frac{5}{30} \times 100 = 16.67$$

5. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

5.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม ใช้สูตรชนิดที่ตัวอย่างประชากรมีความสัมพันธ์กัน โดยได้รับการทดสอบสองครั้ง

ตัวอย่าง การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนการทดลองและหลัง
การทดลองของกลุ่มทดลอง (ดังตารางที่ 5)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

ข้อมูล

$$N = 30 \quad \Sigma D = 46 \quad \Sigma D^2 = 479$$

แทนค่า

$$t = \frac{46}{\sqrt{\frac{30 (479) - (46)^2}{30 - 1}}}$$

$$= 2.23$$

$$df = N - 1$$

$$.05 t_{29} = 2.04$$

จะเห็นว่า ค่า t ที่คำนวณได้มากกว่าค่าในตารางแสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคัดสรรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคัดสรรมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารสูงขึ้นกว่าเดิม

5.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้สูตรชนิดที่ตัวอย่างประชากรไม่สัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (ดังตารางที่ 3)

สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{N_1 S_1^2 + N_2 S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \cdot \frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}}$$

ข้อมูล

$$\begin{aligned} \bar{X}_1 &= 14.47 & \bar{X}_2 &= 14.17 \\ S.D_1 &= 4.67 & S.D_2 &= 1.40 & N &= 30 \end{aligned}$$

แทนค่า

$$\begin{aligned} t &= \frac{14.47 - 14.17}{\sqrt{\frac{30(4.67)^2 + 30(1.40)^2}{30 + 30 - 2} \cdot \frac{30 + 30}{30 \times 30}}} \\ &= \frac{0.3}{\sqrt{\frac{654.27 + 58.80}{58} \cdot \frac{60}{900}}} \\ &= \frac{0.3}{0.92} \\ &= 0.32 \\ .05 t_{58} &= 2.00 \end{aligned}$$

จะเห็นได้ว่า ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าในตาราง แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05 กล่าวได้ว่า ความรู้พื้นฐานในด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

6. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ชนิดข้อมูลที่ตัวอย่างประชากรมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกัน โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left(\frac{s_{x_1}^2}{N_1} + \frac{s_{x_2}^2}{N_2} \right) (1 - r_{xy}^2)}}$$

เมื่อ	t	=	อัตราส่วนวิกฤต
	\bar{X}_1	=	ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง
	\bar{X}_2	=	ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุม
	$s_{x_1}^2$	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของนักเรียนกลุ่มทดลอง
	$s_{x_2}^2$	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของนักเรียนกลุ่มควบคุม
	r_{xy}	=	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	df	=	$N_1 + N_2 - 3$

(ประกอบ กรรณสูต, 2528)

ตารางที่ 8 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารหลังการทดลอง
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียนคนที่	X	Y	X ²	Y ²	XY
1	13	10	169	100	130
2	13	11	169	121	143
3	14	10	196	100	140
.
.
.
60	17	19	289	361	323
รวม	$\Sigma X = 589$	$\Sigma Y = 906$	$\Sigma X^2 = 13017$	$\Sigma Y^2 = 15112$	$\Sigma XY = 13618$

$$\begin{aligned}
 r_{xy} &= \frac{N\Sigma xy - \Sigma x\Sigma y}{\sqrt{[N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2][N\Sigma y^2 - (\Sigma y)^2]}} \\
 &= \frac{60 \times 13618 - 589 \times 906}{\sqrt{[60 \times 13017 - (589)^2][60 \times 15112 - (906)^2]}} \\
 &= \frac{817080 - 778254}{\sqrt{[781020 - 737881][906720 - 820836]}} \\
 &= \frac{38826}{60868.30} \\
 &= 0.63
 \end{aligned}$$

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หลังการทดลองเท่ากับ 0.63

คำนวณหาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ($\sigma_{\bar{x}_1}$) และกลุ่มควบคุม ($\sigma_{\bar{x}_2}$) ได้ดังนี้

$$x_1 = \frac{S.D}{\sqrt{N-1}} = \frac{5.10}{\sqrt{30-1}} = 0.94$$

$$x_2 = \frac{S.D}{\sqrt{N-1}} = \frac{4.62}{\sqrt{30-1}} = 0.86$$

ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ชนิดข้อมูลที่ตัวอย่างประชากรมีความสัมพันธ์กัน (ดังตารางที่ 4)

ข้อมูล	$\bar{X}_1 = 15.57$	$\sigma_{\bar{X}_1} = 0.94$	
	$\bar{X}_2 = 14.63$	$\sigma_{\bar{X}_2} = 0.86$	$r_{xy} = 0.63$
H_0	$\mu_1 = \mu_2$		

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{(\sigma_{\bar{x}_1}^2 + \sigma_{\bar{x}_2}^2)(1 - r_{xy}^2)}}$$

$$= \frac{15.57 - 14.63}{\sqrt{[(0.94)^2 + (0.86)^2][1 - (0.63)^2]}}$$

$$= \frac{0.94}{0.99}$$

$$= 0.94$$

$$.05 t_{57} = 1.67$$

ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าในตาราง แสดงว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 9 ผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

เลขที่	สอบก่อน	สอบหลัง	(สอบหลัง-สอบก่อน)		D		D^2		
1	16	13	12	10	11	-3	-1	9	1
2	17	13	16	11	17	-2	1	4	1
3	18	14	16	10	16	-4	0	16	0
4	19	12	18	19	23	7	5	49	25
5	20	10	12	8	11	-2	-1	4	1
6	21	13	15	10	22	-3	7	9	49
7	22	13	13	10	12	-3	-1	9	1
8	23	10	13	7	12	-3	-1	9	1
9	24	11	13	17	15	6	2	36	4
10	25	16	14	19	18	3	4	9	16
11	26	13	12	13	19	0	7	0	49
12	27	14	14	22	15	8	1	64	1
13	28	14	21	13	24	-1	3	1	9
14	29	20	20	22	24	2	4	4	16
15	30	14	15	23	14	9	-1	81	1
รวม					$\Sigma D = 46$		$\Sigma D^2 = 479$		

ทดสอบความมีนัยสำคัญของผลต่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองชนิดข้อมูลมีความสัมพันธ์กัน (ดังตารางที่ 5)

ข้อมูล

$$\Sigma D = 46 \quad \Sigma D^2 = 479 \quad N = 30$$

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

แทนค่า

$$t = \frac{46}{\sqrt{\frac{30 (479)^2 - (46)^2}{30 - 1}}}$$

$$= 2.23$$

$$.05 t_{29} = 1.7$$

ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าในตาราง แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 การคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจ ในการอ่านในระดับการสื่อสารของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เลขที่	กลุ่มทดลอง				เลขที่	กลุ่มควบคุม			
	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง			ก่อนทดลอง		หลังทดลอง	
	X	X ²	X	X ²		X	X ²	X	X ²
1.	13	169	10	100	1.	10	100	12	144
2.	13	169	11	121	2.	15	225	10	100
3.	14	196	10	100	3.	10	100	11	121
.
.
.
30.	20	400	24	576	30.	17	289	19	361
รวม	425	6083	467	8051	รวม	434	6934	439	7061

กลุ่มทดลอง

ก่อนการทดลอง

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\Sigma X}{N} \\ &= \frac{425}{30} \\ &= 14.17 \end{aligned}$$

หลังการทดลอง

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\Sigma X}{N} \\ &= \frac{467}{30} \\ &= 15.57 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{\Sigma X^2}{N} - \left(\frac{\Sigma X}{N}\right)^2} \\
 &= \sqrt{\frac{6083}{30} - \left(\frac{425}{30}\right)^2} \\
 &= 1.40
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{\Sigma X^2}{N} - \left(\frac{\Sigma X}{N}\right)^2} \\
 &= \sqrt{\frac{8051}{30} - \left(\frac{467}{30}\right)^2} \\
 &= 5.10
 \end{aligned}$$

กลุ่มควบคุม

ก่อนการทดลอง

$$\begin{aligned}
 \bar{X} &= \frac{\Sigma X}{N} \\
 &= \frac{434}{30} \\
 &= 14.47
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{\Sigma X^2}{N} - \left(\frac{\Sigma X}{N}\right)^2} \\
 &= \sqrt{\frac{6934}{30} - \left(\frac{434}{30}\right)^2} \\
 &= 4.67
 \end{aligned}$$

หลังการทดลอง

$$\begin{aligned}
 \bar{X} &= \frac{\Sigma X}{N} \\
 &= \frac{439}{30} \\
 &= 14.63
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{\Sigma X^2}{N} - \left(\frac{\Sigma X}{N}\right)^2} \\
 &= \sqrt{\frac{7051}{30} - \left(\frac{439}{30}\right)^2} \\
 &= 4.62
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 11 เฉลยคำตอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำตอบ	ข้อที่
ก.	5, 9, 11, 12, 16, 18, 20, 29
ข.	3, 15, 17, 19, 21, 25, 27
ค.	4, 6, 7, 23, 30
ง.	2, 8, 10, 13, 14, 22, 24, 26, 28
จ.	1

ภาคผนวก ค

แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมตัดสรร

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ฯ

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แผนการสอนที่ 1

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "เบ๊อตัวเอง"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเน้นการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่ออ้าให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ชิ้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่อ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "เบ๊อตัวเอง"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

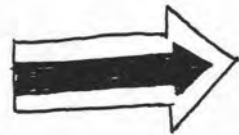
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง โรคเบ็ดตัวเอง ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สาเหตุสำคัญที่สุดของเรื่องนี้คืออะไร

ก. ไม่ควรเบียดอะไรง่าย ๆ	ข. จงรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน
ค. ให้มีความอดทนต่อทุกสิ่ง	ง. จงพอใจในการเป็นตัวเอง
2. ย่านกฐกมีวิธีการทำให้สัตว์ทั้งหลายหายจากโรคเบ็ดตนเองได้อย่างไร

ก. สับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตประจำวันกัน	ข. จับสลากเปลี่ยนตัวกัน
ค. จับสลากแลกเท้ากัน	ง. ทดลองเป็นสัตว์อื่น
3. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. สัตว์เบ็ดตนเอง	2. นกฐกให้แลกหน้าทีกัน
3. ความซ้าซากจำเจ	4. สัตว์ทั้งหลายค้นพบว่าเป็นตัวของตัวเองดีที่สุด
ก. 3 1 2 4	ข. 1 3 2 4
ค. 3 1 4 2	ง. 1 2 3 4
4. เรื่องนี้ย่านกฐกมีนิสัยเด่นด้านใด

ก. เป็นผู้ใหญ่ที่ตามใจเด็ก	ข. เป็นผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล
ค. เป็นผู้ใหญ่ที่ฉลาดในการสอนเด็กวัน	ง. เป็นผู้ใหญ่ที่มีความเมตตากรุณา
5. ผลของการเบ็ดตัวเองของสัตว์ต่าง ๆ ในเรื่องนี้เป็นอย่างไร

ก. เกิดความเกียจคร้าน	ข. ต้องเสียเวลา
ค. ทำให้ส่มองกับ	ง. ได้รับความเดือดร้อน

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้หน้าไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อ้อ่าลึมนะคะ -

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

สัตว์ทั้งหลายในป่าจุ่มจุ่มเคยอยู่กันอย่างมีความสุข แต่แล้ววันหนึ่งคุณช่านกฮูกก็ตื่นขึ้นในตอนเช้าพร้อมกับความรู้สึกผิดปกติ คุณช่านกฮูกขยับแว่นตาพร้อมกับร้องถามว่า

"มีอะไรกันข้างล่างนะ เจ้าตึกแดนเรอะ"

แต่ข้างล่างตรงทุ่งโล่ง สิงโต กระต่าย ค้างคาว และเต่าส่งเสียงหวาดสังหวาดชีวิตเลย เขียว นี่แหละต้นเหตุที่คุณช่าต้องสะดุ้งตื่นละ

"เกิดอะไรขึ้น มีอะไรกัน" คุณช่านกฮูกร้องถามอีก แต่ไม่มีใครได้ยินเสียงคุณช่าหรือว่าสนใจฟัง คุณช่าเลยโฉบบินลงมาข้างล่าง "นี่มันอะไรกันชะ ทำไมถึงได้กวณเวลานอนของช่า ยังงี้ ว่าไหงชะพ่อสิงโต" คุณช่าถามสิงโตก่อน "ควรจะมีเหตุผลดี ๆ หน่อยนะที่รบกวนคนอื่น ช่าลืมนกฮูกของป่าจุ่มจุ่มเสียละ"

"ไม่มีอะไรหรอกจะ ช่านกฮูก" สิงโตตอบเสียงเหนื่อยหน่าย "เพียงแต่ฉันเบื่อชีวิต สิงโตเต็มประดาแล้ว ฉันอยากเป็นอย่างอื่นมั่ง"

"ฉันด้วย ฉันด้วย ฉันด้วย" สัตว์อื่นร้องขึ้นราวกับนัดไว้ "เราเบื่อชีวิตจะตายซ้ำซาก น่ารำคาญ น่าเบื่อ เราอยากตื่นตื่นผจญภัย เป็นอะไรอย่างอื่นมั่ง"

"จริงรี" ช่านกฮูกขยับปีกมองหน้าบรรดาสัตว์ทั้งหลาย "แต่สุขภาพจิตของนกฮูกมีอยู่ว่า เราเป็นตัวเราดีที่สุด ชนนกฮูกต้องอยู่ในรังนกฮูก"

"จริงรี เราไม่ได้พูดเล่นหรอกนะ เบื่อจริง ๆ ด้วย นี่เรื่องใหญ่นะ"

"ใหญ่จนต้องรบกวนเวลานอนของช่าเรอะ" ช่านกฮูกเน้นถาม

"ใช่แล้ว ใช่แล้ว" บรรดาสัตว์ฮินฮัน

"เออะ ถ้าอย่างนั้นช่าจะตัดสินใจให้ เอาจ้างนี้พวกเธอไปทำรอยเท้ามาให้ช่า กดลงบนเปลือกไม้ละ แล้วช่าจะเอามาปนกันให้หีบ ใครหีบได้รอยเท้าของใครก็ต้องดำเนินชีวิตแบบเจ้าของรอยเท้า นั้น ดีไหมละ แล้วลองดูซิว่า ชีวิตใหม่เป็นอย่างไร ถ้าชอบช่าจะบอกพ่อมดของป่าจุ่มจุ่มให้เขาจัดการเปลี่ยนให้ตลอดกาลเลย"

เมื่อเรียบร้อย ย่าสับเปลี่ยนรอยเท้าให้จับสลากรันแล้ว ย่าก็หนีไปนอน พวกสัตว์ก็
ดำเนินชีวิตใหม่ สิงโตจับได้รอยเท้าของค่างควา จึงต้องจับกิ่งไม้แล้วเอาหัวห้อยลง กระจ่ายจับ
ได้รอยเท้าสิงโต จึงต้องหัดคำรามเสียงดัง ค่างควาได้รอยเท้าของเต่า จึงต้องลงไปอยู่ในน้ำ
ส่วนเต่าได้รอยเท้าของกระจ่าย จึงฝึกหัดกระโดดแบบกระจ่าย

ตอนค่ำ ย่านกฐุกเตรียมอาหารเย็น ก็ได้ยินเสียงครวญครางจากบรรดาสัตว์ทั้งหลาย
ง่ามองลงไปทีหนึ่งดิน พบเต่าเดินเอาไม้ค้ำกะเหล็ก ๆ กระจ่ายพันคอจนมองไม่เห็นหู สิงโตเอา
กุน้ำแข็งวางบนหัว และค่างควาจามฟุคฟิตสิ่งน้ำมูก "นี่เป็นอะไรกันไปล่ะหือ" ย่านกฐุกถาม

"คือว่า ฉันจับได้รอยเท้าของค่างควาก็ขึ้นไปจับกิ่งไม้ห้อยหัวลง ที่แรกก็ทำได้หรอก
แต่เพลอหน่อยเดี๋ยวตกลงมาหัวแทบแตก เพราะสูงตั้งยี่สิบฟุต" สิงโตเล่ากลางครางโอย ๆ

"แล้วเจ้าล่ะกระจ่าย" ย่านกฐุกทัก

"คือจะซ่า" กระจ่ายพูดเสียงแหบแห้งไม่ได้ยิน "ฉันพยายามคำรามทั้งวัน เลขคอ
เจ็บพูดไม่ได้"

"โธ่เอ๊ย !" ย่าปลง และถามค่างควาบ้าง "แล้วเจ้าค่างควาล่ะ"

"ฉันลงไปใต้น้ำจะซ่า เพราะฉันได้รอยเท้าเต่า" ค่างควาสิ่งน้ำมูกดังฟืด "นอกจากจะ
เป็นหวัดแล้วนะยังเกือบจมน้ำตายนะ ฮัด...ฮัดเซ๊ย"

"สวรรค์ช่วย แล้วเจ้าเตาล่ะ"

"ฉันจับได้รอยเท้ากระจ่าย" เต่าครางซบไม้ค้ำ "ฉันต้องหัดกระโดดอย่างกระจ่าย
แต่พอหลายครั้งเข้าก็ล้ม หลังแทบหัก กระดองแทบแตกนะ โอย ! ฉันชอบลงไปอยู่ในน้ำมากกว่า
เหมาะกะกับเต่ามากกว่าจะซ่า"

"ซ่ารู้ ๆ " ย่านกฐุกเห็นใจ "และฉันก็ชอบคำรามมากกว่า แต่ตอนนี้ยังทำไม่ได้ยัง
เจ็บหัว" สิงโตว่า "และฉันก็ชอบห้อยหัวลงจากกิ่งไม้มากกว่า" ค่างควาจาม "รอให้หวัดหาย
ก่อนเถอะ"

"และฉันอยากกระโดดหนีไปจากเรื่องโง่ ๆ นี้แล้วล่ะ" กระจ่ายขำและรีบกระโดด
หายไปที่ "ซ่า ขอถามอะไรหน่อยจะ" เต่าถามย่านกฐุกเมื่อเห็นย่าเตรียมจะบินขึ้นไปกิน

อาหารเย็น "ฮ่า อฮากเป็นดัวอะไรนะ หือ"

"ฮ่ารักนกฮูกนะซี เขาเชื่อว่า นกฮูกฉลาดมากไม่ใช่รี" ฮ่าหัวเราะ

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

คืนกับเม่น

เหตุอุบัติเหตุคันถึงแสนเข็ญ
เพราะศัตรูหมู่พาลทะยานใจ
แต่บังเอิญโชคช่วยไม่ม้วยมอด
ให้หลบภัยในรูอยู่กับมัน
อันรูคูนั่นก็เหมาะเฉพาะคูน
ครั้นสหายเข้าไปคุดคุดทะวง
ไอ้คูนเจ้าเข้าออกต้องชอกช้ำ
เหมือนถูกหอกตอกซ้ำระกำใจ
ว่าชนเจ้าคมแข็งแทงซ้ำแสบ
เจ็บเหลือเกินเข็ญออกไปนอกรู
แต่ไอ้เม่นตัวใหญ่กว่าไอ้คูน
ถ้ามันใครชอกช้ำระกำกาย

ส่งสารเม่นที่ชวหาที่อาศัย
มันรุกไล่ราวีกทุกวัน
จวนจะจอดมีคูนมาจุนขวัญ
ตั้งแต่นั้นนายเม่นก็เห็นทรวง
จะมุดหมุนทางไหนก็ใหญ่หลวง
รูกวางกลวงกลับตันไปทันใด
ชนเม่นดำทิ่มแทงเลือดแดงไหล
ทนไม่ได้บอกเม่นให้เอ็นดู
ทางก็แคบมาก็โถไปก็ดู
ถ้าชนอยู่เห็นท่าซ้ำจะตาย
ว่าพ่อคุณที่นี้เหลือหลาย
ก็เข็ญซ้ำซ้ำจะอยู่แต่ผู้เดียว

1. เหตุใดเม่นจึงต้องหาที่อาศัย

ก. อพยพมาจากที่อื่น

ข. ถูกแย่งที่อาศัย

ค. ถูกศัตรูรุกราน

ง. คูนชวนมาอยู่ด้วย

2. ศัตรูของเม่นคือใคร

ก. งู

ข. หมู

ค. นายพราน

ง. สรปไม่ได้

3. การที่เม่นไล่ต้อนออกจากกรงของคูน แสดงว่าเม่นมีนิสัยตรงกับข้อใดมากที่สุด
- ก. เนรคุณ
ข. เห็นแก่ตัว
ค. พาลเกร
ง. เอาเปรียบผู้อื่น
4. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
1. คูนขอร้องให้เม่นหาที่อยู่ใหม่
 2. ขนเม่นแทงคูนเลือดไหล
 3. เม่นเทยวหาที่อยู่อาศัย
 4. คูนชวนเม่นมาอยู่ด้วย
- ก. 3 2 1 4
ข. 3 5 2 1
ค. 4 1 2 3
ง. 4 2 1 3
5. "เหตุอุบัติหัตถ์คันถึงแสนเข็ญ" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร
- ก. ลำบาก
ข. สากจน
ค. แค้น
ง. รำคาญ
6. การที่คูนให้เม่นอยู่ด้วยครั้งแรก แสดงว่าคูนมีนิสัยอย่างไร
- ก. ใจกว้าง
ข. รักสนุก
ค. อุดหนุน
ง. เอื้อเฟื้อเฟื่องฟู
7. เหตุใดคูนจึงให้เม่นอยู่ด้วย
- ก. สงสาร
ข. อชากมีเพื่อน
ค. เห็นใจ
ง. รำคาญ
8. ที่อยู่ของคูนมีลักษณะอย่างไร
- ก. กว้างมาก
ข. แคบ
ค. ลึก
ง. สว
9. ทำไมคูนจึงให้เม่นออกไปหาที่อยู่ใหม่
- ก. ที่อยู่แคบเกินไป
ข. หิวรุมารุกราน
ค. ขนเม่นแทงจนทนไม่ไหว
ง. รำคาญที่คูนตัวใหญ่กว่า

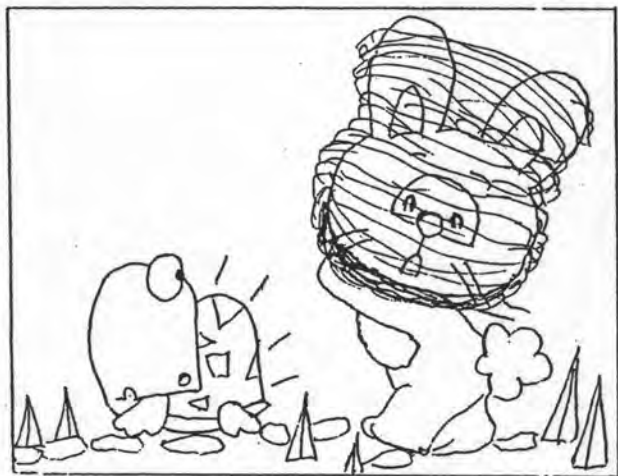
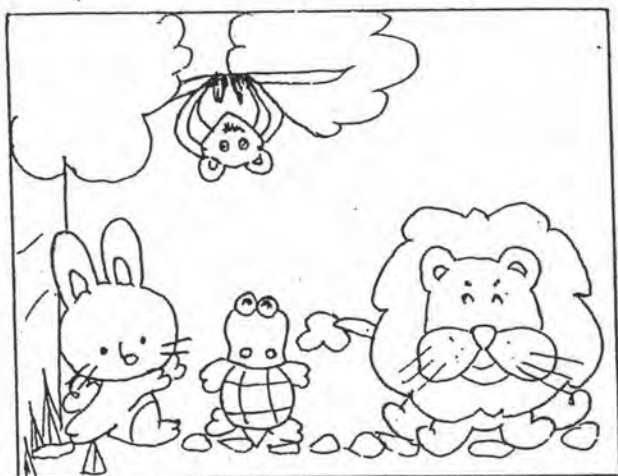
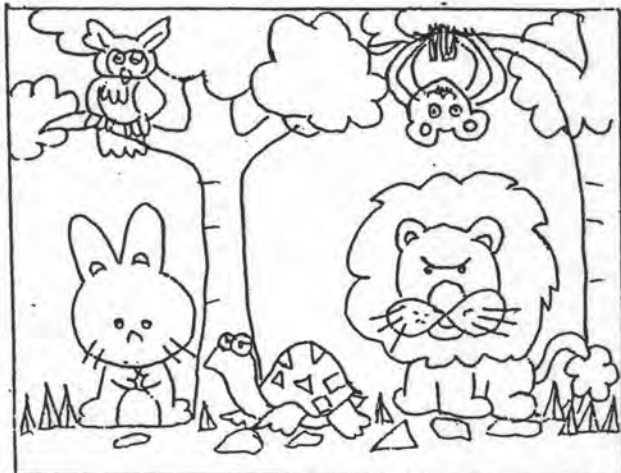
10. จากตอนจบของเรื่องนี้ เหตุการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร

- ก. เม่นต้องหาที่อยู่ใหม่
- ข. ต้นต้องหาที่อยู่ใหม่
- ค. ต้นฆ่าเม่นตาย
- ง. เม่นฆ่าต้นตาย

ขอให้ตอบทุกข้อนะคะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

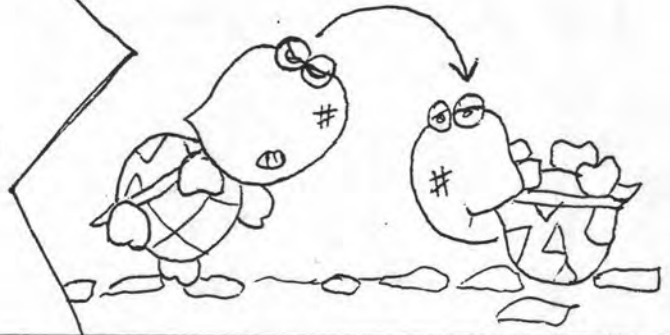

เกมคอบภาพ

กระต่ายจับสลากได้รอยเท้า
ของสิงโต

เต่าหักกระดูกแบบกระต่าย
จึงหกล้มจนเจ็บกระดูกองไปหมด

สัตว์ป่าทั้งหลายต่างก็พอใจ
กับชีวิตของคน

แผนการสอนที่ 2ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องที่เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "ถุงพลาสติก"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ขั้นดำเนินการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อซ้ำให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักระชาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "ถุงพลาสติก"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปทีละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่กับแก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ถุงพลาสติก ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลขค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สำคัญของเรื่องนี้คือข้อใด
 - ก. ที่มาและวิธีการผลิตถุงพลาสติก
 - ข. ประโยชน์และโทษของถุงพลาสติก
 - ค. อันตรายที่อาจได้รับจากการใช้ถุงพลาสติก
 - ง. ถุงพลาสติกทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
2. เราจะสังเกตถุงพลาสติกเก่าที่โรงงานนำมาหล่อใหม่ได้จากอะไร
 - ก. สีเข้ม ๆ มีเม็ดดำ
 - ข. สีเข้ม มีรอยขีดข่วน
 - ค. มีเม็ดดำ ๆ มีรอยขีดข่วน
 - ง. สีเก่าซีด มีเม็ดดำ ๆ
3. พลาสติกชนิดใดที่ไม่ควรนำมาใส่อาหาร
 - ก. ถุงพลาสติกที่มีหูหิ้ว
 - ข. ถุงพลาสติกเก่า
 - ค. พลาสติกที่มีสีสด
 - ง. ถูกทุกข้อ
4. "การตาสแบบพ่นสี" ในที่นี้หมายถึงข้อใด
 - ก. มีอายุสั้นกว่าที่ควร
 - ข. เจ็บปวด ๆ แอด ๆ อยู่เสมอ
 - ค. พิการจนกระทั่งตาบอดไปในที่สุด
 - ง. ได้รับสารพิษเข้าไปสะสมในร่างกายทีละน้อย
5. ข้อใดเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับที่สามในเรื่อง "ถุงพลาสติก"
 - ก. รับประทานอาหารที่มีพิษ
 - ข. นำอาหารใส่ในถุงพลาสติก
 - ค. สารพิษทำลายเม็ดโลหิตแดง
 - ง. สารพิษในถุงพลาสติกละลายออกมา
6. หากทุกคนทราบถึงภัยที่เกิดจากการใช้ถุงพลาสติก เหตุการณ์ต่อไปจะเป็นอย่างไร
 - ก. ทุกคนจะเลิกใช้ถุงพลาสติก
 - ข. ทุกคนจะใช้ถุงพลาสติกใหม่ ๆ เท่านั้น
 - ค. ทุกคนจะระมัดระวังในการใช้ถุงพลาสติกมากขึ้น
 - ง. ทุกคนจะไม่นำพลาสติกมาบรรจุอาหารแน่ในที่สุด

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าจะมั่นใจให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อ่าลึมนะคะ -

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

ถุงพลาสติก

พลาสติกเป็นที่นิยมกันมาในปัจจุบัน ซึ่งมี 2 ชนิด ชนิดแรกเป็นพลาสติกแข็ง ได้แก่ ชามจาน แก้วหรือภาชนะต่าง ๆ ชนิดที่สองเป็นพลาสติกอ่อน ซึ่งอยู่ในรูปของถุงพลาสติก การที่จะทราบว่าพลาสติกชนิดไหนเป็นพิษหรือไม่นั้น เราต้องดูจากสภาพของพลาสติกที่นำมาใช้

พลาสติกที่มีราคาถูก ๆ ใสที่สุด เข้ม ไม่ควรนำมาใส่อาหาร เพราะคุณภาพไม่ดี เวลาใช้จะมีรอยขีดข่วนได้ง่ายซึ่งทำให้สิ่งสกปรกและเชื้อโรคมารเกาะ โดยเฉพาะสีที่ใช้ในพลาสติกนั้น เป็นสีที่กินไม่ได้ เมื่อรับประทานเข้าไปมาก ๆ อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคมะเร็ง

ถุงพลาสติกที่นำมาใช้แล้ว ไม่ควรนำมาใช้อีกเป็นครั้งที่สอง โดยเฉพาะถุงพลาสติกเก่าที่โรงงานนำมาหล่อทำใหม่ ไม่ควรนำมาใช้กับอาหารเป็นอย่างยิ่ง เราจะสังเกตถุงพลาสติกเก่าได้เพราะมีสีเข้ม เนื่องจากเวลาผลิตมักจะใสสีลงไปเพื่อปิดบังความสกปรก หรือสังเกตจากการยกขึ้นส่องดู เราจะเห็นเม็ดดำ ๆ เล็ก ๆ เต็มไปหมด ซึ่งจะล้างอย่างไรก็ไม่สามารถจะล้างออกได้ หากเรานำถุงพลาสติกนี้มาใส่อาหาร สารพิษและสิ่งสกปรกที่มีอยู่ในถุงจะปนมาด้วย

สำหรับถุงพลาสติกที่มีหูหิ้ว มีสีอื่นต่าง ๆ ที่เห็นโดยทั่วไปนั้น ไม่ควรนำมาใส่อาหาร ถ้านำมาใส่ผัก ผลไม้ หรือเนื้อสัตว์ต่าง ๆ ก็ควรใช้ใส่ในระยะเวลาอันสั้น และไม่ควรรออย่างอื่นที่จะนำมาใส่อาหารแล้วเก็บในตู้เย็นเป็นเวลานาน เพราะจะทำให้สารพิษละลายออกมาได้ทั้งความร้อนและความเย็น มีส่วนทำให้สารพิษในถุงละลายออกมา ถ้ายิ่งร้อนโอกาสที่สารจะละลายออกมามีได้มาก สารในถุงพลาสติกที่เป็นสารตะกั่วจะทำลายเม็ดเลือดแดง ทำให้เลือดจาง ทำลายสมอง ระบบประสาทของร่างกาย ถ้าเกิดขึ้นกับเด็กอาจทำให้เบื่ออาหาร อาเจียน หรือบางครั้งก็พิการทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่ได้รับสารนั้นมากน้อยแค่ไหนบางครั้งถึงตายก็มี แต่ที่เห็นส่วนมากจะออกมาในรูปของการตายแบบอ่อนส่งโดยที่เราไม่รู้ตัว

ดังนั้นการที่คนเข้าใจว่าการห่อของด้วยถุงพลาสติก สะอาดและถูกอนามัยนั้น จึงไม่ถูกต้องและถุงพลาสติกยังย่อยยาก จึงทำให้เกิดความสกปรกและทำให้คุณค่าทางสิ่งแวดล้อมเสีย

ไปด้วย การท้ออาหารควรใช้วัสดุที่อ่อนง่าย เช่น ใบตอง ใบไม้ห่อหุ้ม และเพื่อตระหนักถึงภัยที่คาดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้น ควรใช้วัสดุที่สะอาดมาก ๆ ห่อหรือบรรจุอาหาร นอกจากนี้ยังมีอันตรายที่เกิดจากการใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ห่ออาหารเพราะมีสารพิษในหมึกพิมพ์จะติดอาหารเมื่อบริโภคเข้าไปมาก ๆ จะทำลายสมองส่วนกลาง มีอันตรายถึงชีวิตได้ การใช้กระดาษห่อของรับประทานจึงควรเป็นกระดาษขาวธรรมดา ไม่มีสิ่งตีพิมพ์

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ผิวหนัง

เมื่อเราเป็นต้นไม้หรือทกลม หนัถลลอก ไม้ถึงกับเล็ดออก หนัถที่หลลลออกไปนั้นไม้ก้อให้เก็ดอันตรายกับร่างกายแต่อย่างใดเลย ทั้งนี้เพราะว่าเซลใหม่จะเก็ดขึ้นมาแทนที่เซล และเซลเก่าหมดอายุก็ต้องลลลออกไปตามธรรมชาติ ซึ่งเราไม่รู้สิเก็เจ็บปวดอะไรเพราะเส้นประสาทเส้นเล็ดอยู่ลลลกลงไปก้อานั้น

เมื่อมีคบาดนิ้วไม้มากนัก เล็ดจะไหลออกจากบาดแผล คือออกจากเส้นเล็ดเล็กในผิวหนังชั้นล่าง ร่างกายของเราจะพยายามรักษาตัวเองและต่อสู้กับบาดแผลนั้น เมื่อเล็ดไหลเล็ดจะช่วยชะล้างสิ่งสกปรกและเชื้อโรคออกจากแผล และเล็ดจะออกไม้มากนัก มันจะแข็งตัวเป็นลิมเล็ดเหมือนวันปิดบาดแผลนั้นจนมีด ลิมเล็ดนี้จะป้องกันเชื้อโรคเข้าแผล

ผิวหนังจะสร้างเซลใหม่ขึ้นแทนที่ เล็ดที่แห้งรังนี้จะช่วยป้องกันในขณะที่แผลกำลังรักษาตัวเองอยู่ มันจะหลลลออกไปเองเมื่อแผลหายสนิท ผิวหนังใหม่เก็ดขึ้นแทนที่แล้วร่องรอยที่เหล็อยู่คือ แผลเป็นขาว ๆ เป็นรอยเล็ก ๆ นานเข้ารอยนี้จะจางไปเอง นอกจากว่าแผลจะลึกมากจนผิวหนังใหม่ปิดแผลเป็นเก่าไม้มีด

ตามธรรมดามีคบาดหรืออะไรช้วนเล็ก ๆ น้อย ๆ เล็ดออกซิบ ๆ จะหายไปเอง แต่

ถ้ามาก ร่างกายก็รักษาตัวเองไม่ไหว ต้องให้หมอช่วย

เรื่องของผิวหนังยังมีที่น่าสนใจอีกหลายเรื่อง การที่เราตากแดดมาก ๆ แล้วทำไมจึงคล้ำไป ทั้งนี้เพราะในผิวหนังของเรามีสารสีอย่างหนึ่งเรียกว่า เมลานิน เป็นสารสีเข้ม แสงแดดช่วยกระตุ้นเซลล์ ผลิตสารนี้เพื่อป้องกันมิให้ผิวหนังถูกแดดมากเกินไปจนเป็นอันตราย ผิวหนังของเราจึงเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลหรือดำขึ้น

อีกเรื่องหนึ่งคือ เด็กเกิดใหม่ ๆ มักจะมีผิวย่น หากใครเคยมีเด็กเล็ก ๆ คงสังเกตเห็นว่าน่องแดง ๆ อาสุไม่ก็วันมีผิวเหี่ยย่นเหมือนคนแก่ก็เพราะว่าผิวหนังนั้นใหญ่เกินไปสำหรับร่างกายของเด็กนั้น พออาสุได้สักหกเดือนก็จะพอดี เรือสไปจนอาสุมากขึ้นก็จะมีรอยย่นเกิดขึ้นในที่บางแห่ง เช่น หนึ่งตา หน้าผาก และเรือสไปตามตัว ผิวหนังของเราหดได้เหมือนแผ่นยางยืด พอแก่มันก็ยืดมานาน ก็เลยมักเสื่อมคุณภาพไม่ยอมหดกลับเข้าที่ จึงปรากฏเป็นรอยย่นเห็นถนัด

1. สำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

- ก. ผิวหนังจะป้องกันตัวของมันเอง
- ข. ผิวหนังจะสร้างเซลล์ใหม่แทนเซลล์เก่าเสมอ
- ค. เมื่อเลือดไหลไม่ต้องตกใจเพราะเป็นสิ่งดี
- ง. เด็กเกิดใหม่กับคนแก่จะมีผิวย่นเหมือนกัน

2. การที่เลือดไหลออกมาจากบาดแผลมีผลดีด้านใด

- ก. ชำระล้างบาดแผลได้
- ข. ช่วยปิดบาดแผลให้สนิทเร็วขึ้น
- ค. ช่วยเร่งการสร้างเซลล์ใหม่
- ง. เป็นการเอาของเสียออกจากร่างกายทางหนึ่ง

3. แผลเป็นคืออะไร

- ก. บาดแผลที่ยังไม่หาย
- ข. รอยแผลที่ผิวหนังเก่าปิดผิวหนังใหม่ไม่มิด
- ค. บาดแผลที่ลึกมาก
- ง. แผลที่รักษาไม่หาย เป็น ร้อยรัง

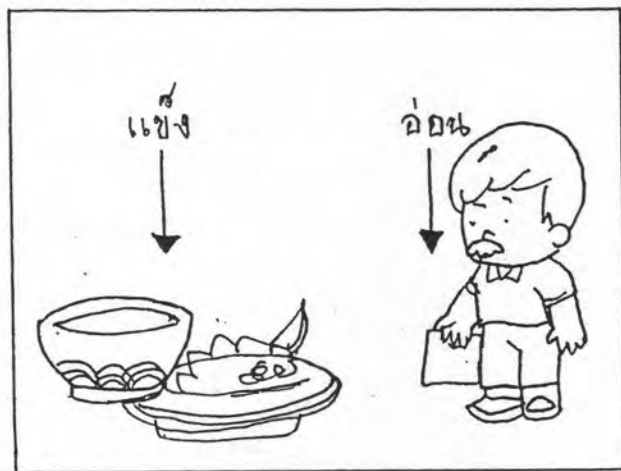
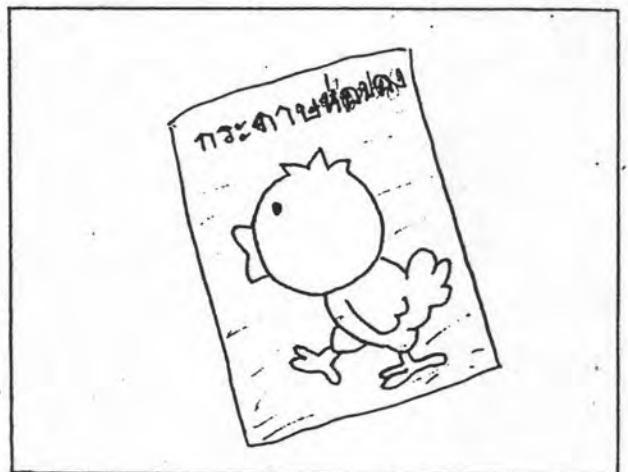
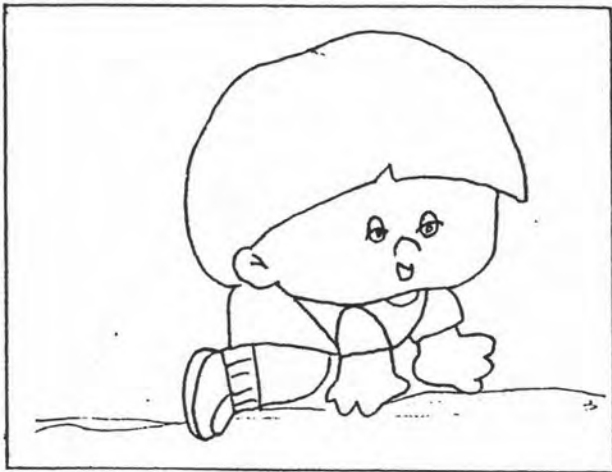
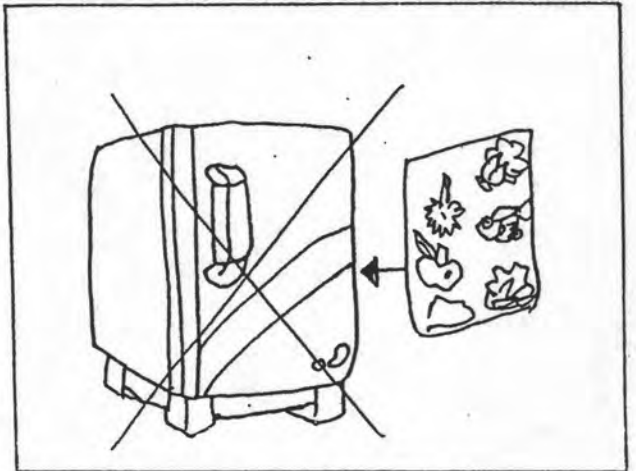
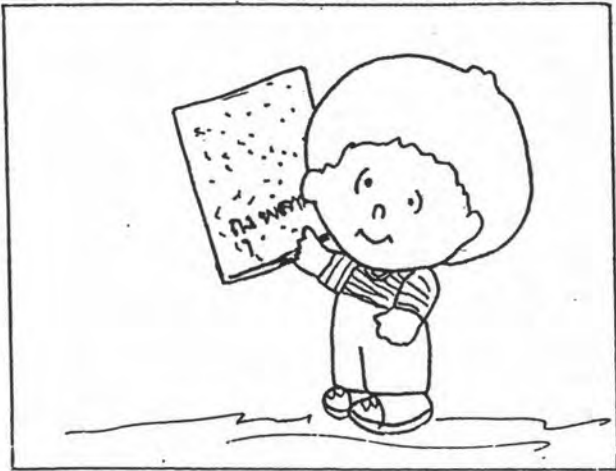
10. การปฏิบัติถูกต้องแก่ผิวหนังทำได้อย่างไร
- ก. ทำให้มีบาดแผล ผิวหนังจะได้สร้างเซลล์ใหม่แทน
 - ข. ทำความสะอาดผิวหนังเมื่อมีบาดแผล
 - ค. ป้องกันไม่ให้ผิวหนังถูกแสงแดดมากเกินไป
 - ง. ขัดถูผิวหนังแรง ๆ เพื่อสิ่งสกปรกจะได้ออกหมด
-

ข้อ ๆ คิดนะคะจะได้ข้อที่ถูกต้อง

เก่งจริงนะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

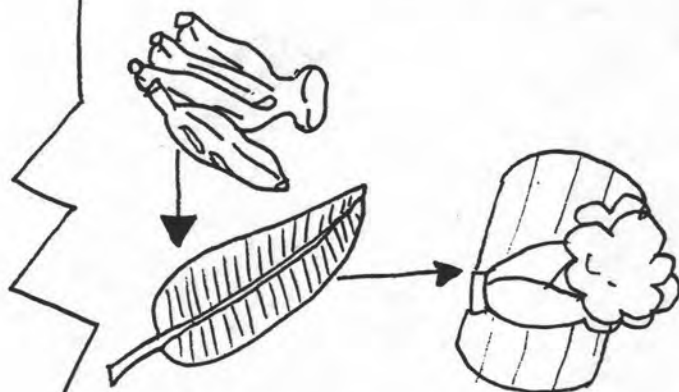

เกมต่อภาพ

เราจะสังเกตุถึงพลาสติกเก่า
ได้โดยการยกขึ้นส่องดูจะเห็น
เมื่อกำ ๆ เล็ก ๆ เค็มไปหมด

เราควรใช้ไม้ตองห่ออาหาร

ความร้อนทำให้สารพิษละลาย
ออกมาได้

จาม ชาม แก้วหรือภาชนะต่าง ๆ
เป็นพลาสติกชนิดแข็ง

เราไม่ควรใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ห่อ
อาหาร เพราะในหมึกพิมพ์มีสารพิษ

แผนการสอนที่ 3

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง " แรกคุณ "

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ขั้นดำเนินการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่ออ้าให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นำกระดาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่อ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "แรคคูน"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

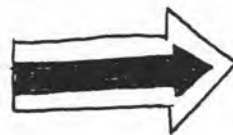
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่กับแก้ไขเสียให้รีบร้อน
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แรคคูน ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ
อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สาเหตุสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

ก. การพญักษ์ของแรคคูน	ข. ชีวิตของแรคคูน
ค. วิธีกินอาหารของแรคคูน	ง. ความอึดของแรคคูน
2. แรคคูนเป็นสัตว์ที่มีนิสัยอย่างไร

ก. ชุกช่น	ข. ชอบท่องเที่ยว
ค. กินง่ายอยู่ง่าย	ง. ชอบวิ่งหาอาหาร
3. แรคคูนมีลักษณะเหมือนมนุษย์ในข้อใด

ก. จับปลาได้	ข. รู้จักปรับตัว
ค. กินอาหารทุกชนิด	ง. หาอาหารกินเอง
4. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. แรคคูนแอบอยู่ขอบสระ	2. ใช้มือวิดปลาขึ้นจากบ่อ
3. ปลาหล่นลงมาคืนไปมา	3. เมื่อปลาทองว่ายมาใกล้
ก. 1 2 3 4	ข. 1 4 2 3
ค. 2 3 4 1	ง. 4 1 2 3
5. เหตุใดสัตว์ต่าง ๆ บางชนิดจึงไม่มีชีวิตอยู่รอดเหมือนแรคคูน

ก. มันทำลาชกินเอง	ข. มนุษย์ฆ่า
ค. ถูกสัตว์ใหญ่ฆ่าตาย	ง. ล้มตายไปเอง

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อ้อ่าลึมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

แรรคคุณเป็นสัตว์เล็ก ๆ ที่น่ารัก หน้าตาเหมือนสวมหน้ากาก มองคุณแล้วคล้ายโจรที่คาด หน้ากากในการ์ตูน ลักษณะนิสัยก็เป็นเช่นนั้นเสียด้วย มันนอนกลางวัน ออกหากินกลางคืน วิ่ง ซอกแซกหาอาหารไปทั่ว

แรรคคุณนับว่าเป็นสัตว์โชคดี เพราะตอนที่หิวอพยพเข้าไปในอเมริกา มาก ๆ สัตว์หลาย ชนิดล้มตายไปมากมาย บางชนิดสูญพันธุ์ แต่แรรคคุณยังอยู่รอดมาได้และอาจจะมีจำนวนมากเท่า สมิธก่อนด้วยซ้ำไป เพื่อน ๆ สงสัยใหม่ว่าทำไมจึงอยู่มาได้ ตอบง่าย ๆ คือ แรรคคุณรู้จักปรับตัว เองสามารถอยู่ในที่ต่าง ๆ ได้ เช่น ในป่าละเมาะ ทุ่งนา หนอง บึงที่มีน้ำเค็ม นอกจากนี้ยังกิน ง่าย กินอะไรก็ได้ กินตั้งแต่ไข่จระเข้าไปจนถึงข้าวโพด ที่สำคัญว่านั่นคือ การที่แรรคคุณใช้มือได้ คล่องแคล่วมาก แรรคคุณเป็นสัตว์เลี้ยง เขาให้มันกินไข่ไก่ มันจะใช้มือจับไข่ไก่กิ้งไปบนพื้น ในที่สุดจะกระเทาะเปลือกออกแล้วกินข้างใน แรรคคุณส่วนมากชอบกินไข่่มาก บางทีแรรคคุณป่าจะ ไปขโมยไข่ไก่จากฟาร์ม ทำให้เจ้าของฟาร์มโกรธมาก

หลังบ้านของเจนนีมีบ่อปลาทอง ค่ะวันหนึ่งแรรคคุณป่าแอบเข้ามา มันเห็นปลาอาหาร โปรดว่ายไปมาในสระ มันไปรอที่ขอบสระแล้วคอยเวลาอันเหมาะ บังเอิญปลาทองเคราะห์ร้าย ตัวหนึ่งว่ายเข้ามาใกล้ แรรคคุณใช้มืออันว่องไวคว้าขึ้นมาจากบ่อ ปลาลอยขึ้นฟ้าแล้วหล่นดับลงบน หญ้าใกล้ ๆ นั่น ค่ะไปมา แรรคคุณจับปลาได้กินอาหารมือเย็นอันแสนโอชา เจ้าของเสียคาบปลา แต่ก็ตั้งใจที่แรรคคุณป่ามาเยี่ยมเยือน

ภูเขารอบ ๆ บ้านของเจนนีเคยปกคลุมไปด้วยต้นไม้ใหญ่เต็มไปด้วยสัตว์ต่าง ๆ แต่ใน ปัจจุบันสัตว์เหล่านั้นไม่มีเหลือ เพราะถูกคนฆ่าหรือมีจะนั้นคนก็ไปทำลายแหล่งของมัน แต่แรรคคุณยังคงอยู่และเรียนรู้ชีวิตอยู่กับคน ช่างรู้วิธีหาผลประโยชน์จากคนด้วย ซึ่งนับเป็นการดีที่ทำให้แรรคคุณ อยู่มาได้จนทุกวันนี้

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
เพื่อน ๆ คงเคยได้ยินชื่อนกฮัมมิงเบิร์ดมาบ้างแล้ว แม้ว่าจะเป็นนกที่ไม่มีในบ้านเรา
แต่เป็นนกที่น่าสนใจและน่ารู้จักมากที่สุด เพราะมันเป็นนกที่เล็กที่สุดในโลก

ฮัมมิงเบิร์ดได้ชื่อเช่นนั้นเพราะเสียงปีกจ้อยของมันตีกับอากาศเป็นเสียงหึ่ง ๆ แปลว่ามีเสียงหึ่ง ๆ เนื่องจากเป็นนกตัวเล็กจิ๋ว เพราะฉะนั้นความถี่ในการตีปีกบินจึงสูงมาก เพื่อน ๆ อาจสังเกตได้ว่า นกฮัมมิงเบิร์ดจะยิ่งกระพือปีกช้า ถ้าเล็ก ๆ อย่างนกกระจอกก็จะกระพือปีกเร็วยิ่งขึ้น ฮัมมิงเบิร์ดมีอยู่เกือบ 400 ชนิด ชนิดที่ตัวเล็กที่สุดนั้นอาจตีปีกบินด้วยความเร็ว 70 ครั้งต่อวินาที

ฮัมมิงเบิร์ดเป็นนกที่คล้ายแมลง เพราะกินน้ำหวานของดอกไม้เป็นอาหาร และช่วยแพร่พันธุ์ให้พืชบางชนิดอย่างดีมาก เพราะมันไม่เกาะกินดอกไม้ ไม่เลือกเหมือนผึ้งหรือแมลงอื่น อันทำให้เกสรตัวผู้มีโอกาสหล่นหายไประหว่างทางก่อนที่จะไปถึงดอกไม้ชนิดเดียวกัน

เนื่องจากเป็นนกที่กินน้ำหวานจากดอกไม้ ฮัมมิงเบิร์ดจึงมีปากยาว การกินน้ำหวานจากดอกไม้ทำให้มันมีความสามารถพิเศษในการบินผิคว่านกอื่น ๆ เพราะฮัมมิงเบิร์ดสามารถเลี้ยงตัวอยู่บนอากาศขณะดื่มน้ำหวานจากดอกไม้ได้และบินถอยหลังได้

ฮัมมิงเบิร์ดเคลื่อนที่โดยการบินตลอด ขาสั้นและตีนซึ่งเล็กมากของมันนั้นใช้สำหรับเกาะเท่านั้นเอง รังของนกนี้สร้างด้วยใยเหนียว ใช้ใบไม้เล็ก ๆ ตะไคร้หรือพืชจำพวกเห็ดรามาก่อเป็นรูปร่าง มีดเชื่อมกันไว้ด้วยใยแมงมุม รังมีหลายแบบ อาจเป็นรูปถ้วยกาแฟนกไม้ หรืออาจเป็นรูปโคม เป็นแผ่นแบน ๆ หรืออาจแขวนก็ได้ ตัวเมียเป็นผู้สร้างรังและจะออกไข่ใบจิ๋ว สีขาวสองฟอง แต่ไข่ใบจิ๋วนี้ใหญ่มากทีเดียวถ้าเปรียบเทียบกับขนาดของตัวมัน

ฮัมมิงเบิร์ดใช้เวลาในการฟักไข่ 2 อาทิตย์ แม่จะเลี้ยงลูกนกโดยป้อนอาหารให้ โดยสอดปากยาวเข้าไปในคอหอยของลูกนก ลูกนกใช้เวลาประมาณ 3-4 อาทิตย์ที่จะมีขนเต็มตัว ระยะเวลาในการเติบโตของลูกนกเอาแน่ไม่ได้ ถ้าอาหารสมบูรณ์ดีก็จะโตเร็วและขนขึ้นเร็ว

นกฮัมมิงเบิร์ดที่โตที่สุดยาวจากปากถึงปลายหางประมาณ 8 นิ้วซึ่งครึ่งหนึ่งเป็นหาง ส่วนพื้นที่เล็กที่สุดนั้นยาวจากปากถึงหางประมาณ 2 นิ้ว ความยาวลำตัวของมันยาวเพียงนิ้วเดียวเท่านั้น คุณเป็นแมลงมากกว่านก

1. ฮัมมิงเบิร์ดเป็นนกที่มีลักษณะคล้ายแมลงเพราะเหตุใด

ก. ตัวเล็ก	ข. บินเร็ว
ค. ร้องเพราะ	ง. กินน้ำหวาน
2. นกที่กินน้ำหวานจากดอกไม้จะมีลักษณะปากอย่างไร

ก. ปากสั้นทู่	ข. ปากสั้นแหลม
ค. ปากยาวแบน	ง. ปากยาวแหลม
3. นกฮัมมิงมีความสามารถพิเศษในการบินผิดจากนกอื่นอย่างไร

ก. บินได้เร็วกว่านกอื่น	ข. สามารถบินเลี้ยงตัวในอากาศได้
ค. สามารถบินถอยหลังได้	ง. ถูกทั้ง ข และ ค
4. ขาและตีนของนกฮัมมิงมีประโยชน์อย่างไร

ก. ใช้เกาะต้นไม้	ข. ใช้ช่วยในการบิน
ค. ใช้ปีนต้นไม้	ง. ถูกทุกข้อ
5. นกฮัมมิงประเภทใดจะเป็นผู้ที่สร้างรัง

ก. ตัวเมีย	ข. ตัวผู้
ค. ลูกนก	ง. ถูกทั้ง ก, ข และ ค
6. นกฮัมมิงจะออกไข่ครั้งละกี่ฟอง

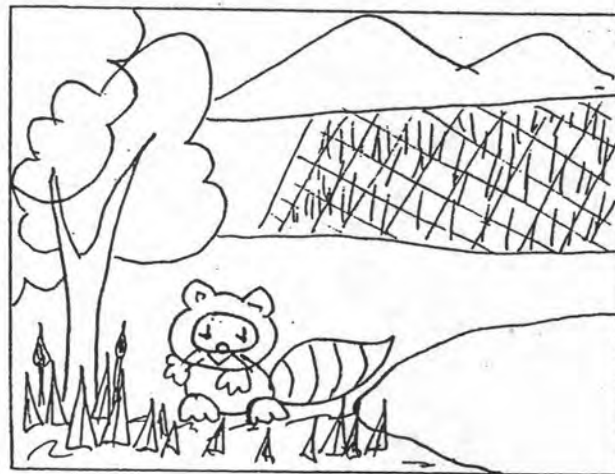
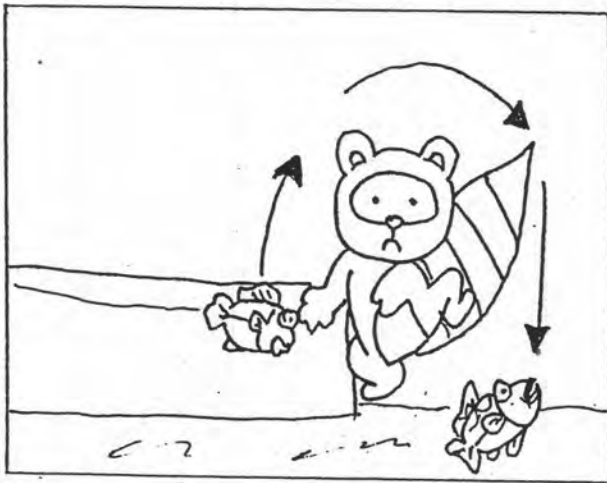
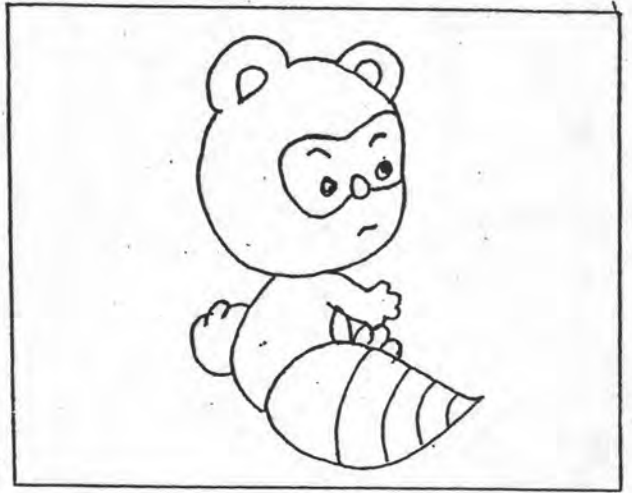
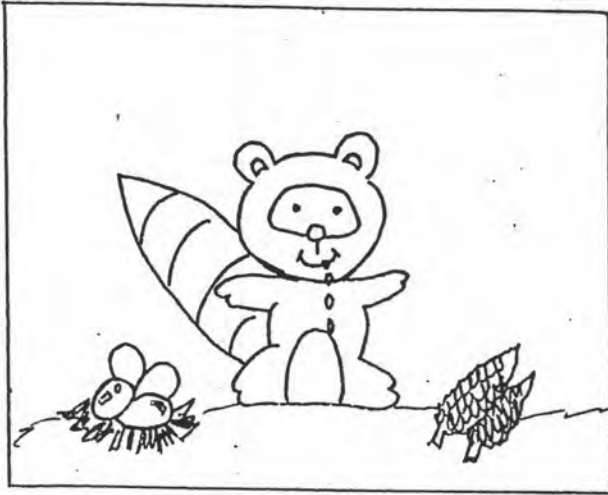
ก. 1 ฟอง	ข. 2 ฟอง
ค. 3 ฟอง	ง. 4 ฟอง

7. นักฮัมมิ่งใช้เวลาในการปักไข่อี่สปีดาคท์
ก. 1 สปีดาคท์	ข. 2 สปีดาคท์
ค. 3 สปีดาคท์	ง. 4 สปีดาคท์
8. นักฮัมมิ่งมีในประเทศไทยหรือไม่
ก. มี	ข. มีเฉพาะทางภาคเหนือ
ค. ไม่มี	ง. มีเฉพาะในช่วงฤดูหนาว
9. ทำไมนักฮัมมิ่งจึงได้ชื่อเช่นนั้น
ก. ตัวเล็กที่สุดในโลก
ข. มีหางยาวมากกว่าลำตัว
ค. เสียงร้องเป็นเสียงหึ่งเมื่อลมพัด
ง. เสียงปีกของมันตึกกับอากาศเป็นเสียงหึ่ง ๆ
10. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
1. ตัวเมียจะเป็นผู้สร้างรัง	2. พักไข่ 2 อาทิตย์
3. ลูกนกมีขนขึ้นหลังจากนั้น 3-4 อาทิตย์	4. ออกไข่ใบจิวสี่ขาวสองฟอง
ก. 1 2 3 4	ข. 3 1 4 2
ค. 1 4 2 3	ง. 3 2 4 1

ขอให้เด็ก ๆ ที่น่ารักทุกคนได้คะแนนมาก ๆ นะคะ

ตั้งใจหน่อยนะคะ

เกม คอภาพ

แระ คุณ เป็น สัตว์ ใ้ ยิง ที่ ชอบ กิน
ไข่มุก

มัน รู้ จัก ปรับ ตัว เอง ให้ อยู่ กับ คน ได้
และ มี ชีวิต รอค ม มา จน ทุก วัน นี้

แระ คุณ สามารถ ใช้ มือ ใ้ กว้าง ไว และ
คดอง แคล่ว มาก

หน้าตาของแรคคูนนั้นคล้าย ๆ กับ
โจรที่คากหน้ากาก

แรคคูนจะนอนเวลากลางวัน และ
ออกหากินอาหารเวลากลางคืน

แผนการสอนที่ 4

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "ปากเป็นเอก"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเน้นการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อซ้ำให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนกระดาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "ปากเป็นเอก"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

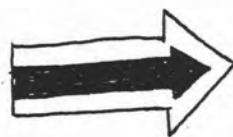
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ปากเป็นเอก ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ชายสุบักกุชาได้เกี่ยวสนเทียมวัวมาโดยวิธีใด
 - ก. ให้ราคาดี
 - ข. อ้อนวอน
 - ค. หว่านล้อม
 - ง. กล่าวเชิญขอ
2. ข้อใดเป็นนิสัยที่เด่นที่สุดของชายศรัทธาล้านในเรื่องนี้
 - ก. โมโห่ง่าย
 - ข. หูเบา
 - ค. บ้าขอส
 - ง. ชำร่าคาญ
3. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
 1. เจ้าเมืองฮากได้เกี่ยวสน
 2. ชายศรัทธาล้านต่อเกี่ยวสน
 3. ชายคนที่พูดดีได้เกี่ยวสนมา
 4. ทาสสามคนไปขอ
 - ก. 2 1 4 3
 - ข. 2 4 1 3
 - ค. 2 3 4 1
 - ง. 2 1 3 4
4. เรื่องนี้ตรงกับสุภาษิตอะไร
 - ก. คนโง่ข้อมเป็นเหยื่อของคนฉลาด
 - ข. พูดดีเป็นศรีแก่ปาก
 - ค. มีปัญญาอยู่ใกล้ตัวกลัวอะไร
 - ง. อ้าคูดูกความสามารถของทาส
5. "จะปลดปล่อยให้เป็นไทแก่ตัว" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร
 - ก. เป็นคนไทยอย่างสมบูรณ์
 - ข. เลือกทำงานได้ตามชอบใจ
 - ค. พ้นจากความเป็นทาส
 - ง. เป็นอิสระแก่ตัวเอง

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เออะ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ข้อ ๗ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

มีชายสี่ระล้านคนหนึ่งเป็นคนใจน้อย มีลูกสาวสวยมากและตาของแกเป็นช่างไม้ฝีมือดี ได้ต่อเกวียนเล่มหนึ่งสวยงามมาก ใครเห็นก็ชมเชยจนกิตติศัพท์ล่องรู้ไปถึงหูเจ้าเมืองเข้า ก็มีความอยากได้ เจ้าเมืองคนนี้มีทาสผู้ชาย 3 คน คนที่หนึ่งเป็นคนชอบเสพสุราซาเมาและวางโตหาเรื่อง คนที่สองเป็นคนสูบบุหรี่แต่ขยันขันแข็งต่อกรงาน คนที่สามสูบบุหรี่และเก็บจคร้าน เจ้าเมืองอยากได้เกวียนเทียมวัวคู่ นั้นโดยไม่อยากจะเสียเงินทองด้วย จึงเรียกคนใช้ทั้งสามเข้ามาแจ้งความประสงค์ให้ทราบว่าถ้าคนใดสามารถไปเอาเกวียนเล่มนั้นมาได้โดยไม่ต้องเสียเงินจะปลดปล่อยให้เป็นไทแก่ตัว ทาสทั้งสามชิงกันรับอาสาไปเอาเกวียนเทียมวัวมาให้เจ้าเมือง โดยไม่ต้องเสียเงิน ต่างทุ่มเถียงกันแก่งแย่งไม่ตกลงกันได้ เจ้าเมืองจึงให้จับฉลาก ชายคนเสพสุราโชคได้ไปเอาก่อน ก่อนออกจากจวนเจ้าเมืองก็เสพสุราเสียนเมา พอไปถึงก็ซุ่มคอกชายสี่ระล้านว่า "โงเจ้าหัวล้าน เจ้าเมืองให้เข้ามาเอาเกวียนเทียมวัว จะให้หรือไม่ให้" ว่าแล้วก็ตรงเข้าไปแก้วัวมาเทียมเกวียน ชายสี่ระล้านไม่ยอมเกิดเถียงทะเลาะวิวาททุบตีกัน ชายเสพสุราสู้ไม่ได้ต้องหนีไปแจ้งให้เจ้าเมืองทราบ เจ้าเมืองจึงใช้คนสูบบุหรี่ไป ก่อนออกจากจวนเจ้าเมืองเขาก็สูบบุหรี่เสียนเมา พอไปถึงก็อ้อนวอนขอเกวียนไปให้เจ้าเมือง พยายามพูดจาหวานล่อมตั้งแต่บ่าจนถึงเชิงคิน ก็ไม่ได้ ชายสี่ระล้านทนรำคาญไม่ได้ก็ไถ่กลับไป รุ่งขึ้นเช้าเจ้าเมืองใช้คนสูบบุหรี่เข้าไป เขาก็สูบบุหรี่จนเมาและเดินคิดหาอุบายจะพูดหลอกเอาเกวียนให้ได้ พอไปถึงเห็นชายสี่ระล้านกำลังขัดเกวียนอยู่ก็ตรงเข้าไปหา ยกมือไหว้แล้วพูดว่า "พ่อผมตกปกไทล่ เกวียนพ่อจะขายราคาเท่าไร" ชายสี่ระล้านชอบใจตอบว่า "ลูกพูดถูก เกวียนกับวัวทั้งคู่พ่อยกให้ก็ได้" ว่าแล้วก็ยกไปจับวัวเทียมมาให้ ชายสูบบุหรี่ก็ขึ้นเกวียนกลับมาถึงกลางทางสวนทางกับลูกสาวของชายสี่ระล้าน จึงร้องถามว่า "อ้าว ! เจ้าก็พูดว่า ทำไมไปขโมยเกวียนเทียมวัวของพ่อเข้ามา" ชายสูบบุหรี่ตอบว่า "กูไม่ได้ขโมย อ้ายหัวล้านให้มา"

ลูกสาวกลับถึงบ้านบอกความ ชายสี่ระล้านโกรธจนตัวสั่น วิ่งเข้าไปในห้องฉวยเอาปฏึกด้ามทองคำวิ่งออกมาตามไปเพื่อจะแทงให้ตาย ฝ่ายเจ้ากัญชาหันมาเห็นชายสี่ระล้านถือปฏึก

วิ่งตามมาก็หยุดแถวียนรอกท่า ถามว่า "พ่อผมตกปกหลัง จะวิ่งมาหาลูกทำไม" ชายสี่พระล้านทาส โกรธทันที ตอบว่า "ลูกพูดถูกต้อง ลูกยังลืมปลุกค้ำทอง พ่อจึงตามเอามาให้" แล้วเดินยิ้มข่อย กลับไปบ้านด้วยความเบิกบานใจ ฝ่ายเจ้ากัญชาเมื่อได้ปลุกค้ำทองแล้วรีบขับแถวียนไปมอบให้ เจ้าเมือง เขาได้รับคำยกย่องและได้รางวัลเป็นอันมาก และได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาส ให้เป็นไทแก่ตัวดังสัญญา

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ในท้องที่ตำบลด่าน อำเภอราชไสล จังหวัดศรีสะเกษ มีป่าใหญ่แห่งหนึ่งเรียกว่า ปาดงแดง กลางป่ามีเจดีย์เก่าแก่ประดิษฐานอยู่องค์หนึ่ง ถึงวันสำคัญทางศาสนาจะมีชาวบ้านเอาดอกไม้ธูปเทียนไปสักการะมากมายเป็นประจำ มีประวัติเล่าถึงเจดีย์มาหลายชั่วอายุคนดังนี้ ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พ่อค้าเร่คนหนึ่งขนสินค้าขึ้นแถวียนไปขายต่างเมือง โดยไม่มีกำหนดว่าจะกลับบ้านเมื่อใดจนกว่าสินค้าจะขายหมด เมื่อเขามาถึงหนองน้ำใหญ่ น้ำที่ขังอยู่นั้นใสสะอาด ประกอบกับบรรยากาศอันจัด วิวก็ดูเห็นดเห็นอศ กระทบน้ำ เขาจึงปลดวัวออกจากแอก ต้อนวัวลงไปกินน้ำในหนอง ขณะเดียวกันเขาก็เดินเลาะขอบบึง แกว่งปลุกไปมาอย่างสบายใจ และโดยไม่ได้ตั้งใจ ปลุกที่เขาแทงดินเล่นได้ไปปักเข้าที่หลังกบถึงแก่ความตาย เขาเองก็ไม่รู้ตัว แม้แต่ชนิดเดียวว่าได้ฆ่ากบตายเสียแล้ว คงแทงโน่นแทงนี่เล่น แล้วก็ออกเดินทางต่อไปจนหลายสิบปี เขาก็มากเดินทางไม่ไหว เลิกค้าขายไม่นานเขาก็ตาย

หลังจากตายแล้ว เขาไปเกิดเป็นลูกชานา เป็นเด็กดี กิริยาวาจาเรียบร้อย ขยันขันแข็ง เป็นที่รักใคร่ของพ่อแม่และชาวบ้านใกล้เคียง ใครเห็นก็ต้องชม เหตุที่เขาขยันขันแข็งช่วยพ่อแม่ทำนาโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย

อยู่ต่อมาพ่อแม่ของเขาก็ตาย ด้วยความกตัญญูเขาจึงตัดสินใจบวชในพระบวรพุทธศาสนา ตลอดชีวิตเพื่อตอบแทนบุญคุณของพ่อแม่

ฝ่ายคนที่ถูกพ่อค้าแทงตายในชาติก่อน ได้กลับมาเกิดเป็นลูกนายพราน พ่อรักมาก จึงพาออกล่าสัตว์ทุกครั้ง ทำให้เขารู้จักวิถีล่าสัตว์ เขาออกล่าสัตว์ตามปกติ และเห็นพระชุกงค์องค์หนึ่ง ซึ่งชาติก่อนคือพ่อค้าคนที่กล่าวนั่นเอง เขาตั้งใจคิดว่าจะนิมนต์เพื่อหาอาหารมาถวายเพราะไม่ค่อยจะได้เห็นพระผ่านมารับบิณฑบาต พอเข้าใกล้เขาก็ร้องนิมนต์ให้พระหยุด แต่พระหันมาเห็นนายพรานถือหอก ก็รู้สึกกลัวคิดว่าจะถูกทำร้าย จึงเร่งฝีเท้าเดินอย่างรวดเร็ว ฝ่ายนายพรานคิดว่าพระไม่ได้ยิน จึงนิมนต์คิด ๆ กันอีกหลายครั้ง แต่ไม่ได้ผล พระชุกงค์ก็สาวเท้าตามทางโค้งไปอย่างไม่คิดชีวิต นายพรานก็เลี้ยวตามพระไม่ให้พลาดสายตา พอไปถึงครู่หนึ่ง นายพรานก็มาถูกคิดได้ว่าชะรอยพระคงกลัวที่ตนถือหอกทั้งยังสะพายธนูอีก คิดได้ดังนั้นนายพรานก็ปลดธนูออกวางไว้ ส่วนหอกนั้นพ่อง้อนไว้ในพุ่มไม้ แล้วก็วิ่งตามพระไป แต่ไม่เห็นพระแล้ว เขารู้สึกผิดหวังจึงหันกลับทางเก่า เพื่อไปเอาหอกและธนู

ด้วยผลกรรมที่พระประกอบไว้ปางก่อน แม้ไม่รู้และไม่ได้ตั้งใจที่เอาปฏิกาทงกบตาสเหตุนี้เองทำให้นายพรานมิได้รู้ตัวเลขแม้แต่นิดเดียว เป็นการชดใช้เวรกรรมที่พระชุกงค์เคยทำไว้ในตอนนั้น

ต่อมานายพรานหมดหวังที่จะตามพระแล้ว เขากลับมาเอาหอกและธนูตามที่เก่าตรงที่ศพพระซ่อนอยู่จึงพบว่า พระชุกงค์ถูกหอกของตนตายเสียแล้ว เขารู้สึกเป็นบาปและเศร้าเสียใจอย่างยิ่ง ร้องไห้จนสิ้นสติไป ขณะที่เขารู้สึกตัวนั้น เทวดาได้นิมิตกายให้เห็นและบอกว่า

"หนุ่มเอ๊ย อย่าได้เสียใจไปเลย เป็นเรื่องก่าก่าเกวียน ผลบุญผลกรรมแต่ปางก่อน พระชุกงค์ต้องมาใช้กรรมในชาตินี้ อย่าได้คิดอะไรมาก จะให้ดีเจ้าช่วยจัดศพพระให้เรียบร้อยก็แล้วกัน จะสร้างอะไรเป็นอนุสรณ์ให้ท่านก็ได้"

พอนายพรานฟื้นขึ้น เขาก็เข้าไปในหมู่บ้าน ชวนชาวบ้านมาจัดศพพระจนเรียบร้อย

หลังจากปลงศพและขอขมาแล้ว เขาคิดว่าไม่สาสมกับบาปของเขา เพื่อเป็นการล้างบาป เขาจึงได้สร้างเจดีย์บรรจุอัฐิของพระชุกงค์ไว้กลางป่าดงแดงให้ชาวบ้านกราบไหว้มาจนทุกวันนี้ ปัจจุบันเจดีย์ยังอยู่ ตัวเจดีย์อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอราชสีห์ประมาณ 20 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดศรีสะเกษประมาณ 58 กิโลเมตร

1. สำคัญที่สุดของเรื่องนี่คือข้อใด

ก. ประวัติของอำเภอรามไศล	ข. กงก่ากงเกวียนของนายพราน
ค. ที่มาของป่าดงแดง	ง. ความเป็นมาของเจดีย์ล้างบาป
2. พ่อค้าเร่เอาปลั๊กแทงคืน ไปปลุกสัตว์ใดถึงแก่ความตาย

ก. ปลา	ข. ปู
ค. กบ	ง. เขียด
3. ข้อใดเป็นนิสัยของลูกชานา

ก. ชี้แจงทำงาน	ข. กตัญญูแก่เวท
ค. พุดจาหยาบคาย	ง. ชอบเอาไรต์เอาเปรี๊ยะ
4. เมื่อพ่อแม่ตาย ลูกชานาทำอย่างไรต่อไป

ก. ตั้งใจเรียนหนังสือ	ข. ตั้งใจทำนาแทน
ค. สร้างเจดีย์ให้	ง. บวชตลอดชีวิต
5. เมื่อลูกนายพรานแลเห็นพระพุทธรูป เขารู้สึกอย่างไร

ก. เฉย ๆ	ข. คิใจ
ค. ตกใจ	ง. โกรธแค้น
6. ทำไมลูกนายพรานจึงตามพระไป

ก. คิดจะหาอาหารมาถวาย	ข. ต้องการฟังพระเทศน์
ค. จะไปแก้แค้นพระพุทธรูป	ง. ต้องการจะขอบวช
7. เหตุใดลูกนายพรานจึงปลกดขนและพุ่งหอกซ่อนไว้

ก. รู้สึกว่าขนและหอกเกะกะ	ข. รู้สึกว่าพระคงกลัวหอกที่ตนถือ
ค. รู้สึกกลัวว่าชาวบ้านจะค้นหา	ง. รู้สึกว่าบาปที่พกอาวุธ

8. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
1. ปลดชนวนและพุ่งดอกไม้ในพุ่มไม้
 2. พบพระชฎงค์จึงร้องนิมนต์
 3. พระชฎงค์ถูกดอกไม้
 4. ลูกนายพรานออกไล่สัตว์
- ก. 1 2 4 3 ข. 4 2 1 3
- ค. 2 1 3 4 ง. 3 2 1 4
9. ลูกนายพรานทำอย่างไรเพื่อเป็นการล้างบาปของเขา
- ก. สร้างศาล ข. สร้างเจดีย์
- ค. สร้างโบสถ์ ง. สร้างอนุสาวรีย์
10. นิทานเรื่องนี้ให้คติสอนใจในเรื่องใด
- ก. ความประมาท ข. ความกตัญญู
- ค. กรรมย่อมสนองกรรม ง. ความสำนึกผิด

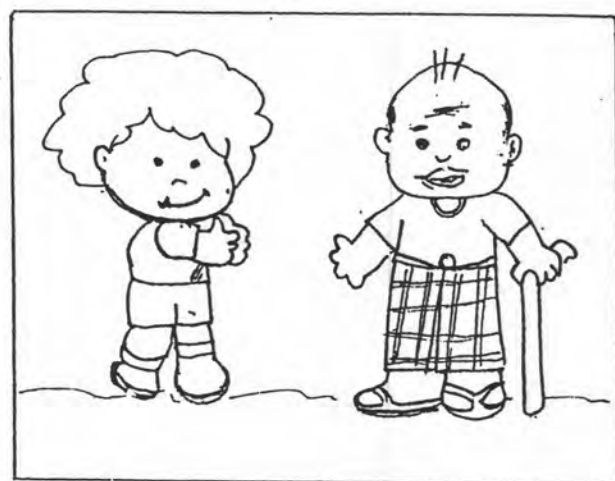
ไม่ต้องรีบหรอกคะ เดี่ยวผิดจะได้คะแนนน้อย

ค่อย ๆ คิด ค่อย ๆ ทำ

ขอให้โชคดีทุกคนคะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

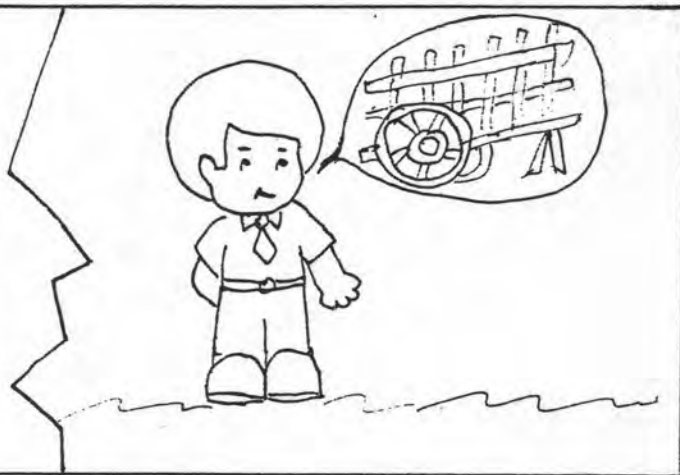

เกมคชภาพ

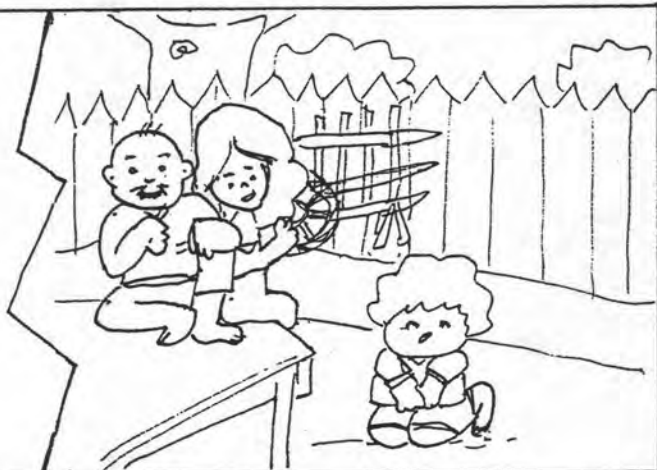
เจ้าเมืองให้ทาสทั้งสามจับสลากว่า
ใครจะเป็นผู้ไปเอาเกวียน
เป็นคนแรก

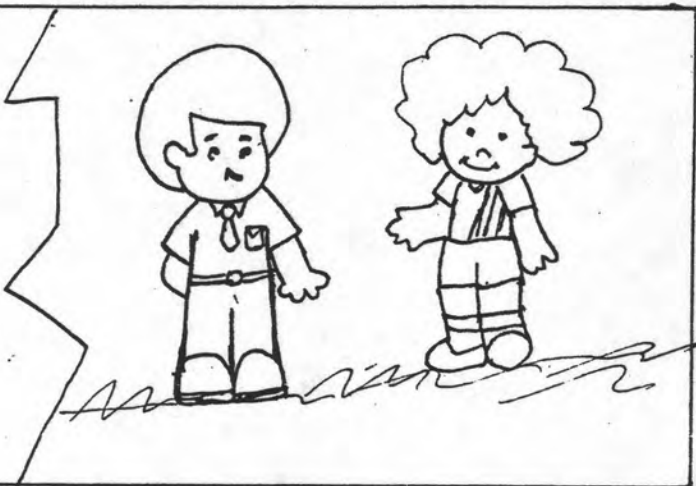
เจ้าเมืองเกิดความโลภอยากได้
เกวียนเต็มวันนั้น

ชายสุบฝันไปอ่อนวอนขอ เกวียนจาก
ชายศิระละฉานเป็นเวลานาน

เจ้าเมืองให้รางวัลและให้อิสระ
จากการเป็นทาสแก่ราชสำนักสุโขทัย

ชายศิระละลานถือปฏิทองวิงคาม
ราชสำนักสุโขทัยช่วยความโกรธ

แผนการสอนที่ 5

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องที่เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "โลกของหนูแหวน"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ขั้นดำเนินการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่ออ้าให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักระดาชคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "โลกของหนูแหวน"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

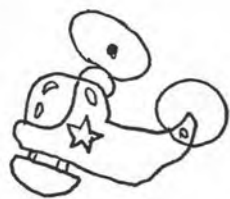
1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือได้ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ที่แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง โลกของหนูหนวน ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สารที่สำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

ก. คนที่หลีกเลี่ยงงานย่อมคบไม่ได้	ข. ควรทำตนให้มีประโยชน์
ค. เราควรทำงานอย่าเกียจคร้าน	ง. ทุกชีวิตควรทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด
2. หนูหนวนในเรื่องนี้เป็นเด็กอย่างไร

ก. ชอบหนีเที่ยว	ข. เรียนรู้ได้เร็ว
ค. สอดรู้สอดเห็น	ง. เห็นแก่ตัว
3. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. พี่เสื่อออกไข่	2. รู้สึกสำนึกในหน้าที่ที่ควรปฏิบัติ
3. หนูหนวนคุยกับพี่เสื่อ	4. พี่เสื่อตาย
ก. 1 3 2 4	ข. 1 2 3 4
ค. 3 1 2 4	ง. 3 1 4 2
4. "การทำงานตามหน้าที่ทำให้เราภาคภูมิใจ" หน้าที่ หมายความว่าอย่างไร

ก. งานที่ต้องทำ	ข. งานสำคัญ
ค. งานที่เลือกทำได้	ง. กฎธรรมชาติ
5. นักเรียนคิดว่า ต่อไปหนูหนวนจะเป็นคนเช่นไร

ก. รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล	ข. รู้จักตนเองดีขึ้น
ค. รู้สำนึกในหน้าที่ของตน	ง. ทำงานโดยไม่บ่น

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าจะรู้สึกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ข้อ ๗ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อ้อ! ลืมนะคะ -

คำชี้แจงให้อ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

หนูแหวนเห็นผีเสื้อตัวหนึ่งเกาะนั่ง ปีกพับสนิทอยู่บนต้นแคเด็ส ๆ

"เธอไม่ทำงานหรือจ๊ะ" หนูแหวนถามด้วยความสงสัย

"ทำซิจ๊ะ ฉันกำลังทำงานที่สำคัญที่สุดในชีวิต ฉันออกไข่จ๊ะ"

"ออกไข่ สำคัญที่สุดอย่างไร แม้ฉันไม่เคยบอกอย่างนั้น" หนูแหวนถาม

"เธอไม่รู้จักชีวิตของฉัน" ผีเสื้ออธิบาย "ตอนฉันมีชีวิตใหม่ ๆ ฉันก็เป็นไข่อย่าง

ฉันกำลังจะออกนี่แหละ ต่อมาสักสองวัน ฉันก็ฟักตัวออกเป็นตัวหนอน พอเป็นตัวหนอนฉันก็เริ่มกิน

กินอย่างเดี๋ยวกินอย่างไม่ทำอะไรเลย จนเริ่มแก่ตัว ฉันก็กลายเป็นดักแด้ สร้างเกราะหุ้มตัวเอง

ฉันอยู่ในเกราะหุ้มตัวเองได้สักอาทิตย์หนึ่งก็โตเต็มที่ เป็นผีเสื้ออย่างที่เธอเห็นนี่แหละจ๊ะ เธอจะ

เห็นว่าตลอดเวลาที่ฉันมีชีวิตอยู่นั้น ฉันทำงานเพื่อตัวของฉันเองทั้งนั้น แต่ตอนนี้เป็นตอนที่ฉันทำงาน

เพื่อคนอื่น เพื่อลูกหลานของฉันได้มีชีวิตคงอยู่ในโลกนี้สืบไป นี่แหละฉันจึงว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุด

ในชีวิตของฉัน"

"เธอออกไข่ได้สวยงามมากนี่ เป็นแถวไปเลย" หนูแหวนกล่าวชม "แต่เธอไม่กลัวไข่
ของเธอตกลงไปบ้างหรือ"

ผีเสื้อยิ้มที่ได้รับคำชม อธิบายว่า "ฉันทำให้มันติดแน่นกับใบ ฉันไม่กลัวมันตกหรอกจ๊ะ"
ผีเสื้อเหลือบมาดมมือหนูแหวนที่ขกขัน แล้วรีบพูดต่อว่า "ถ้าหากเธอจะไม่เช่ากิ้ง" หนูแหวนลดมือ
ลงไขว้หลัง แล้วหัวเราะแก๊กแก๊

ผีเสื้อพูดต่อไปว่า "ถึงจะเป็นงานหนักเหนื่อยเพียงไร ฉันก็เต็มใจทำ"

"เธอออกไข่แล้วเธอจะไปไหนจ๊ะ" หนูแหวนถาม

"ฉันออกไข่แล้วฉันก็ตาย" ผีเสื้อตอบ

"ตาย" หนูแหวนอุทาน "ถ้าฉันเป็นเธอ ฉันจะไม่ยอมออกไข่เป็นอันขาด"

"เธอจะหลีกเลี่ยงงานไม่ได้ดอก ชีวิตทุกชีวิตล้วนมีความยากลำบาก ถ้าเธอหลีกเลี่ยง
งาน เธอจะพบความยากลำบากนับไม่ถ้วน แต่ถ้าเธอทำงานแล้วเธอจะพบความยากลำบากแต่ใน

งานที่เขาทำเท่านั้น แล้วก็อีกอย่างหนึ่ง..." ตอนนี้เสียงของผีเสื้อตะกุกตะกัก และชาดเป็น หวัง ๆ ด้วยความเหนื่อยและปวดร้าว "ยังมีไข่อีก 5 ใบที่ฉันจะออก ฉันจะต้องรีบออกให้หมด"

แล้วผีเสื้อก็เบ่งอย่างหนัก ไข่ออก ๆ ออกมาที่ละฟอง เรียบติดแน่นกับใบแค

"แล้วอีกอย่างหนึ่งอะไรจะ" หนูแหวนยังคิดใจ

"อีกอย่างหนึ่งคือว่า การทำงานตามหน้าที่จะทำให้เราภาคภูมิใจที่มีชีวิตขึ้นมา" ผีเสื้อ พุดเท่านั้นก็ตกลงไปตาย หนูแหวนจับมันขึ้นมาเป่ากันอยู่นานก็ไม่ฟื้น เขามองมันอย่างเศร้า ๆ หยิบมันวางไว้ที่ใบแคตามเดิม ระหว่างที่เดินจากไปนั้นหนูแหวนก็บอกกับตัวเองว่า "เราจะต้องทำอะไรอย่างหนึ่งที่ทำให้เราภูมิใจที่มีชีวิตมา เราจะต้องทำงานช่วยเหลือผู้อื่น อ้อ รู้แล้วละ เราจะต้องกลับบ้าน" หนูแหวนวิ่งต่อไป "ช่วยเหลือแม้ไม่ต้องออกมาตามเรา"

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
เปิดเทอมหลายวันแล้ว โป้งกับก้อยตั้งแต่เข้าไปโรงเรียนทุกวัน โป้งได้รับเลือกเป็น หัวหน้าชั้นในเดือนแรกของเทอมนี้ แต่ก้อยบ่นอุบอุบนิดหน่อยเพราะว่าต้องไปอยู่ที่ห้อง ป.3/1 ซึ่งมี คุณครูจ๋าเป็นครูประจำชั้น ก้อยบอกว่า

"คุณครูจ๋านะคะคุณครู ป.3 ทุกคนเลขแหละ ไม่ค่อยยิ้มเลย"

ถึงอย่างไร ก้อยก็ยังหน้าร่ำกลับบ้านทุกวัน แถมยังร้องขอคุณแม่ประจำว่า

"แม่ขา ก้อยขี้หวี มีอะไรทานก่อนทานข้าวเย็นนี่ยคะ" แล้วคุณแม่ก็กลับมาจากทำงาน มาถามว่า "ก้อยทำการบ้านเสร็จหรือยังลูก" ก้อยรีบบอกว่า "โธ้ย ก้อยทำที่โรงเรียนตอน รอฟ่โป้งจนเสร็จไปไหน ๆ แล้วละคะคุณแม่"

แต่แล้ววันหนึ่ง ใคร ๆ ในบ้านก็เห็นก้อยก้มหน้าก้มตาเขียนการบ้านง่วนที่โต๊ะกินข้าว คุณแม่ถามว่า "การบ้านเฮอะหรือลูกวันนี้ละ"

"ค่ะ ก็คุณครูจรรยาณะชี้คะให้เขียนเรียงความว่าปิดเทอมนี้ใครทำอะไรบ้าง ก้อยเบื่อกจะตายเขียนทุกปีเลย ใคร ๆ ก็เขียนอวดว่าได้ไปเที่ยวโน่นนี่ นายสืบสวัสดิ์นี่ เขาอวดว่าเขาไปสิงคโปร์มา มีลูกาก็ไปฮ่องกงกะแม่ บ๊วยซาก็ไปภูเก็ต ปีมานะไปเที่ยวเชียงใหม่ตอนสงกรานต์ มีแต่ก้อยเท่านั้นมั้งที่ได้ไปเที่ยวบ้านสวนของเพื่อน 7 วันเท่านั้น ก้อยไม่ฮากเขียนเลย เค็ชวคุณครูให้ไปอ่านหน้าชั้นแล้วอาสเค็ชว" ก้อยบ่นกะปอดกะแปด โดยไม่ได้สังเกตสีหน้าคุณแม่เลย

"ก้อยจำ ทำไมลูกถึงต้องอาสในสิ่งที่ไม่ควรอาสละจ๊ะ พ่อแม่เลี้ยงลูกให้มีความสุขที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ถึงลูกจะไม่ได้ไปเที่ยวไหนไกล ๆ ทรู ๆ ตอนปิดเทอม แต่ลูกก็ได้เที่ยวได้เล่น ได้ทานขนมอร่อย ๆ เกือบทุกวัน ไม่ต้องไปทำงานทำตอนปิดเทอมอย่างคนอื่น ๆ ที่เขาล่ามากกว่าลูก อีกอย่างหนึ่ง พ่อแม่พยายามให้ลูกไปเรียนโรงเรียนดี ๆ ก็ไม่ใช่จะให้ไปแข่งขันความทรูทรากับคนอื่นเขา แต่เพื่อให้ลูกได้รับความรู้ที่แตกต่างหาก ลูกพูดยังงี้แม่เสียใจนะ"

"ก้อยขอโทษค่ะแม่" ก้อยรีบกราบขอโทษคุณแม่เพราะรู้สึกว่าคุณแม่สะเทือนใจมากกว่าที่ก้อยจะเห็นด้วยกับคำอธิบายอันฮึดฮัดนั้น

อีกสองวันต่อมา ก้อยกลับจากโรงเรียนก็ถลาเข้าไปกอดคุณแม่พลาแล้วเสียงจ้อย ๆ

"วันนี้คุณครูจรรยาณะคัดเลือกเรียงความดีเด่นแล้วค่ะ"

"แล้วก้อยได้รับเลือกหรือไงจะถึงต้นเต็นยังงั้น"

"เปล่าทรอกค่ะแม่ คุณครูเลือกของพิกุลนะค่ะ พิกุลเขาอยู่ต่างจังหวัด พอปิดเทอมก็กลับบ้าน เขาเขียนเล่าเรื่องที่เขาไปทำงานตอนปิดเทอมช่วยทางบ้านเพื่อเก็บเงินไว้ใช้ตอนเปิดเทอม เขาทำงานตั้งหลายอย่างนะค่ะ ขายของชำ ดูแลน้อง และทำสวนครัว เลียงไก่ด้วย คุณครูบอกว่าที่คุณครูให้นักเรียนเขียนเรียงความเรื่องปิดเทอมเนี่ยเพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนได้ใช้เวลาที่ว่างให้เป็นประโยชน์อย่างไรบ้าง คนที่มีโอกาสได้ไปเที่ยวและรู้จักศึกษาสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นมาก็มีประโยชน์ดี แต่คนที่ใช้เวลาว่างทำประโยชน์แก่คนอื่นด้วยนั้นจึงนับว่าดีที่สุด คุณครูพูดคล้าย ๆ แม่เลยนะคะ ก้อยเลขช้ก็จะชอบ ๆ คุณครูจรรยาแล้วละ"

"ดีแล้วลูก เออ แล้วเรื่องความของก้อยละ ก้อยก็ไปช่วยคุณตาคุณยายของอันที่บ้าน
ส่วนทำงานด้วยเนี่ย คุณครูไม่ชมเชยบ้างหรือ" แม่ถาม

"ไม่หรอกค่ะ" ก้อยยิ้มอาซ ๆ "ก็ก้อยเขียนเรื่องไปเที่ยวทะเลส่งครูนี่คะ"

"อ้าว..." คุณแม่อุทานเสียงดังขณะที่ก้อยวิ่งหนีเข้าไปในครัว

1. สาเหตุสำคัญของเรื่องนี้ต้องการกล่าวถึงสิ่งใด
 - ก. ความซื่อสัตย์
 - ข. การทำงานระหว่างปิดเทอม
 - ค. การท่องเที่ยวระหว่างปิดเทอม
 - ง. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
2. ทำไมก้อยจึงไม่พอใจที่ต้องย้ายห้องไปอยู่ ป.3/1
 - ก. ไม่มีเพื่อนสนิท
 - ข. ห้องเรียนอยู่ไกล
 - ค. กลัวคุณครูดุ
 - ง. ไม่อยากเป็นหัวหน้าชั้น
3. ทำไมคุณครูจึงให้นักเรียนเขียนเรื่องความเป็นการบ้านปิดเทอมทุกปี
 - ก. ใคร่ไปเที่ยวที่ไหนบ้าง
 - ข. ใคร่ได้รับความเค็ดร้อนบ้าง
 - ค. ใคร่รู้จักศึกษาสิ่งที่เห็นหรือเปล่า
 - ง. ใคร่ใช้เวลาว่างทำประโยชน์อะไรบ้าง
4. "อาชยในสิ่งที่ไม่ควรอาชย" หมายถึงข้อใดจึงจะถูกตองที่สุด
 - ก. ไม่กล้าเขียนเรื่องจริงส่งครู
 - ข. ลอกการบ้านเพื่อนส่งครู
 - ค. ไม่มีของใหม่ ๆ ไปอวดเพื่อน
 - ง. ไม่ได้ช่วยเหลือพ่อแม่ทำงานบ้าน
5. เหตุใดเรื่องความของพิกุลจึงได้รับรางวัลดีเด่น
 - ก. พิกุลชอบทำงาน
 - ข. พิกุลเป็นคนซื่อสัตย์
 - ค. พิกุลเขียนเรื่องความได้ดี
 - ง. พิกุลใช้เวลาว่างทำประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วย

6. เหตุการณ์ใดเกิดก่อนเป็นลำดับแรก
- ก. ครูตรวจการบ้านเรื่องความ ข. ก้อยไปเที่ยวระหว่างปิดเทอม
- ค. ก้อยเขียนเรื่องความส่งครู ง. เรื่องความของพิกุลได้รับรางวัล
7. ก้อยเขียนเรื่องเที่ยวทะเลส่งครูเพราะอะไร
- ก. ไม่มีเรื่องจะเขียนส่งครู
- ข. ไปเที่ยวทะเลมาระหว่างปิดเทอม
- ค. ต้องการให้ครูเห็นว่าไปทัศนศึกษาเหมือนกัน
- ง. อยากให้เรื่องความของตนได้รับคัดเลือกกว่าดีเด่น
8. จากเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า แม่ของก้อยเป็นคนเช่นไร
- ก. ไม่รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ข. รักและห่วงลูกอยากให้ความสุขที่สุด
- ข. กล่าวหาในสิ่งที่ผิดที่ควร ง. สอนลูกให้รู้จักยอมรับความจริง
9. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หมายถึงข้อใดบ้าง
- ก. ทำสวนครัว ข. ปลูกต้นไม้
- ค. อ่านหนังสือ ง. ทำทุกอย่างที่กล่าวมา
10. บุคคลในเรื่องนี้ใครเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนให้มีคุณค่ามากที่สุด
- ก. พ่อแม่ ข. พิกุล
- ค. ก้อย ง. คุณครูรุจา

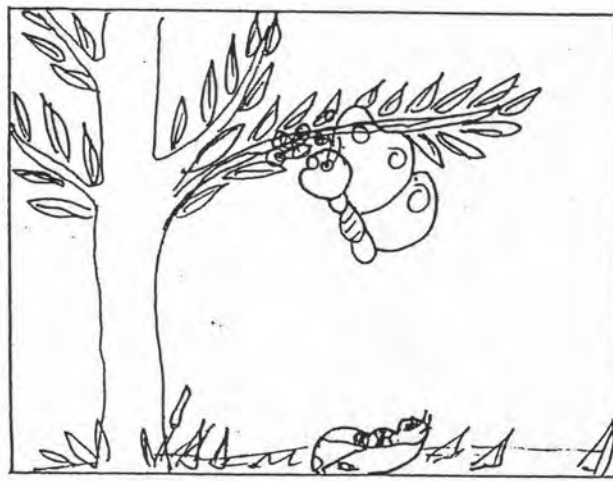
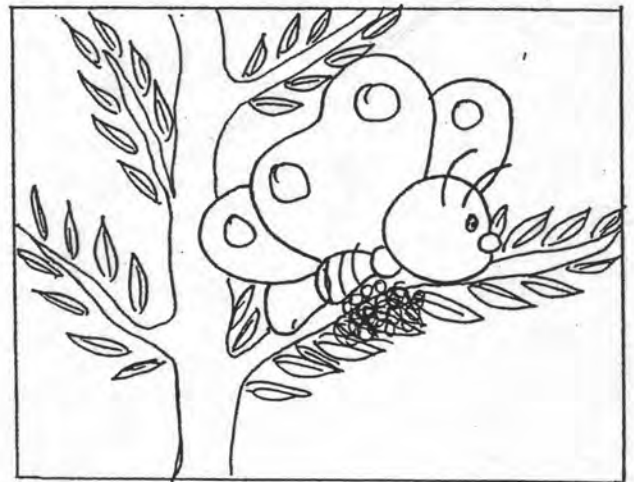
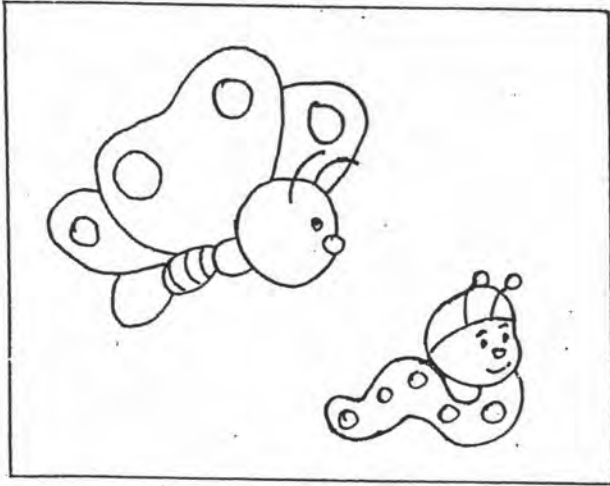

เรื่องนี้สนุกไหมคะ นักเขียนอ่านแล้วได้อะไรบ้าง

อ้อ ได้คะแนนเต็มใช้ไหมจะ

ยินดีด้วยนะคะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

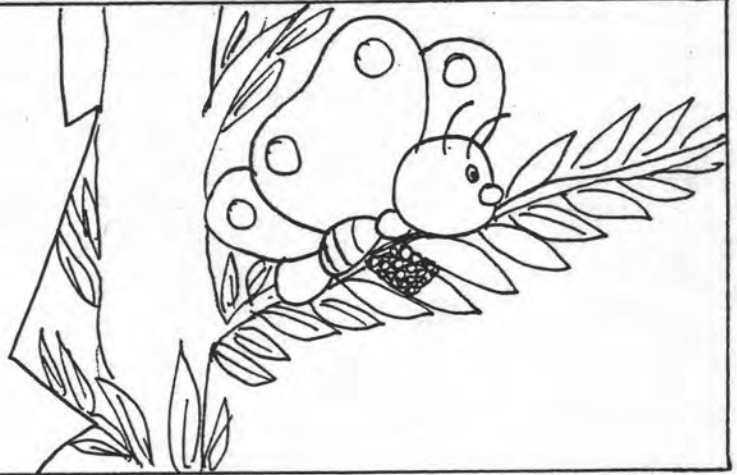

เกมบทบาท

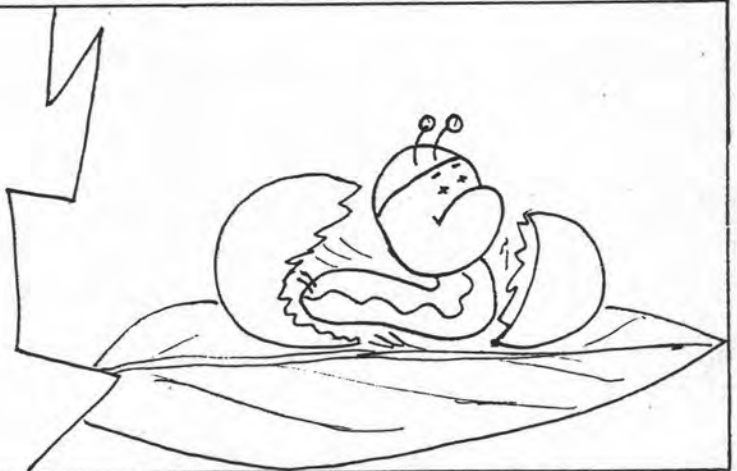
หนูหวานพบผีเสื้อตัวหนึ่งบนกิ่งแค
เคี้ยว ๆ ช้างทาง

งานที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผีเสื้อคือ
การออกไข่

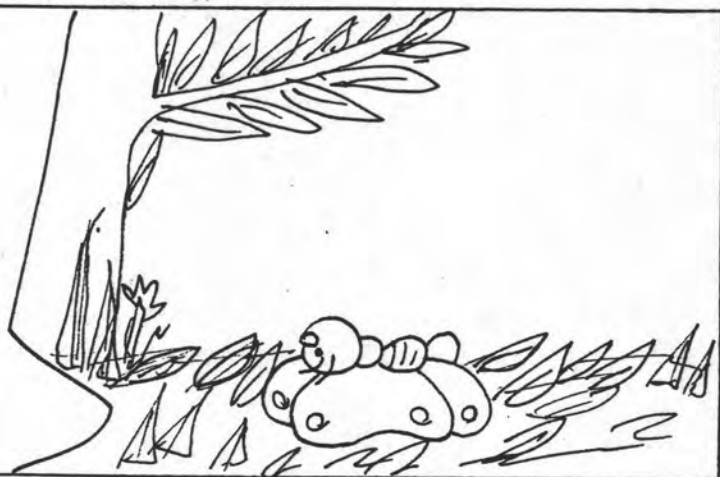
ผีเสื้อฟักไข่ออกมาเป็นตัวหนอน

หนูหวานรีบกลับบ้านทันที เพื่อแม่จะ
ไต่ไม้ของออกมาตาม

เมื่อมีเสื่อออกไซ้หมกแล้ว มันก็ตก
ลงมากายที่พื้น

แผนการสอนที่ 6

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "เงินพ่ายเงินแท้"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ขั้นดำเนินการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นำกระดาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการ์ตูนนักเรียนได้คำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "เงินพ่ายเงินแท้"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

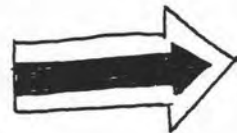
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง เงินพ่ายเงินแพ້ ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สารที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้คืออะไร

ก. น้ำใจของเพื่อน	ข. เงินไม่สามารถซื้อทุกอย่างได้
ค. การพนันเป็นสิ่งที่ไม่ดี	ง. ความรักระหว่างเพื่อน
2. เหตุการณ์ใดสำคัญที่สุดในเรื่องนี้

ก. หนูเอี้ยควาดตึกตา	ข. ดวงศุดาอยากได้ตึกตา
ค. ม้าเหมียวตัดสินใจไม่ยอมแลกตึกตา	ง. นกกระทาแพ้นั้น
3. เรื่องนี้ม้าเหมียวมีนิสัยเด่นอย่างไร

ก. ชอบพนันกับเพื่อน	ข. ยึดธรรมต่อเพื่อน
ค. ไม่มองเพื่อนในแง่ร้าย	ง. ถนอมน้ำใจเพื่อน
4. "เฮลลอร่ามาแลกตึกตาสิ่งเครื่องแบบนี้ใคร ๆ ก็ยอม" สิ่งเครื่อง หมายความว่าอย่างไร

ก. สักปรก	ข. ไม่มี
ค. ภาพวาด	ง. ขาด ๆ
5. นกกระทาเป็นคนอย่างไร

ก. เกเร	ข. ชอบการพนัน
ค. มองคนในแง่ร้าย	ง. ใจแคบ

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งหนึ่งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

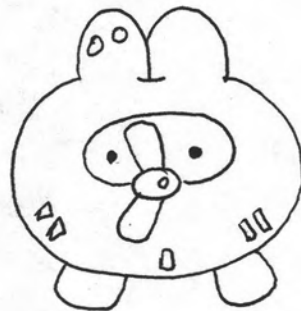

เฮาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเขียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

ดูเหมือนว่า ทุกคนในโรงเรียนจะรู้จักดวงสุดา ไม่ว่าจะอาจารย์ใหญ่ ครูน้อยหรือภารโรง ยิงเด็กนักเรียนด้วยแล้ว ตั้งแต่ชั้นเล็กสุดจนถึงชั้นโตสุดต่างก็รู้จักดวงสุดาดี เธอเป็นคนที่มีเปียสวยที่สุดและโบที่ผูกก็ไม่เคยซ้ำกันเลยเป็นอาทิตย์ ๆ ที่รู้ก็เพราะว่าแดงได้นั่งจดสีโบอยู่นานถึง 3 สัปดาห์ แล้วจึงยอมแพ้ขอเลิกเสียก่อนที่จะเห็นโบซ้ำ

"คุณพ่อของดวงสุดารวยที่สุดเลย" นุชเพื่อนสนิทของดวงสุดาคุยอวดคนอื่น คุณมากกว่า ดวงสุดาเสียอีก นี่เป็นความคิดของม้าเหมี่ยว

"ฮึ ก็เพราะรวยอย่างนั้นนะซี คุณครูเลยเอาใจไม่ตีสักแปะ" นกกระทายืนหน้ามา กระซิบกับม้าเหมี่ยวและสัมจุก "เมื่อวานเขาตอบศัพท์อังกฤษผิดก็ไม่เห็นถูกดีเลย ที่คนอื่นละ คุณครู แสงดาวฟาดเอา ๆ"

"เพราะเขาไม่เคยตอบผิดต่างหากล่ะ" สัมจุกตอบแทนคุณครู

"ไม่มีทางหรอก เพราะเขาเอาของมาฝากคุณครูบ่อย ๆ ต่างหาก เขารวยนี่ใคร ๆ ก็ อหากเอาใจ พ่อฉันบอกว่าเงินนี่ซื้อได้ทุกอย่างเลย" นกกระทาคัดค้านเสียงแข็ง คุณนั่นอกมันใจ มากจนม้าเหมี่ยวนึกรำคาญแกมหมั่นไส้ ถึงยังแทนสัมจุกว่า

"ไม่มีทางเหมือนกันฮะ เงินไม่ได้ซื้อทุกอย่างได้หรอก"

"ทำไมจะไม่ได้ ลองให้เงินมาก ๆ ใคร ๆ ก็ยอม"

"ไม่มีทาง"

"มี"

"ไม่มี"

คราวนี้ต่างก็พยายามเอาชนะกันด้วยเสียง สัมจุกว่าไม่เข้าที่จึงรีบไถ่เกลี้ยว่า

"เถียงอะไรกันไม่รู้ ไม่มีใครผิดใครถูกหรอกน่า"

"โธษ ! พนันกันก็ได้ว่าฉันถูก" ม้าเหมี่ยวไม่ยอมแพ้

"ตกลงเลย เอาห้าบาทด้วย" นกกระทาไม่ยอมแพ้เหมือนกัน

"โฮ่เอ๊ย ! จะเอาอะไรมาตัดสิน" สัมจุถามอย่างสมเพช

"ช่างเถอะน่า! เราพินกันเสียอย่าง" ม่าเหมี่ยวตอบท่าทางเป็นนักเลง ทั้ง ๆ ที่ก็ไม่
รู้เหมือนกันว่า พินคราวนี้จะเอาอะไรมาพิสูจน์ว่าใครถูกใครผิด ถึงนกกระทาเองก็ไม่รู้ แต่
ม่าเหมี่ยว สัมจุ และนกกระทาก็ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้อีกเพราะแดงมาชวนในการเล่นวีรวิฆาต

ตอนบ่าย เด็ก ๆ รู้สึกง่วงนอน คุณครูจึงให้พักยืดแข้งยืดขาสิบนาที หนูเอี้ยคจึงหยิบ
กระดาษมาวาดตึกตาให้ม่าเหมี่ยว

"ตึกตาสวยจัง" เสียงดวงสุดาตั้งขึ้น ม่าเหมี่ยวและหนูเอี้ยคเงยหน้าขึ้นเห็นเธอฮันดู
อยู่ข้าง ๆ "ใส่เสื้อแบบเดียวกับที่แม่ซื้อให้ฉันเลย ขอได้ไหม"

"ไม่ได้หรอก ฉันยกให้ม่าเหมี่ยวเขาแล้ว" หนูเอี้ยคตอบ

"งั้นม่าเหมี่ยวก็ยกให้ฉันนะ" ดวงสุดาพูดงาย ๆ

"ไม่ได้หรอก เอี้ยคเขาอุศุ่สำหรับตัวฉัน"

"งั้นเธอก็ขายให้ฉันก็ได้ เป็นของเธอแล้วนี่ เธอจะทำอย่างไรกับตึกตาที่ได้ ฉันอยาก
ได้จริง ๆ เอลอว์มาแลกกับตึกตาตัวนี้เอาไหม"

ลอว์ก็คือตึกตาหมสีน้ำตาลแสนสวยที่ดวงสุดาเอามาอวดเมื่อวันก่อน ลอว์มีเสื้อที่ใส่
เข้าและถอดออกได้ ถูงเท้า รองเท้ามีพร้อม ม่าเหมี่ยวมองตึกตากระดาษ เสื้อ ถูงเท้า รองเท้า
ก็เป็นเพียงกระดาษจะถอดจะใส่ก็ไม่ได้

"เอลอว์มาแลกกับตึกตาสิ่งเครื่องแบบนี้ ใคร ๆ ก็ยอมทั้งนั้นแหละ" นกกระทายืน
หน้าฮันดาเข้ามา จริงซี ใครจะโง่ไม่แลก ม่าเหมี่ยวคิดในขณะนั้นก็สบตากับหนูเอี้ยค

"ทำตามใจเลย" หนูเอี้ยคคนดีรับบอกแล้วมองเมินไปทางอื่น

"พรุ่งนี้ฉันจะเอลอว์มาให้" ดวงสุดาบอก

"แต่ฉันไม่แลกนะ ฉันชอบตัวนี้มากกว่า" ม่าเหมี่ยวตอบอย่างรวดเร็ว คราวนี้หนูเอี้ยค
หันมาฮัมกว้างกับเพื่อนทันที

ตอนเย็น สัมจุสังเกตเห็นว่า ม่าเหมี่ยวคงคิดอะไรอยู่จึงไม่ชวนคุย ในที่สุดม่าเหมี่ยว

ก็รำหึงมาดั่ง ๆ ว่า "เฮ้อ ! เสียศาลอวร้ายชะมัดเลย" มาเหมียวบ่น "อี ยังไงเราก็นะพินัย
ชายนกกระทาล่ะ"

"อ้อ ! นี่เขาไม่ยอมแลกตุ๊กตาเพราะกลัวแพ้นั้นหรือ" สัมจุถามแล้วนั่งไปนาน
สักครู่จึงพูดว่า "เขาต้องเอาเงินไปคืนนกระทาล่ะ แล้วต้องให้เงินเขาคับ"

"เรื่อง ก็ฉันไม่ยอมแลกตุ๊กตาทั้ง ๆ"

"ก็ที่เขาไม่แลกก็เพราะเขาไม่อยากเสียเงินพินัยใหม่ล่ะ แบบนี้ก็เท่ากับว่า เขาทำ
เพื่อเงินเหมือนกัน"

"โธ่ ! ฉันไม่ได้คิดเรื่องพินัยเลยสักนิดจนชายนกกระทาหน้าอเอาเงินมาให้ฉันเอง
ต่างหากล่ะ"

"งั้นเขาไม่แลกเพราะอะไร"

"ก็เพราะฉันกลัวหนูเอ็ดจะเสียใจนะอี เขาให้ฉันแล้วฉันจะขายต่อได้อย่างไร เฮ้อ !
ถ้าเป็นของเอ็ดเองฉันจะให้ขายไปนานแล้วเพื่อใจจะได้ตุ๊กตามาแบ่งกันอ้อมบ้าง"

"โธ่ ! มาเหมียวขออวร้ายได้นักเลย ฉันยอมให้เธอเล่นหนูแดงของฉันก็ได้" สัมจุ
บอกอย่างใจดีเป็นพิเศษ ก็สัมจุกำลังดีใจที่เงินไม่สามารถซื้อทุกอย่างได้จริง ๆ โดยเฉพาะ
ความรักระหว่างเพื่อน สัมจุดีใจจริง ๆ ที่ได้เป็นเพื่อนกับมาเหมียวคนนี้

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

อลกก้าแห่งฟินแลนด์

อลกก้าอยู่ในประเทศฟินแลนด์ในดินแดนตอนเหนือของโลก พอถึงฤดูหนาว อากาศจะหนาวจัดและกินเวลานานกว่าประเทศทางซีกใต้ เมื่อเริ่มเข้าฤดูร้อนอากาศจะอบอุ่นขึ้นมีแสงแดด แต่กินเวลาช่วงไม่นานนัก

อลกก้าอยู่กับแม่ในเมืองเฮลซิงกิ เมืองหลวงของฟินแลนด์ พ่อของอลกก้าตายไปนานแล้ว แม่ของอลกก้าจึงต้องทำงานหนักเลี้ยงชีวิตของตนและลูกสาวตัวน้อย

ถึงวันคริสต์มาส แม่จะให้ของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ แก่อลกก้า แต่ไม่เคยมีของขวัญพิเศษในโอกาสอื่น ๆ ออลกก้าและแม่ไม่มีเงินเหลือพอจะฟุ่มเฟือย มีพอกแค่ว่าเข้าบ้าน อาหาร และเสื้อผ้าเท่านั้น แม้ในเทศกาลเช่นต์จอห์น สองแม่ลูกก็ไม่มีเงินจ่ายค่าเรือไปชมอ่าวเลย

วันเช่นต์จอห์นตรงกับวันที่ 23 มิถุนายนมีการจุดไฟฉลองกันตลอดคืน เต้นระบำรอบกองไฟ เวลากลางวันของวันนี้ยาวนานกว่าทุกวันในรอบปี เพราะไม่มีเวลากลางคืนเลย พระอาทิตย์ส่องสว่างตลอดวันตลอดคืนที่เดียว พอถึงเวลาค่ำพระอาทิตย์ค่อยหายลับไปจากขอบฟ้า แต่ยังไม่ทันจะมีคสนิท พระอาทิตย์กลับขึ้นสู่ท้องฟ้าอีกครั้งกับเวลารุ่งอรุณ มองไปจะเห็นแสงไฟเป็นหย่อม ๆ อยู่ทั่วไปตามหัวแหลมและริมฝั่งเกาะ ทุกคนรวมทั้งเด็ก ๆ จะอยู่เล่นสนุกกันตลอดคืน ผู้คนจำนวนมากจะมุ่งเรือไปในอ่าว มีทั้งเรือใบ เรือยนต์ เรือพายเล็ก ๆ เพื่อชมแสงไฟในวันสำคัญนี้ แต่ออลกก้าไม่เคยได้ออกไปกับเขาเลย

ชีวิต ออลกก้าปรารถนาจะได้นั่งเรือชมอ่าวในคืนเทศกาลเช่นต์จอห์นยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด และในฤดูหนาวของปีหนึ่ง ออลกก้าก็ตัดสินใจว่าเธอต้องออกไปชมแสงไฟคืนสำคัญนี้ให้ได้

"หนูจะประหยัดเงินไว้เป็นค่าเรือ" เธอบอกมารดา

"แต่เราไม่มีเงินอะไรจะให้ประหยัดแล้วนี่จะลูก" แม่ตอบ "และหนูก็ยังเล็กเกินกว่าจะรับจ้างใครเขาทำอะไรด้วย"

"แต่หนูจะลองพยายามดูค่ะ" ออลก้าตอบ เธอหากกล่องกระดาษมาใบหนึ่งเจาะรูที่ฝา
กล่องและเขียนไว้ว่า "กล่องมีชัยส์" แล้วเธอก็วางกล่องไว้บนชั้นในครัวเพื่อว่าจะได้มองเห็น
ทุก ๆ วัน ทุกวันเสาร์บ่าย แม่จะมีขนมเค้กพิเศษให้ลูกสาวรับประทาน แต่ออลก้าบอกแม่ว่า "หนู
ไม่กินขนมก็ได้" ดังนั้นเงินค่าขนมเค้กจึงไปลงอยู่ในกล่อง

เมื่ออย่างเข้าฤดูใบไม้ผลิ แม่บอกว่า "หนูควรจะมีเสื้อไหม้สักชุด" แต่ออลก้าบอกว่า
"ไม่ต้องก็ได้ค่ะ ชุดเก่าก็ยังใส่ได้" ดังนั้นเงินค่าเสื้อจึงลงไปอยู่ในกล่อง

วันหนึ่งคุณชายมาเยี่ยม คุณชายอยู่บ้านนอก ฐานะยากจนเหมือนกัน แต่คุณชายเลี้ยงเป็ด
เลี้ยงไก่ คุณชายจึงเอาไข่มาฝากหลานสาวห้าฟอง ออลก้าจูบขอบคุณคุณชาย แต่พอคุณชายไปแล้ว
ออลก้าก็บอกแม่ว่า "หนูไม่กินไข่ก็ได้"

"ไม่ได้หรอกจ๊ะ" คราวนี้แม่ไม่ยอม "หนูต้องกินไข่ เพราะบำรุงร่างกาย แต่ก็จ่ายค่า
อาหารเข้าบ้านลงไปนิดหนึ่ง เพราะหนูมีอาหารเข้าแล้วถึงห้าวัน แม่จะใส่กล่องให้ใจล่ะ"

ในที่สุดก็ถึงเดือนมิถุนายน ออลก้าเปิดกล่องนับเงินดูว่าจะมีเงินมากพอไหมนะ

ออลก้านับแล้วนับอีก แม่ก็ช่วยนับ ค่ะจิง มีเงินพอค่าเรือแล้ว ออลก้าและแม่แต่งตัวด้วย
ชุดที่ดีที่สุดที่มีอยู่แล้วพากันออกไปที่ท่าเรือในตอนค่ำ มีเรือรอรับผู้โดยสารอยู่ที่อ่าว เรือประดับด้วย
กิ่งเบิร์ช ใบเขียวสด ออลก้าและแม่นั่งเรือออกไปในอ่าวหน้าเมือง รอบตัวเห็นแสงสว่างเรือง
น้ำเปลี่ยนเป็นสีแดงเพราะสะท้อนแสงไฟ ดวงอาทิตย์ค่อย ๆ ลับไปจากขอบฟ้าหลังอาคารเมือง
เฮลซิงกิ ออลก้าขึ้นฝั่งแม่ แม่จะเห็นเดี๋ยวแต่ก็มีความสุขที่สุด พระอาทิตย์กำลังจะขึ้นอีกแล้วและ
มันเป็นอรุณที่งามที่สุดในโลก

1. ออลก้าอาศัยอยู่ในประเทศอะไร

ก. ฟินแลนด์

ข. สวีเดน

ค. นอร์เวย์

ง. อังกฤษ

2. เมืองหลวงของฟินแลนด์คืออะไร

ก. เดนมาร์ค	ข. ปารีส
ค. เฮลซิงกิ	ง. ลอนดอน
3. วันเทศกาลเซนต์จอห์นมีความสำคัญอย่างไร

ก. เป็นวันหยุด เพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูร้อน	ข. เป็นวันหยุด เพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูหนาว
ค. เป็นวันหยุด เพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูใบไม้ร่วง	ง. เป็นวันหยุด เพื่อฉลองวันเริ่มต้นของฤดูใบไม้ผลิ
4. วันที่ไม่มีเวลากลางวันตรงกับวันที่เท่าไร

ก. 13 มิถุนายนของทุกปี	ข. 16 มิถุนายนของทุกปี
ค. 23 มิถุนายนของทุกปี	ง. 30 มิถุนายนของทุกปี
5. ในคืนเทศกาลเซนต์จอห์น ออลก้าปรารถนาจะทำอะไรมากที่สุด

ก. เดินระบำรอกกองไฟ	ข. นั่งเรือชมอ่าว
ค. จุดไฟฉลอง	ง. ถูกทั้ง ก และ ข
6. ออลก้าคิดทำอย่างไร

ก. ขอเงินคุณแม่	ข. ขอเงินเพื่อน ๆ
ค. ประหยัดเงิน	ง. ขายขนม
7. ข้อใดไม่ใช่วิธีการเก็บหอมรอมริบของออลก้า

ก. เก็บเงินค่าขนม	ข. ไม่ตัดเสื้อใหม่
ค. ขายของที่คุณขายเอามาฝาก	ง. ซื้อของเล่นใหม่
8. ในที่สุดออลก้าและแม่ได้ทำสิ่งที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะอะไร

ก. ออลก้ามีความพยายามเก็บออม	ข. ออลก้ามีความขยันขันแข็ง
ค. ออลก้ามีความทะเยอทะยาน	ง. ออลก้ามีความซื่อสัตย์สุจริต

9. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

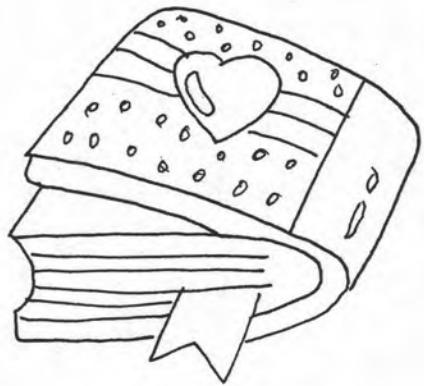
1. ท้ากล่อมมิชยัสส์	2. ออลก้าอชากนึ่งเรือชมอ่าว
3. เขอและแม่ทำได้และมีความสุขที่สุด	4. เก็บหอมและรู้จักใช้จ่าย
ก. 2 1 4 3	ข. 2 4 1 3
ค. 2 1 3 4	ง. 2 3 -1 4

10. สำระสำคัญที่สุดของเรื่องนคือข้อใด

ก. น้ำขึ้นให้รับตัก	ข. ช้ำช้ำได้พริ้วสงเล่่มงาม
ค. เสียน้อยเสียชาก เสียมากเสียง่าย	ง. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

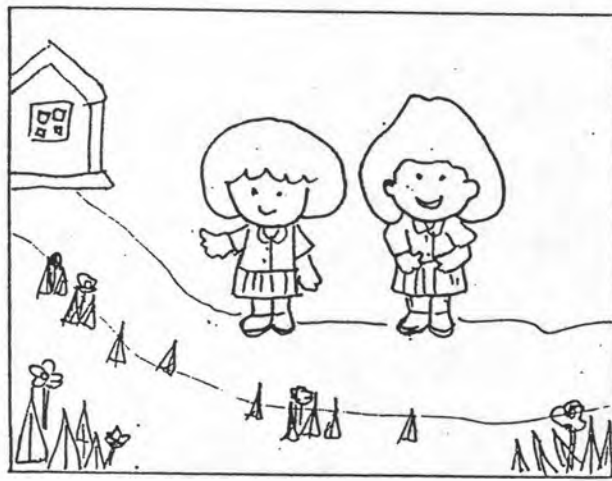
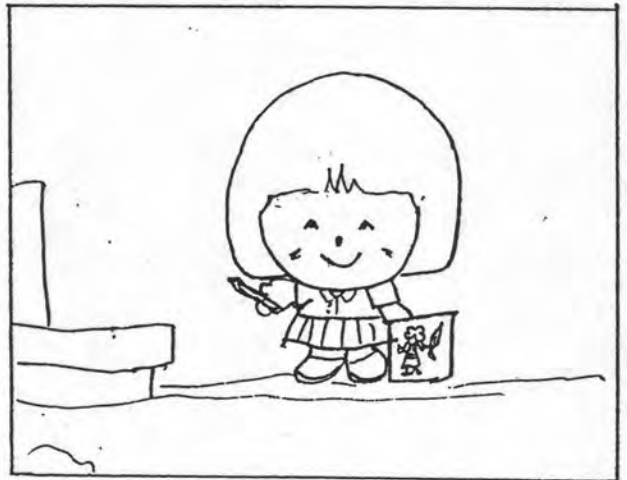
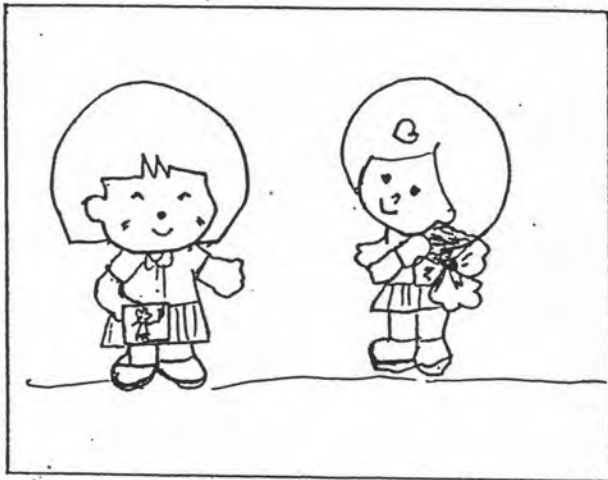
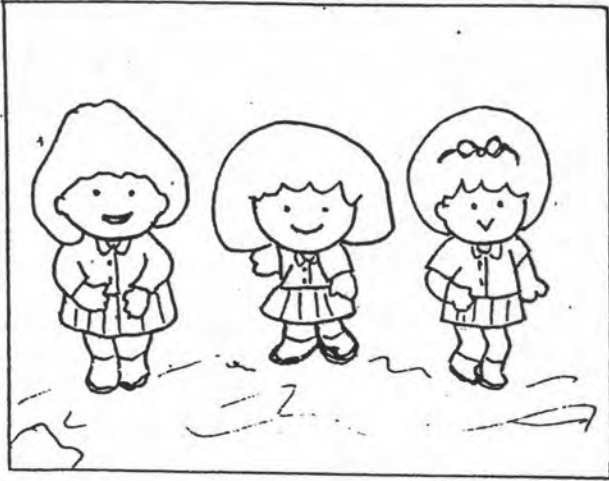
เด็ก ๆ อดทนเหมือนออลก้าหรือเปล่าคะ

ถ้าจะให้ดีก็ขยันเรียนหนังสือให้เก่ง ๆ

พ่อแม่จะดีใจมากจ๊ะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

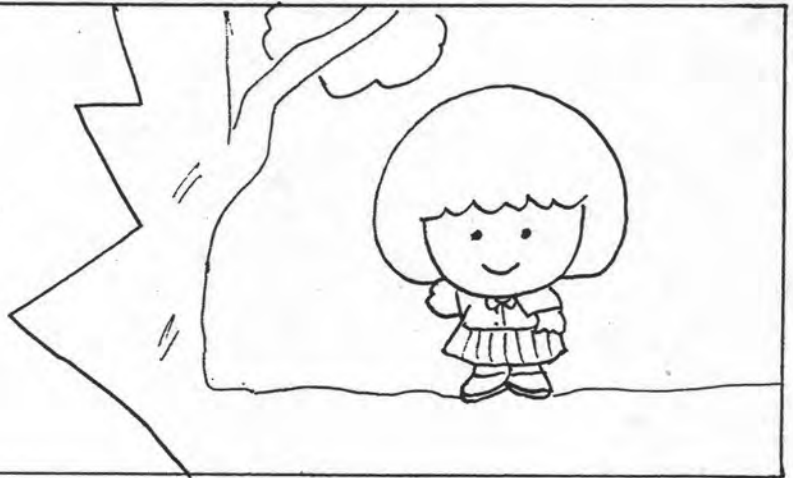

เกม คชภาพ

นกกระหาเสียเงินพนันไปกับ
ม้าเหมียว

ม้าเหมียว เป็นเด็กดีที่รู้จักถนอม
น้ำใจของเพื่อน

หนูเอี้ยกหยิบกระดาษมาวาดตุ๊กตา
ให้ม้าเหมียวขณะที่ครูให้พัก

กวางสุภาเป็นคนที่มีความสวยที่สุด
ในโรงเรียน

สมจุกเห็นเพื่อนสองคนเถียงกันเสียงดัง
จึงเข้าไปดูใกล้ๆ

แผนการสอนที่ 7

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "กบขอกหมา"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเนิการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อซ้ำให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักเรียนมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่ผ่านมาแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "ดูขบขอมมา"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

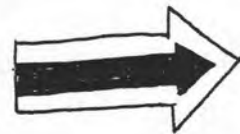
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ตูบยอดหมา ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สำคัญที่สุดของเรื่องตรงกับข้อใด

ก. ทุกคนควรรักและสามัคคีกัน	ข. ความมีน้ำใจซึ่งกันและกัน
ค. อย่าหลงตัวเองว่าเก่งกว่าผู้อื่น	ง. ผู้ที่ทำผิดแล้วสำนึกได้ควรให้อภัย
2. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ตูบส่งเสียงเห่า	ข. พระอาทิตย์ขึ้น
3. คิดว่าตนเองทำได้	ง. ทำท่าพ้องกับเพื่อน
ก. 1, 2, 3, 4	ข. 1, 3, 2, 4
ค. 1, 4, 2, 3	ง. 1, 3, 4, 2
3. ทำไมเจ้าตูบจึงคิดว่าตนเป็นยอดหมา

ก. เพราะตัวเก่งกว่าหมาตัวอื่น	ข. เพราะในครั้งแรกเห่าแล้วแฉกออก
ค. เพราะใคร ๆ ก็สนใจมัน	ง. เพราะทุกคนรักมัน
4. ทำไมเจ้าตูบจึงเลิกหึ่งพของ

ก. เพราะคิดว่ามีผู้เก่งกล้ากว่าตน	ข. เพราะอายุมากขึ้น
ค. เพราะไม่สบาย	ง. เพราะมีเพื่อนสัตว์ที่ดึกว่าตน
5. สุรียณ หมายถึงอะไร

ก. ดวงดาว	ข. ดวงอาทิตย์
ค. ดวงจันทร์	ง. เมฆฝน

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวลาคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะลาคำตอบได้ถูกต้อง

- อ้าลืมนะคะ -

คำชี้แจงให้อ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

อุบोधิตมา

ยังมีเคหา เจ้าของเลียงหมา ทั้งหมดห้าตัว หนึ่งนั้นชื่ออุบ รูปมิใช่ชิว มันชอบ
 แหะชิว เพื่อนหมาของมัน เจ้าของเอ็นดู จัดที่ให้ที่อยู่ ของกินแบ่งปัน ช่วยกันเฝ้าบ้าน
 เฝ้าสวนทุกวัน ใครแปลกหน้ามัน ช่วยกันเห่าเกรี้ยว ขโมยไม่กล้า เข้าในเคหา เพราะ
 ใหนักเลี้ยว หมาจะกัด ถูกฝึกแน่นเทียว น่องก็ไม่เห็นชิว กัดถึงเส้นเอ็น เวลาว่างงาน
 ลูกเจ้าของบ้าน ชวนกันวิ่งเล่น พวกหมาวิ่งตาม ในสนามขามเอ็น เด็กเด็กเล่นแข่ง
 หมาสนุกไป พวกหมาเป็นสุข ขามว่างเล่นสนุก ขามคำระวังระไว รักษาหน้าที่ ไม่มีโทษภัย
 พวกหมาภูมิใจ รักใคร่สามัคคี

เช้ามีวันหนึ่ง เจ้าอุบหึ่ง เสียงคนหรือผี ทะลิ่งลุนั่ง ฟังใหม่อีกที เอ๊ะ! กลับ
 เงียบฉะ ไม่มีอะไร วิ่งไปหน้าบ้าน ไม่เห็นเลขพ่่าน กลับมากลับไป เห่าบ๊อก บ๊อก บ๊อก
 คนนอกหรือใน ขโมยใช่ไหม เร่งไปอย่าช้า เห่าครบสามทนต์ ทั้งผีหรือคน ไม่ปรากฏแก่ตา
 เห็นแต่แสงเรือง ประเทืองขอบฟ้า ค่อยสูงขึ้นมา อ้า! แสงอาทิตย์ เจ้าอุบมองดู ใจเต้น
 ตักอยู่ อ้าอึ้งตรงจิต เอ๊ะ! เราใช่ไหม ไล่ดวงอาทิตย์ ซึ่งยังมีคมิด ให้โผล่ขึ้นมา พรุ่งนี้
 เราลอง เป็นครั้งที่สอง ให้เห็นแก่ตา ถ้าเรียกได้อีก ไม่มีปัญหา เราเลิกปัญหา ยอดหมาคือเรา

เช้าตรู่วันรุ่ง เจ้าอุบโดดพลุง รับร้อนไม่เบา เห่าบ๊อก บ๊อก บ๊อก แดดออก
 เหมือนเก่า โอ! ใช่แล้วเรา ยอดหมาจริงจริง ตั้งแต่นั้นมา เจ้าอุบเชิดหน้า แล้วเลิกส่งเสียง
 เราเป็นยอดหมา ต้องวางท่าหึ่ง ใครถามก็นิ่ง ไม่ยอมพาที่ หมาเพื่อนเห็นแปลก เจ้าอุบ
 ผิดแพก เป็นอะไรนี่ แอบซุบซิบกัน ทำฉันทโคตี เมื่อแต่ก่อนนี้ ไม่เป็นอย่างนั้น สี่ตัวเห็นห่าง
 ต้องเดินหลักทาง ไม่เกี่ยวข้องกับมัน ปล่ออุบทำโก้ ใหญ่โตสำคัญ สี่ตัวเล่นกัน อุบอยู่ลำพัง
 ทุกเจ้าอุบตื่น จิตใจข่มขื่น เห่าออกคำสั่ง แดดก็ว่าง่าย ฉายแสงดุจคลั่ง ภูมิใจเหลือยิ่ง
 เพราะมีฝีมือ หลายวันต่อมา แดดซึ่งเคยจำ วันนั้นมืดตื้อ อากาศเย็นจัด สัมผัสหวิวหวิว
 เจ้าอุบครางฮือ ตัวสั่นเทาเทา อากาศวิปริต เจ้าอุบหนึ่งคิด ทำอย่างไรเล่า ต้องเห่า

เรียกแดด ให้มาแผดเผา ตามคำสั่งเรา ก็จะหายหนาว ออกยืนแข็งขัน ส่งเสียงดังลั่น
 เहांขึ้นสามคราว แดดก็ไม่ออก ฝนกลับตกพราว ส่งเสียงเท่าฉาว ก็ไม่เกิดผล ตูบนิกเสียวใจ
 เกิดเหตุอะไร เจ็บใจเหลือทน โอ้!เราขออดหมา ต้องมาหมองหม่น ทำไมสู้ริยีน ไม่ส่อง
 แสงศรี เहांนักตูบเหนื่อช ขึ้นเहांเรื่อยเรื่อย ไม่มีอะไรดี นอนพักเสียวก่อน ลองวันพรุ่งนี้
 เห็นจะเहांที่ ได้รู้เท็จจริง เจ้าตูบเหน็ดเหนื่อช นอนพักหายเมื่อย หลับไม่ไหวติง คั้นขึ้น
 เมื่อสาย สบายดีจริง เอ๊ะ!แดดแสนหึ่ง ทำไมส่องแสง เมื่อวานเราเรียก ฝนกลับตกเป็ชก
 วันนึ่งส่องแสง เมื่อยังไม่สิ้น ตูบคลั่งระวาง หมดเรียวหมดแรง นึ่งนิกสงสัย หรือมีผู้เहां
 เก่งกาจดาชคั้น เรียกตะวันได้ เราเคยเพลินเพลิน ว่าเลิศกว่าใคร บัดนี้มีใช่ เสียวใจนิจจา!

เจ้าตูบเสียวสลด เสื่อมเกียรติยศ เลิกเป็นชอดหมา รู้สำนักตัว เม้ามัวนานมา
 ตั้งแต่นีชา เลิกหึ่งผยอง

เहांเล่นคลุกคลี เहांคุชจุจี ไม่มีลำพอง เพื่อนหมาสบายใจ ตูบได้ปรองดอง
 เहांนึ่งชอง ตรงเห็นอะไร?

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ปลาทางรุ่งกินน้ำ

เจ้ากบตัวหนึ่งกำลังเร่ร่อนหาอาหารอยู่ในสระ มันเลื้อยขึ้นมามองเห็นรุ่งกินน้ำ มีสีส้มสดใสอยู่กลางอัมพรหลังจากฝนซา

"เอ...ฉันเคยได้ยินว่า" กบรำพึง "จุดหมายปลาทางของรุ่งกินน้ำเป็นบ่อทองคำ ฉันจะลองไปค้นหาบ่อทองคำนั้นดู ฉันจะได้เป็นกบที่รวยที่สุดในโลกตัวเดียวล่ะ"

เจ้ากบหนุ่มว่ายน้ำไปที่ขอบสระเร็วเท่าที่จะเร็วได้ ที่นั่นมันได้พบกับอีกตัวหนึ่ง

"เฮ้ ! นี่แกจะฉวยไปไหนนี่" กบอีกตัวถาม

"ไปที่ปลาทางรุ่งกินน้ำ" กบหนุ่มตัวแรกตอบฉะฉาน

"อ้อ..." กบตัวที่สองร้อง "ข้าได้ยินข่าวเลื่องลือว่าที่นั่นมีบ่อทองคำใช่ไหม"

"ใช่ นั่นเราไปเถอะ" กบหนุ่มชวน "เราสองตัวจะเป็นเศรษฐีกบที่รวยที่สุดในโลกทั้งสองตัวล่ะ"

ว่าแล้วกบทั้งสองก็กระโดดลงจากขอบสระและก็ได้พบกับกบตัวที่สามเข้าพอดี

"โพลกันวิใจ ถึงได้รีบอย่างนี้นะ" กบตัวที่สามฉงนฉงาย

"เรากำลังจะไปหาบ่อทองคำที่ปลาทางรุ่งกินน้ำกัน" กบสองตัวแรกตอบ

"งั้น อ้อร้อข้า" กบสองตัวแรกเร่ง "เราสามตัวจะเป็นเศรษฐีอันดับหนึ่งของโลก"

กบหนุ่มสามตัวกอดคอเดินทางเป็นกิลโ ๗ เพื่อไปค้นหาบ่อทองคำที่นั่น หวังว่าจะเป็นเศรษฐีในพริบตาโดยไม่คิดจะทำมาหากิน นอกจากแสงโชดที่บ่อทองคำเพียงอย่างเดียว เมื่อมันทั้งสามเดินมาถึงจุดหมายปลาทางของรุ่งกินน้ำ มันได้พบหลุมซึ่งเป็นบ่อที่ลึกและมีดเหมือนแห

"ทองคำ ! เพชร ! มุก ! " กบร้องขึ้นพร้อม ๆ กันพลางถลากระโดดลงไปในหลุม โดยไม่ดูตาม้าตาเรือ

โธ ! ที่นั่นนอกจากจะไม่มีสิ่งมีค่าแม้แต่สักชนิดแล้ว ยังมีแต่ฝูงเห็ดอมตัวยักษ์ที่กำลังหิวโหย ไม่ได้กินอะไรมา 3 วันแล้วก็เลิขสวาปามกบ 3 ตัวกลืนกริวก ๆ ลงคอไปเลย

1. ในเรื่องนึ่งกุ้งกินน้ำเกิดขึ้นเมื่อใด

ก. ก่อนฝนตก	ข. เมื่อฝนซา
ค. หลังฝนตก	ง. ตอนแดดจ้า
2. กบในเรื่องนี้มีทั้งหมดกี่ตัว

ก. 1 ตัว	ข. 2 ตัว
ค. 3 ตัว	ง. 4 ตัว
3. ทำไมกบจึงอยากไปที่ปลายทางของรังกินน้ำ

ก. ต้องการหาเพื่อนใหม่	ข. ชอบเดินทางผจญภัย
ค. ไม่อยากทำมาหากิน	ง. ต้องการเป็นเศรษฐี
4. กบในเรื่องนี้คิดว่าปลายทางของรังกินน้ำมีอะไร

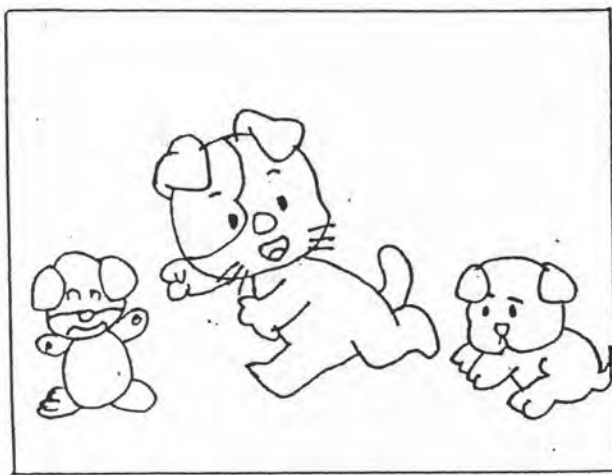
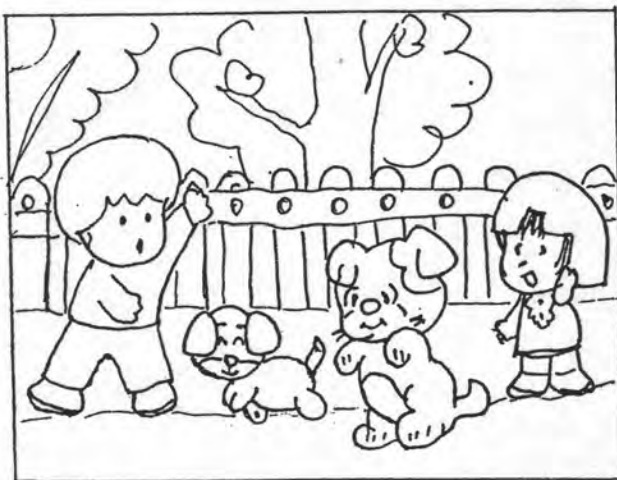
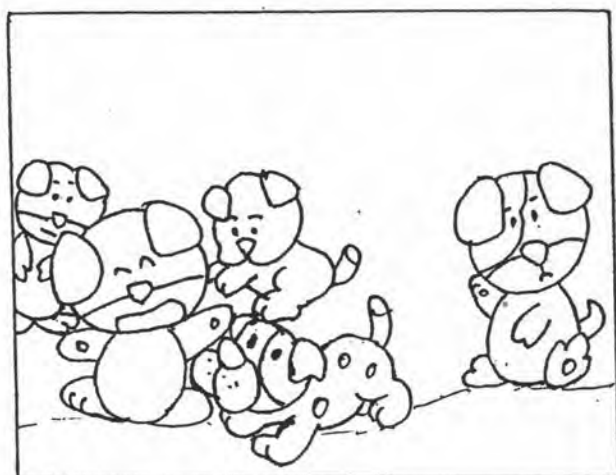
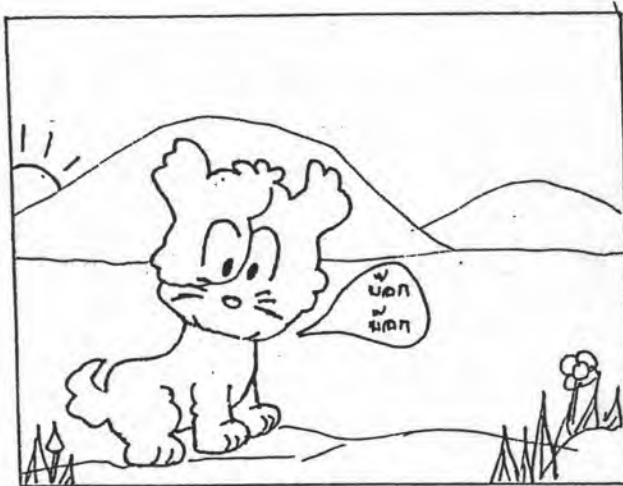
ก. บ่อทองคำ	ข. บ่อเงิน
ค. บ่อมรกต	ง. ถูกทุกข้อ
5. งูเหลือมยักษ์อาศัยอยู่ที่ไหน

ก. บ่อทองคำ	ข. หลุมบ่อลึก
ค. บ่อมรกต	ง. หนองน้ำใหญ่
6. ในตอนจบของเรื่อง กบเป็นอย่างไร

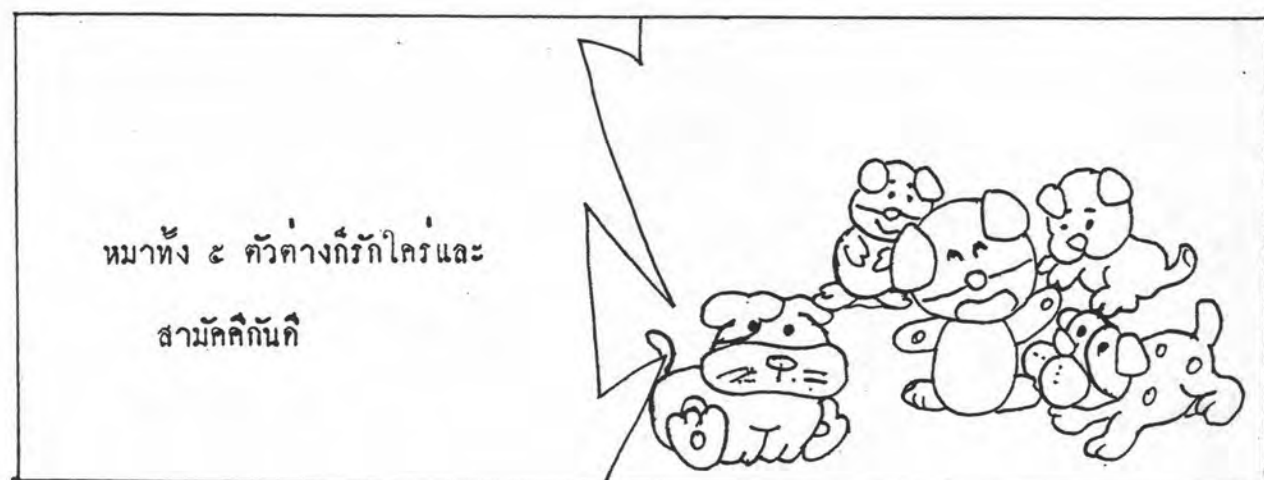
ก. รวยเป็นเศรษฐี	ข. อยู่ในบ่อทอง
ค. เป็นอาหารของงู	ง. อยู่บนสวรรค์
7. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. พบบ่อลึกเหมือนแหวน	2. ถูกงูเหลือมกิน
3. มันรับกระโดดลงไปทันที	4. กบค้นหาบ่อสมบัติ
ก. 1 2 3 4	ข. 4 3 1 2
ค. 1 3 2 4	ง. 4 1 3 2

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

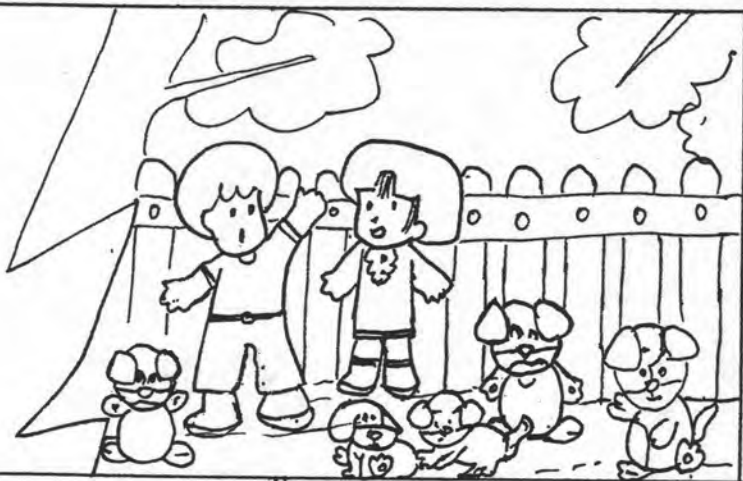
เกมต่อภาพ

คุณทองสิกว่าตัวเองเก่งกว่าผู้อื่นที่
สามารถเหาะเรียกไหน้คคออกได้

ลูกเจ้าของบ้านเลี้ยงหมาไว้รวม
ทั้งหมด ๕ ตัว

แผนการสอนที่ 8

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถล่าคำคอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "จิงโจ้"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเน้นการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อท้าทายให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักระดมคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่ผ่านมาแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "จิงโจ้"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปทีละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่กับแก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง จิงโจ้ ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลขค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ลักษณะเด่นที่สุดของจิงโจ้ที่ต่างจากสัตว์อื่นคืออะไร

ก. มีถุงหน้าท้องใส่ลูก	ข. มีขาหลังยาวกว่าขาหน้า
ค. กระโดดได้ไกล ๆ	ง. มีหางยาวใหญ่
2. สำระสำคัญที่สุดของเรื่องคืออะไร

ก. สัตว์พื้นเมืองที่มีชื่อเสียงของออสเตรเลียคือจิงโจ้	ข. เปรียบเทียบความแตกต่างของสัตว์อื่นกับจิงโจ้
ค. ลักษณะและความเป็นอยู่ของจิงโจ้	ง. ธรรมชาติของสัตว์พื้นเมืองประเทศออสเตรเลีย
3. ลูกโทน หมายความว่าอะไร

ก. ลูกคิดแม่	ข. ลูกคนโต
ค. ลูกคนสุดท้าย	ง. ลูกคนเดียว
4. ลูกจิงโจ้ มีชื่อเรียกว่าอะไร

ก. แกงการู	ข. โจอ็
ค. จิงโจ้น้อย	ง. โจอ็น้อย
5. ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. จิงโจ้จะเกิดลูกเป็นครอก	ข. จิงโจ้กินสัตว์เล็ก ๆ เป็นอาหาร
ค. จิงโจ้ชอบอยู่ตามลำพัง	ง. แม้จิงโจ้อุ้มท้องนานพอ ๆ กับมนุษย์

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งหนึ่งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

จิงโจ้

จิงโจ้เป็นสัตว์พื้นเมืองของประเทศออสเตรเลีย คนพื้นเมืองเรียกว่า แกงการู เป็นสัตว์ที่มีกระเป๋าทรงไว้ใส่ลูกอ่อน จิงโจ้ชอบอยู่เป็นฝูง ตัวผู้ที่แข็งแรงที่สุดเป็นหัวหน้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีจิงโจ้ประมาณ 12 ตัวขึ้นไป บางฝูงอาจมีถึง 50 ตัว

จิงโจ้มีประมาณ 45 พันธุ์ บางพันธุ์ตัวโตมากสูงประมาณ 5-6 ฟุต บางพันธุ์ตัวขนาดเล็กทุกเท่านั้น มีขนสีเทาและแดง อาศัยในราว 15 ปี ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่จะหนักประมาณสี่ร้อยกิโลกรัม จิงโจ้กินหญ้าเป็นอาหาร รูปร่างจิงโจ้ที่เด่นชัดคือ สองขาหน้าสั้นมาก สองขาหลังยาวใหญ่แข็งแรง ใช้กระโดดโดดมีหางยาวช่วยยันไว้ ปกติจิงโจ้เดินช้า ๆ และเล็มหญากิน แต่เวลาที่เดินทางหรือตกใจจะกระโดดได้สูงถึง 5 ฟุต ไกลถึง 20 ฟุต ขาคู่หลังมี 4 นิ้ว ขาคู่หน้าสั้นแต่มีเล็บแหลมคม

ลูกจิงโจ้เรียกว่า โจอี้ เมื่อเกิดใหม่ตัวจะยาวประมาณ 1 นิ้วฟุต หนักเพียงเศษสามส่วนสี่กรัม จะอุ้มท้องประมาณ 8 เดือน เมื่อใกล้คลอดแม่จิงโจ้จะทำความสะอาดกระเป๋าทรงไว้ พอลูกเกิดมามีตายังไม่เห็น แต่จมูกใหญ่ มันจะสามารถคลานเข้าไปอยู่ในกระเป๋าทรงไว้ของแม่ได้ โดยใช้เวลาเพียง 3 นาที หากพลาดมันต้องตาย และแม่จิงโจ้จะไม่ช่วยลูกในเรื่องนี้เลย เมื่อเข้ากระเป๋ได้แล้วมันจะดูดหัวนมไว้แน่นไม่ยอมปล่อย หัวนมในกระเป๋ามี 4 หัว ปกติจะมีลูกโตนานที่จิงจะมีลูกแฝด

ลูกจิงโจ้ตัวไม่มีขน แม้เมื่ออายุถึง 50 วันก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก นอกจากโตขึ้นน่าประหลาดเมื่อแรกเกิดมันมีแต่ขาหน้า ขาหลังและหางเป็นเพียงตุ่มเล็ก ๆ แต่ขาหลังและหางจะเริ่มงอกเมื่ออายุราว 50 วันและงอกไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดจะยาวใหญ่กว่าขาหน้า คล้ายกับว่าขาหน้าหยุดเจริญเติบโต ลูกจิงโจ้จะอยู่ในกระเป๋ากินนมแม่ราวหกเดือน มันจะเอาแต่นอนในตอนแรก ๆ ต่อมาจึงโผล่หัวออกมาชมโลกภายนอกและหัดกินหญ้าอ่อนเมื่ออายุได้ราว 150 วัน เมื่ออายุประมาณ 190-200 วัน มันจะออกจากกระเป๋ามาไปหากินเองได้ แต่ถ้าตกใจจะรีบเข้ากระเป๋ามาทันที มันจะหย่านมต่อเมื่ออายุราว ๆ 1 ปี แม่จิงโจ้มีลูกติด ๆ กัน พอตัวที่หย่านมแล้วก็จะมีลูกต่อพร้อมจะเข้ากระเป๋าทันที

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

สามเกลอผจญนายพราน

นกพิราบ กวางน้อย และเต่าเป็นเพื่อนสนิทกันและต่างก็อาศัยกัน ช่วยเหลือกันอยู่เสมอ วันหนึ่งกวางน้อยเดินอยู่ในป่าเห็นบ่วงเชือกวางอยู่ ด้วยความอยากรู้รสชาติเห็นจึงเข้าไปใกล้ ๆ ลองดมดู แต่ยังไม่พอใจจึงเอามาลองเขี่ยดูอีก พอขาถูกเชือกเท่านั้นก็เลยกลายเป็นบ่วงของนายพรานไป กวางน้อยตกใจที่ถูกรัดด้วยบ่วง ดิ้นเท่าไรก็ไม่หลุด จึงส่งเสียงร้องเรียกเพื่อนทั้งสองให้มาช่วย เต่าและนกพิราบได้ยินจึงออกตามหาตามเสียงทันที เต่าไปถึงก็ปลอบเพื่อนว่า

"อย่าตกใจไปเลย ข้ามีกรรมทั้งปวงจะเคี้ยวเชือกให้ขาดได้" แล้วเต่าก็เริ่มเคี้ยวบ่วง ส่วนนกพิราบก็บอกว่า "ข้าจะไปจุดธูปให้ ข้ารู้จักบ้านของนายพราน ข้าจะบินไปคอยเฝ้า ทันทีที่เขาออกจากบ้าน ข้าจะรีบบินกลับมาบอก" แล้วนกพิราบก็บินไปเกาะแถว ๆ บ้านนายพรานที่ชายป่า

คืนนั้นทั้งคืน เต่าพยายามกัดและดึงเชือกให้ขาดเร็ว ๆ เข้า แต่ทำอย่างไรเชือกนั้นก็ ไม่ขาดง่าย ๆ รุ่งเช้านายพรานได้เวลาออกตรวจกับคักสัตว์ที่วางไว้ จึงออกจากบ้าน นกพิราบ เห็นเข้าก็รีบบินมาคุยเพื่อนทั้งสอง "นายพรานกำลังมาแล้ว บ่วงเกือบขาดหรือยัง" นกพิราบถาม เพื่อนทั้งสอง อนิจจา ! เต่าโหด ๆ ก็ยังไม่ขาดสักที

"ฉันจะพยายามให้นายพรานเปลี่ยนใจ เร็ว ๆ เข้าก็แล้วกัน" นกพิราบบอกแล้วรีบบินไปบ้านนายพราน และตัดสินใจบินโฉบลงไปในสระของนายพราน "เอ...วันนี้ ถ้าจะโชคไม่ดี เสียแล้ว เราควรกลับเข้าบ้านไปก่อน อีกสักพักค่อยออกมาเพื่อฤกษ์จะดีกว่านี้" สักพักใหญ่ ๆ นายพรานคะเนว่า ฤกษ์ดีแล้วจึงออกจากที่พัก ทันทีที่นายพรานโผล่ออกมา นกพิราบก็ใช้วิธีเก่าคือ บินโฉบลงบนสระของนายพรานแรง ๆ "สองครั้งแล้วอะไรกันนี้ สงสัยว่าคงจะต้องรอไปอีก สักหน่อย" แล้วนายพรานก็กลับเข้าไปในบ้านอีก

สักพักเขาก็บอกกับตัวเองว่า "ฤกษ์ดีหรือไม่ดีก็ต้องไปละ เคี้ยวพอดีอดตายกัน พอตัดสินใจแล้ว เขาก็ออกเดินทาง นกพิราบรีบบินกลับไปหาเพื่อนทันทีเพราะรู้ว่าคงใช้วิธีเก่าไม่ได้ผลแล้ว

"นายพรานมาแล้ว นายพรานมาแล้ว เรือขาดหรือยัง"

"เกือบแล้ว" เต่าพิน้ำด้วยความเหนื่อย ขากรรไกรปวดไปหมดและมีเลือดไหลซึมออกมา ด้วยความรักและเป็นห่วงเพื่อน เต่ารวบรวมกำลังทั้งหมดกัดเชือกเส้นสุดท้ายโดยแรง ขณะเดียวกันกวางน้อยก็ดึงเชือกสุดท้าย กิ่งเชือกจึงขาดออก พอลุดเป็นอิสระได้ กวางก็รีบวิ่งไปซ่อนในพุ่มไม้ แอบนายพรานที่เดินมาถึงพอดี "แปลกจริง ๆ แต่ได้เต่าก็ยังดีกว่าไม่ได้อะไรเลย วันนั้นแองเต่าก็แล้วกัน"

คิดดังนั้นก็จับเต่าใส่ขี้มุ้ง กวางน้อยเห็นดังนั้นจึงหาวิธีช่วยเหลือเพื่อน "ฉันจะปล่อยให้เพื่อนตายได้อย่างไรในเมื่อเจอเพียงวิธีชีวิตฉัน" กวางค่อย ๆ ส่องออกมาทำเป็นบาดเจ็บมาก เพื่อล่อให้นายพรานตามตนไป พอเห็นกวาง นายพรานก็ทิ้งขี้มุ้งลงพื้นด้วยความดีใจรีบวิ่งตามกวางไป กวางแกล้งวิ่งหาเชือก กิ่งกระยะให้ห่างพอสมควร พยายามหาทางที่คิดเสียมาก ๆ เพื่อให้ นายพรานหลงทางไปในป่าลึก ในเวลาเดียวกันก็พยายามให้ห่างจากระยะของนายพราน พอคะเนว่าได้อ่อนนายพรานเข้าป่าลึกมากแล้ว กวางก็วิ่งกลับมาที่ห้วยที่อาศัยทันที กิ่งให้นายพรานหลงวนเวียนอยู่ในป่านั่นเอง

หลังจากนั้นก็ไม่มีใครได้ขำนายพรานคนนี้อีกต่อไป สัตว์ทั้งสามจึงอยู่ด้วยความสงบ ทั้งนี้เพราะความเป็นเพื่อน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันสามเพื่อนประสพเคราะห์ร้ายนั่นเอง

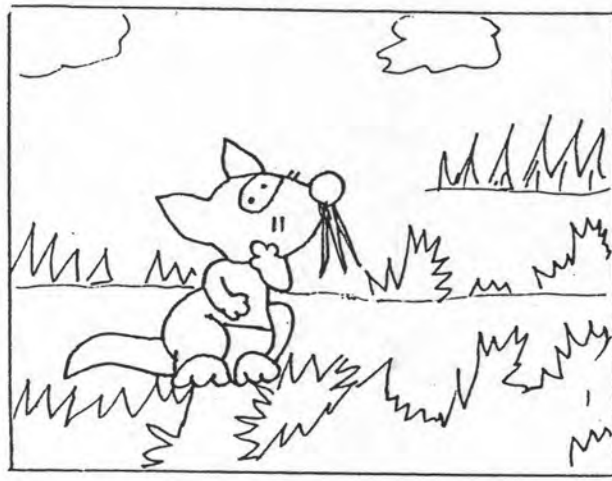
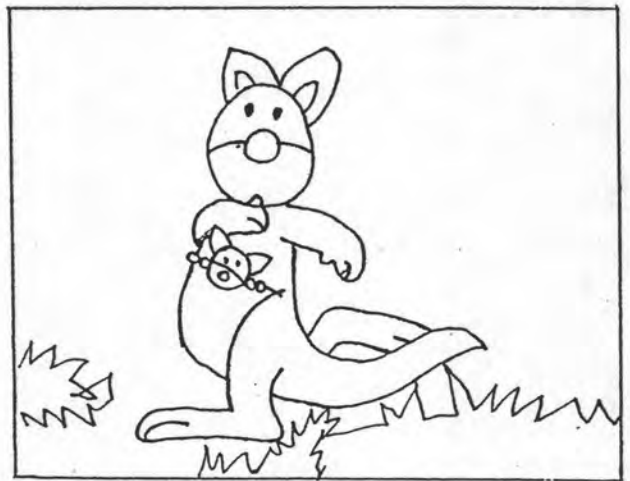
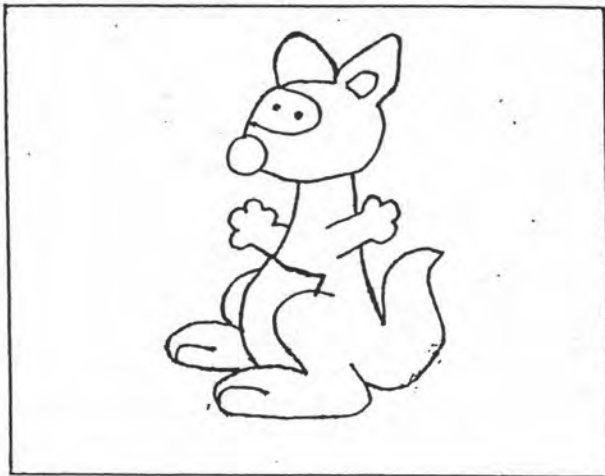
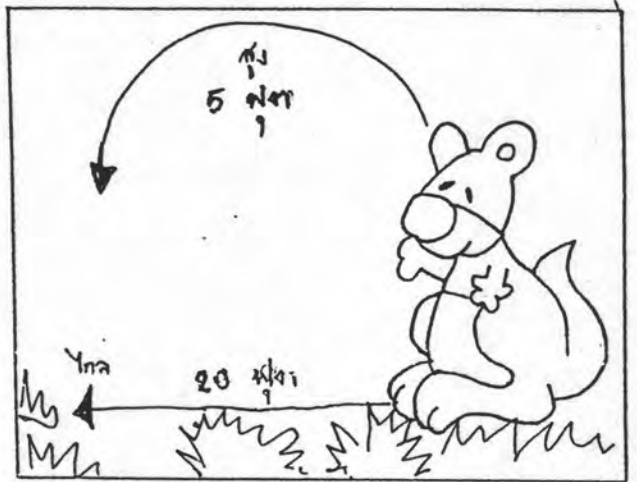
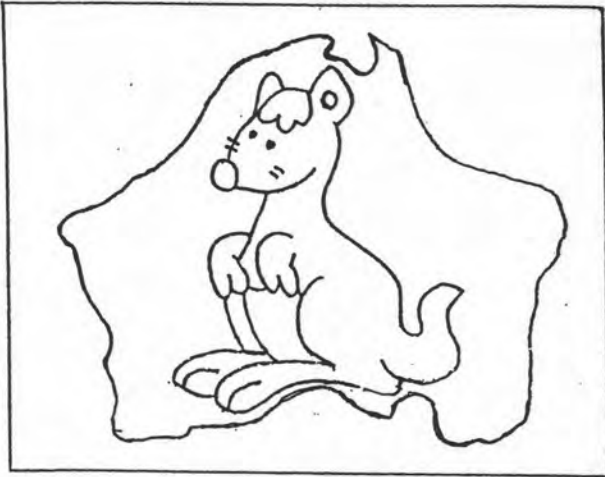
1. นิทานเรื่องนี้ให้สาระสำคัญอะไรแก่เรามากที่สุด

ก. การรู้จักพึ่งพากัน	ข. การไม่ทิ้งกัน
ค. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ง. การมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
2. กวางน้อยคิดบ่วงของนายพรานเพราะอะไร

ก. ขี้มุ้ง	ข. ตาไม้ดี
ค. นึกสนุก	ง. อชากรู้ชอกเห็น
3. ครั้งแรกนกพิราบช่วยเหลือเพื่อนอย่างไร

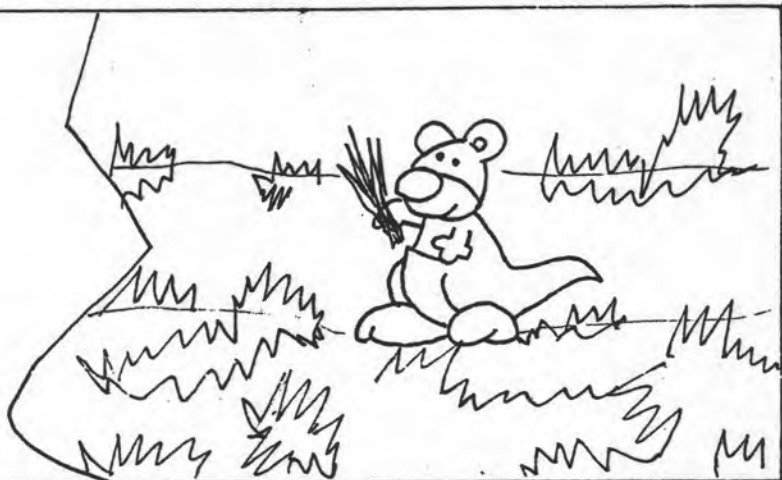
ก. ไปคอยเฝ้านายพราน	ข. จิกเชือก
ค. จิกศีรษะนายพราน	ง. ไปบอกสัตว์อื่น ๆ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

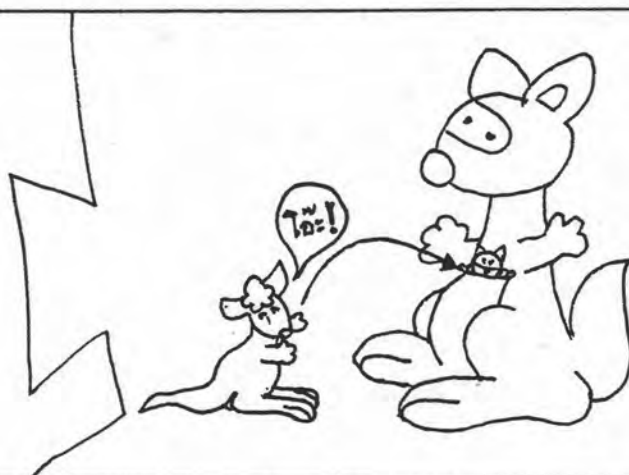

เกมตลกภาพ

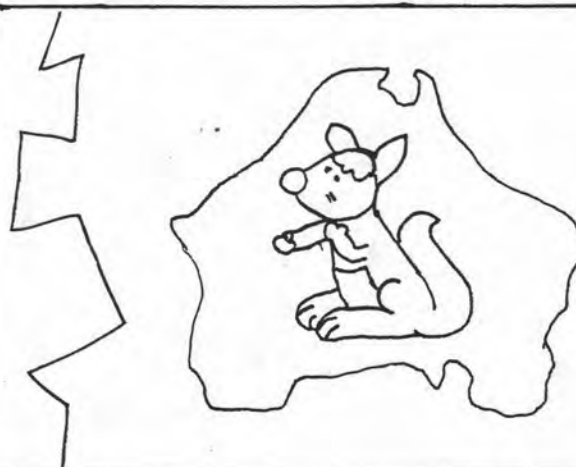
จิงโจ้กินหญ้าเป็นอาหาร

ลูกจิงโจ้น้อยสนใจจะรีบกระโดด
เข้ากระเป๋แม่ทันที

แกงการู เป็นสัตว์พื้นเมืองของ
ออสเตรเลีย

โจอี้จะอยู่ในกระเป๋าकिनนมแม่อยู่
ประมาณ ๒ เดือน

รูปร่างที่เด่นชัดของจิงโจ้คือสองขาหน้า
สั้นมาก สองขาหลังยาว ใหญ่
และแข็งแรง

แผนการสอนที่ 9

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "นกฮูกไปค้า"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเนิ่นการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักระดมคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขึ้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "นกถูกไปค้า"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษารื้อกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง นกฮูกไปค้า ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. นกฮูกได้ลูกจ้างมาโดยวิธีใด

ก. บังคับขู่เข็ญ	ข. รับสมัคร
ค. อ้อนวอน	ง. พดขกข้อง
2. ข้อใดเป็นนิสัยที่เด่นที่สุดของนกฮูกในเรื่องนี้

ก. ชีราคาญ	ข. มีน้ำใจ
ค. ชยัน	ง. โมโหง่าย
3. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ลูกเรือไม่เคยล่องเรือลงแก่ง	2. เรือล่มและอับปาง
3. นกฮูกจ้างลูกเรือมากมาย	4. นกฮูกหมดตัว
ก. 3 2 4 1	ข. 3 1 4 2
ค. 3 4 1 2	ง. 3 1 2 4
4. เหตุใดนกฮูกจึงไม่ถูกกับนกทั้งหลาย

ก. เพราะนกเหล่านั้นแกล้งทำเรือล่ม	ข. เพราะนกฮูกฮากจนลง
ค. เพราะไม่มีค่าจ้างให้นักเหล่านั้น	ง. เพราะนกฮูกบินหนีไปเอง
5. ข้อใดเป็นข้อคิดของเรื่องนี้

ก. ความอดทนก็มีที่สิ้นสุด	ข. ปากกัดตีนถีบ
ค. สามีคือคือพลัง	ง. เคารพที่ทามยามร้าย

เมื่อเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งหนึ่งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

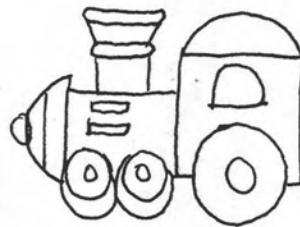

เฮอะ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- ออย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

นกฮูกไปค้า

ในกาลอดีตนกฮูกตัวหนึ่ง มีอาชีพเป็นพ่อค้า กิจการค้าขายของเจริญรวดเร็วจนเป็นที่รู้จักของบรรดาสัตว์ทั้งหลาย ต่อมานกฮูกตัวนี้ต้องการขยายกิจการให้กว้างขวางและมีมากขึ้น

นกฮูกจึงประกาศรับสมัครคนที่รับอาสาเป็นลูกจ้างของตน หลังจากประกาศไม่นาน ก็มีบรรดานกทั้งหลายมาอาสาสมัครรับจ้างมากมาย ซึ่งนกฮูกเองก็ไม่รังเกียจ ตกลงรับไว้ทุกตัว เมื่อได้ลูกจ้างครบตามที่ต้องการ นกฮูกจึงจัดซื้อสินค้าต่าง ๆ จัดนำลงบรรทุกในเรือชะล่าจนเต็มลำเรือ แล้วก็ให้บรรดานกที่เป็นลูกจ้างพายเรือล่องไปเพื่อนำเอาไปขายทางใต้

ขณะที่เดินทางนำเอาสินค้าล่องไปตามลำน้ำนั้น นกฮูกนั่งอยู่ที่ท้ายเรือคอยควบคุมและเฝ้าดูขบวนเรือตลอดเวลา เรือสินค้าล่องไปตามลำน้ำเป็นเวลาหลายวัน จนกระทั่งล่วงเข้าสู่แก่งใหญ่ ซึ่งที่น้ำจะไหลเชี่ยวและมีอันตรายยิ่งนัก

เนื่องจากลูกเรือเป็นผู้ที่ไม่เคยนำเรือล่องลงแก่งมาก่อน ดังนั้นเมื่อพาเรือสินค้าลงเรือทั้งหมดก็อับปางและล่มลง สินค้าที่บรรทุกไปเสียหายจนใช้การไม่ได้ แม้แต่นกฮูกเองก็เกือบเอาตัวไม่รอด เมื่อเรือล่มหมด นกฮูกหมดตัว ไม่มีอะไรเป็นทุนต่อไป นอกจากนั้นเงินค่าจ้างที่ตกลงว่าจะให้แก่หมู่กทั้งหลายที่มาอาสารับจ้างก็ยังมี ทำให้นกฮูกหงอยเหงานเส้ำร้างไม่เป็นอันกินอันนอน เฝ้าคิดอยู่ตลอดเวลา

มันเฝ้าครุ่นคิดหาหนทางที่จะกอบกู้ฐานะของตนให้ดีขึ้น แต่ก็หมดหวังเพราะครั้งนี้เป็นการเสียหายครั้งยิ่งใหญ่กว่าทุก ๆ คราวที่แล้วมา ขณะเดียวกันฝูงนกลูกจ้างต่างก็พากันมารบเร้าขอเงินค่าจ้างไม่เว้นวัน แม้ว่านกฮูกจะบอกผลัดผ่อนหรือขอทุเลาก็ตาม นกเหล่านั้นก็ไม่ยอมฟังเสียงต่างจะขอเอาให้ได้ เมื่อหมดหนทางแก้ไข นกฮูกจึงออกบินหนีไปซึ่ง ๆ หน้า

การทิ้งนกอี้ให้นกทั้งหลายโกรธเคืองนกฮูกยิ่งนัก ต่างตัวต่างพากันออกบินไล่ติดตาม และด้วยความกลัวนกฮูกจึงบินหนีอย่างไม่คิดชีวิต และนับตั้งแต่นั้นมา นกฮูกจึงไม่ถูกกับบรรดานกทั้งหลายเลยจนตราบเท่าทุกวันนี้

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

หมูกับหมา

ในภาคอีสานมีเรื่องเล่ามาแต่ครั้งโบราณ เป็นนิทานมีคติเตือนใจให้เกิดความสามัคคี
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เอาัดเอาเปรียบและเพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขคือเรื่องหมูกับหมา

นานมาแล้วมีหมูกับหมาเป็นเพื่อนรักกันมากและปรับทุกข์ปรับร้อนกันอยู่เสมอ สัตว์ทั้งสอง
อยู่กับนายคนหนึ่งด้วยความสุขมาตลอด มีอะไรก็ช่วยกันดี อยู่มาไม่นาน นายก็ใช้หมูและหมาไป
ช่วยกันทำนาซึ่งยังรกอยู่ต้องถางและสกคันทาก่อนจึงจะชักน้ำเข้านาให้ดินเปียกและไถได้

เมื่อสัตว์ทั้งสองไปถึงก็ปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรดีกับที่ดินนั้น ทำอะไรก่อนหลัง ครั้น
ตกลงกันได้ก็ลงมือทำงานเต็มสติกำลัง เพราะจะประจบให้นายรัก หมูรูปร่างใหญ่และแข็งแรงกว่า
หมาจึงขุดดินและขุดต่อไม้ ฝ่ายหมาชอบทำงานเบา ๆ เช่น คาบกิ่งไม้ใบไม้แห้ง และเศษไม้ไปทิ้ง
แล้วก็คอยให้กำลังใจให้หมูทำงาน ซึ่งก็ไม่ค่อยจะได้ลงแรง

ความจริงหมานั้นไม่ค่อยจะซื่อสัตย์กับเพื่อนนัก คอยเอาเปรียบและกินแรงเพื่อนตลอด
เวลา หมูก็ดั้งหน้าตั้งตาทำงานไม่ยอมหยุดพัก มีผลงานมากมาย

บ่ยวันหนึ่ง หมูรู้สึกเมื่อยล้านและเหน็ดเหนื่อยมาก อากาศก็ร้อนจึงชวนเพื่อนพักเอาแรง
หมารีบตกลง เจ้าหมูทำงานหนักจึงล้มตัวลงหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย ในขณะที่นั่งเฝ้า นายออก
มาตรวจงาน หมาเห็นนายมุ่งหน้ามา แทนที่จะปลุกเพื่อนกลับนั่งจ้องมองดูนายเห็นว่ามานั่ง จึงวิ่ง
ไปล่าที่คืนที่หมูถางและขุดต่อไว้จนดินเต็มไปด้วยรอสต้นหมา แล้วก็แกล้งทำเป็นปรับดินขุดต่อ เพื่อ
อวดนายเอาความดีความชอบเสียตัวเดียว

เมื่อนายมาถึงเห็นหมาทำงานอยู่ตัวเดียว จึงถามหาหมู หมาได้ก็จึงฟ้องกับนายทันที
"อ้ายเจ้าหมูนี้แย่มาก ไม่เคยช่วยทำงานเลย มันถือว่าตัวมันใหญ่กว่า ใช้อำนาจข่มขู่ ทำให้ข้า
ต้องทำงานอยู่ตัวเดียวตลอดวัน" หมูนอนไม่รู้ไม่เห็นว่าโดนใส่ร้าย หมาฟ้องอีก "คุณนาย ที่ทั้ง
ฝันมีแต่รอสต้นข้าทั้งนั้น นายเห็นรอสต้นหมูมันงั้ใหม่" นายเดินเข้าไปดูจึงโกรธ คำว่าหมูเสียดัง

"อ้าวอ้วน ชุนกั้เสี่ยข้าว ซี้เกี่ยจจริง ๆ แกนะ ให้มาทำงานกลับมานอนเสี่ยนี้" ว่าแล้วนาก็เตะ หมูป่าปใหญ่จนหมุดตกใจตื่น แต่ก็ไม่สามารถขี้แจงอะไรได้ เพราะนายไม่ยอมฟัง หมูจึงได้แต่เสี่ยใจ

ฝ่ายนายคิดตอบแทนความดีของหมาและทำโทษหมูที่อากษี้เกี่ยจ จึงกล่าวว่า "เอ็ง หมามันซันตั้งหน้าตั้งตาทำงานข้าจึงจะตกรางวัล ต่อไปให้เอ็งกินข้าวสุกดี ๆ แล้วเฝ้าอยู่หน้าบ้าน เวลาแขกไปใครมามีหน้าที่ต้อนรับหรือบอกให้ข้ารู้" แล้วนายก็พูดต่อไปด้วยความโกรธว่า "เจ้าหมู เอ็งนี่มันซี้เกี่ยจจริง ๆ ดีแต่นอน ต่อไปให้เอ็งกินรำข้าวบุด ๆ ของเหลือ อาหารเหลือ แล้วไปนอนในเล้าข้างหลังบ้าน อย่าออกมาให้ใครเขาเห็นทีชวนะ"

คำตัดสินของนายนั้น สัตว์ทั้งสองต้องเชื่อฟัง ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ตั้งแต่นั้นมา หมาจึงอยู่หน้าบ้าน กินข้าวหุง ไม้บุดและคอสรับแขก ใครจะเข้าบ้านจะพบเจ้าหมาเสนอหน้าอยู่ เสมอ เฝ้าให้นายรู้ว่ามีคนมาหา ส่วนหมูผู้นำส่งสารนั้นจะอยู่ในเล้าหลังบ้าน กินแต่รำและเศษอาหารเหลือที่นายจะมีแก่ใจให้กิน หมูก็พอใจ

หมูได้แต่กินแล้วนอน เพราะนายไม่มอบให้ทำอะไร กลัวจะไม่สำเร็จ หมูกินจนอ้วน กลายเป็นสัตว์น้ำหนักมาก อืดอาด เชื่องช้าไป แต่ด้วยนิสัยเดิมเป็นสัตว์ซันจึงไม่ซี้เกี่ยจเสมอไป มีโอกาสออกมาจากเล้าก็จะวิ่งไปซุดดิน ฉะนั้นหมาจึงต้องคอยระวัง ไล่กัดค้อนให้เข้าเล้า ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้นายรู้ว่าความจริงหมูไม่ได้ซี้เกี่ยจ และตัวเอ็งนั้นความจริงไม่อากทำอะไรเลย จะเป็น อย่างไรทุกบ้าน ทุกหนทุกแห่งที่หมูและหมาอยู่ร่วมกัน ด้วยเหตุนี้ หมูและหมาจึงไม่ยอมเป็นเพื่อนกัน จากเรื่องนี้จะเกิดคำพังเพยเตือนใจชาวอีสาน 2 บทคือ

- หมูเห็ดคณา หมากินข้าว
- เป็นหมูซี้ตาคู้ว่าเป็นหมาซี้เรื้อน หมาขความว่าเป็นหมาตาและ ตาไมคู้ก็ยังคู้ว่า

เป็นหมาซี้เรื้อน โดยทั่วไปชาวบ้านจะเลี้ยงหมูมากกว่าเลี้ยงหมา

1. นายใช้หมูกับหมาไปทำอะไร

ก. ทำนา	ข. ทำสวน
ค. ทำไร่	ง. ถูกทั้ง ก และ ข

9. ถ้าหมูลุดออกมาจากเล้า มันจะทำอะไร

ก. วิ่งขวิดหมา	ข. วิ่งไปขุดดิน
ค. วิ่งไปร้องหน้าบ้าน	ง. วิ่งไปนอนข้างคูล้ำน้ำ

10. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. นายให้หมูและหมาไปทำนา	2. นายมาเห็นหมูนอนหลับ
3. หมอบอกว่าตนทำงานตัวเดียว	4. นายทำโทษหมู
ก. 1 2 3 4	ข. 4 1 2 3
ค. 1 2 4 3	ง. 4 2 1 3

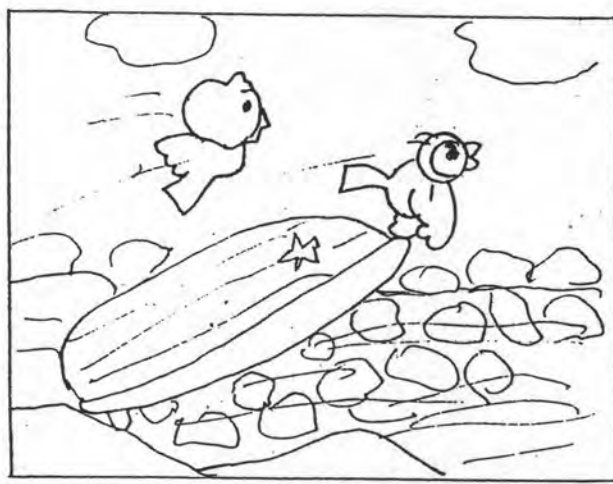
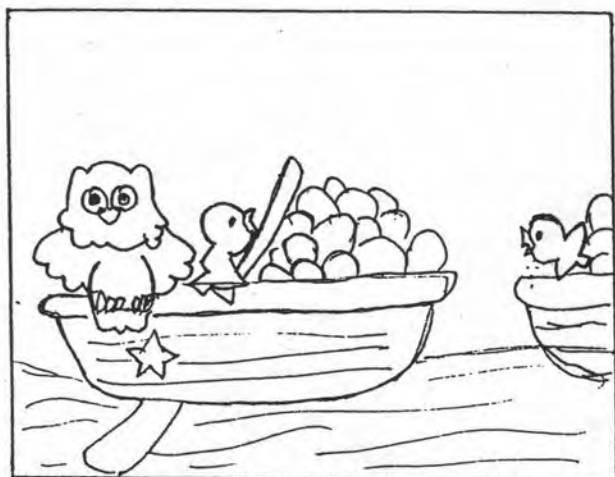
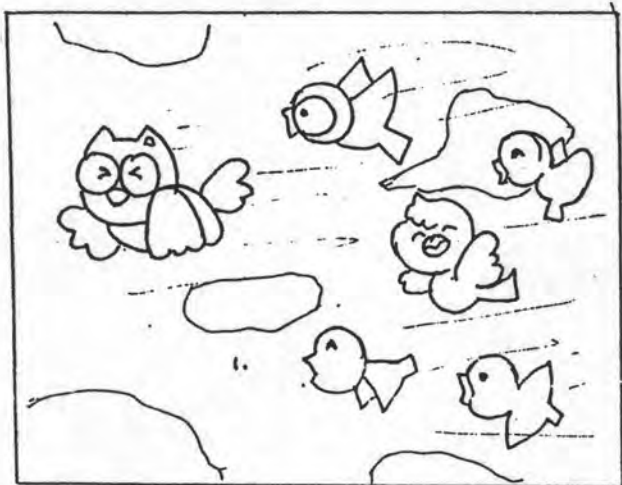
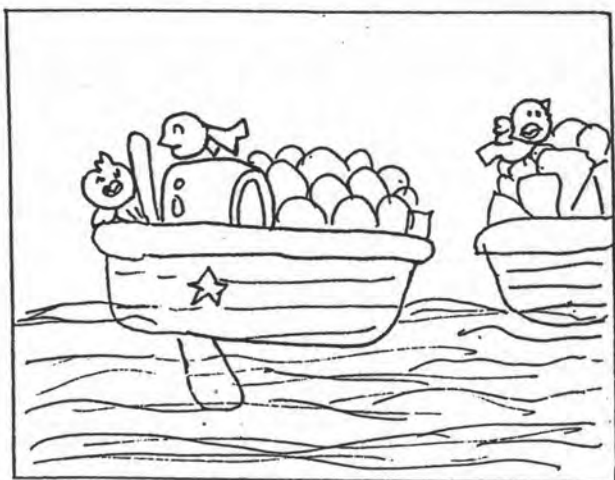

แล้วเด็ก ๆ อธิบายเหตุการณ์ตามข้อข้างบนนี้คะ

ขยัน ๆ จะน่ารักมาก

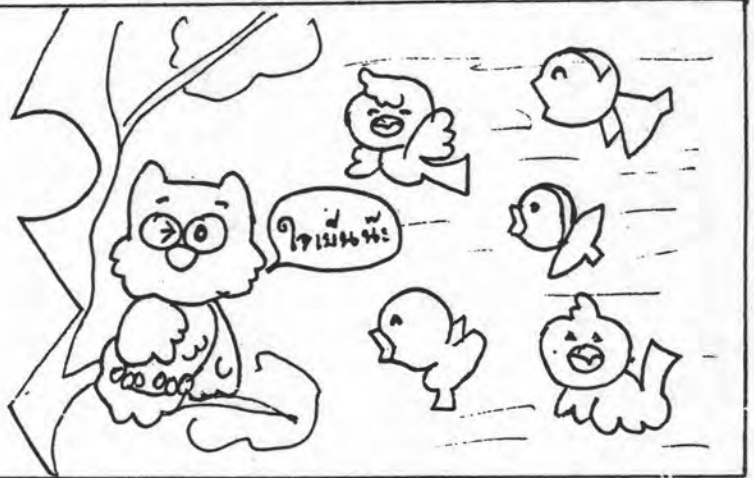
อ้อ...ถูกหมดใช้ไหมคะ ง่าย ๆ อย่างนี้

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

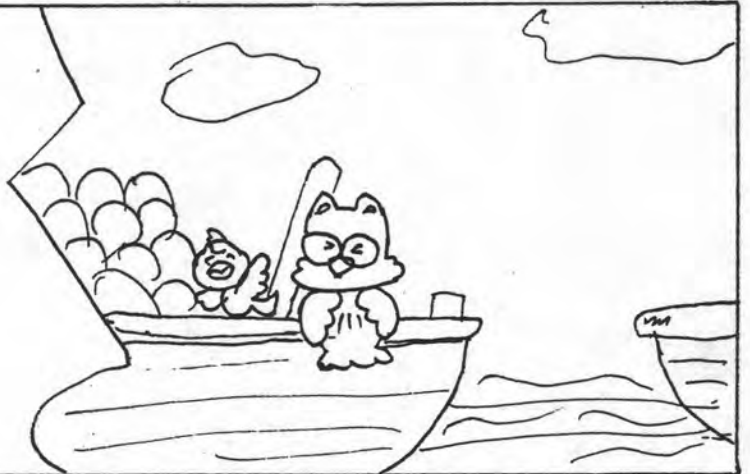

เกม คอภาพ

หมูนกทั้งหลายพาดันมาสมัคร เป็น
ลูกจ้างของนกฮูกมากมาย

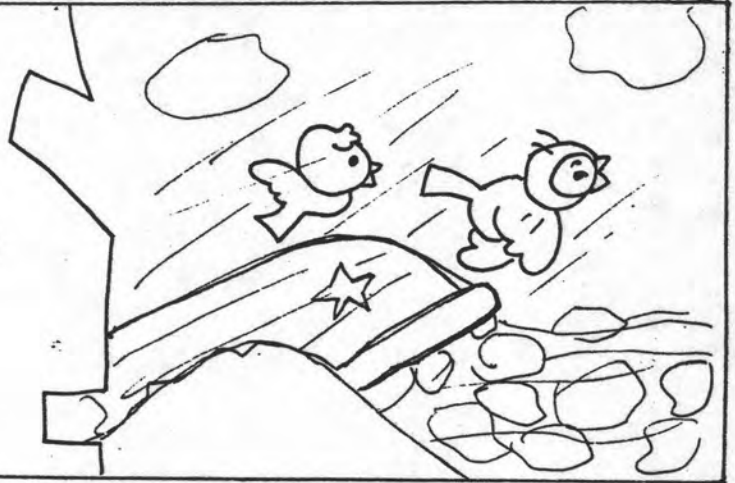
นกฮูกคุมเรือสินค้าไปขายทางใต้

นกฮูกบินหนีไปเฉย ๆ เพราะบรรดา
นกลูกจ้างไม่ยอมฟังเหตุผลแล้ว

เรือสินค้าของนกฮูกลงแก่งจึงอัปปาง
และตกลง

นกฮูกรู้สึกเสียใจที่ไม่มีเงินจ่ายค่าจ้าง
ให้กับบรรดานกฮูกจ้างเหล่านั้น

แผนการสอนที่ 10

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "ยาในบ้าน"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นนำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ขั้นดำเนินการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นำกระดาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขึ้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "ยาในบ้าน"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

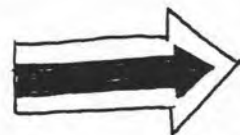
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปทีละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่กับแก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ฮาในบ้าน ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สาเหตุสำคัญของเรื่องนี้กล่าวถึงสิ่งใด

ก. วิธีการปฐมพยาบาล	ข. การรักษาโรคในสมัยก่อน
ค. โรคที่เป็นมากในสมัยก่อน	ง. ประโยชน์ของว่านหางจระเข้

2. ข้อใดไม่ใช่คุณสมบัติของ "ลูกประคำดีควาย"

ก. รักษาโรคแผลเป็น	ข. ทำให้ฝีแตกเร็ว
ค. ใช้ซักผ้าแทนสบู่	ง. ใช้สระผมแทนแชมพู

3. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ฝีสุกงอม	2. บีบหัวฝีให้หลุด
3. เอาเมล็ดด้อยตั้งพอกฝี	4. เอาใบว่านหางจระเข้ทา
ก. 1 2 3 4	ข. 1 3 2 4
ค. 3 1 2 4	ง. 3 1 4 2

4. หากฝีแตกแล้วไม่ทำด้วยใบว่านหางจระเข้ จะเป็นอย่างไร

ก. จะกลับเป็นฝีอีก	ข. เลือดจะไหลไม่หยุด
ค. จะเป็นแผลเป็น	ง. จะเจ็บปวดมาก

5. "น้องคนเล็กเห็นว่าการติดผ้าปิดแผลนี้ มันช่างโก้เสียเต็มประดา ร้องเอาบ้าง คุณแม่ก็จำเป็นต้องคิดให้บ้างจะได้ไม่น้อยหน้ากัน" คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

ก. ไม่เท่ากัน	ข. ไม่ต่างกัน
ค. ไม่เหมือนกัน	ง. ไม่ทะเลาะกัน

6. เหตุใดในปัจจุบันจึงไม่ใช้ยารักษาโรคแบบสมัยก่อน

- ก. ยารักษาโรคสมัยก่อนใช้ไม่ได้ผล ข. โรคในสมัยก่อนและสมัยปัจจุบันไม่เหมือนกัน
ค. ยารักษาโรคในปัจจุบันราคาถูกกว่า ง. ยารักษาโรคในปัจจุบันใช้ได้ผลดีกว่าสมัยก่อน
-

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอะไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ข้อ ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจงให้อ่านข้อความต่อไปด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

ยาในบ้าน

เมื่อคุณตาและคุณยายยังเล็ก ๆ อยู่ ถ้ามีใครในบ้านเป็นแผลหรือฝีเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จัดการรักษาใส่ยาเอาเอง ถ้าซุงก็ค้เอาปูนในเข็สนหมากแด้ม ๆ เสีษหน่อสก็ทาขแล้ว ถ้าเป็นแผลที่สมควรใส่ยาที่ใส่ แต่บางครั้งก็ต้องปิดแผลเพื่อไม่ให้แมลงวันตอม หรือสิ่งที่สกปรกเข้าแผลได้ คุณแม่ของคุณตาก็เอาเศษผ้าที่เป็นผ้าขาวเอามาตัดกลมขนาดต่าง ๆ เก็บใส่กล่องไว้ปิดแผลเอาขี้ผึ้งสีแดงบ้าง ดำ ๆ หรือเหลื่อทาที่ผ้ากลม ๆ นั้นแล้วปิดแผล เด็กบางคนเป็นแผลปุ่ปะก็ปิดผ้ากลม ๆ นี้เต็มไปหมดคุณน้าขัน ขี้ผึ้งเหล่านี้ไม่เห็นชวนัก หลุดง่ายถ้าไปวิ่งเล่นมา บางที่ผ้าปิดแผลก็เลื่อนไปไม่อยู่กับที่ เวลาตื่นนอนมักหลุดออกหมด ตอนเช้าต้องปิดแผลกันใหม่ เวลาเก็บที่นอนเจอผ้าปิดแผลหลุดติดอยู่กับที่นั่นที่นั่นก็เลื่อนไป ครั้งหนึ่งคุณตาเป็นแผลหลายแห่งก็ติดผ้านี้หลายแห่งน้องคนเล็กเห็นว่าการติดผ้าปิดแผลนี้ มันช่างโก้เสีษเต็มประดา ร้องจะเอาบ้าง คุณแม่จำต้องติดให้บ้างจะได้ไม่น้อยหน้ากัน ให้ติดที่นั่นแล้วก็เปลี่ยนไปย้ายแผลอยู่ร่ำไป ตามแต่ใจคิดอยากจะทำให้เป็นแผลตรงไหน แกะมาติดให้ใหม่ พอวิ่งเล่นผ้าปิดแผลหลุดหายไปที่ร้องให้ ต้องวิ่งมาให้ติดใหม่อีก

คุณตาเป็นฝี คุณแม่ก็เอาเม็ดต้อยตั้งมาหน้าแล้วให้พอกฝีไว้เพื่อคุณหนอง น้องคนเล็กร้องจะเอาบ้าง ก็ต้องพอกเม็ดต้อยตั้งให้อีกเพื่อไม่ให้ไม่น้อยหน้ากัน เม็ดต้อยตั้งนี้คนละอย่างกับเม็ดต้อยตั้งที่ขึ้นตามสนาม หรือตามข้างทางเดินที่ออกดอกสีฟ้า ๆ อมม่วง แต่คล้าย ๆ กัน ดอกจะเล็กกว่า ฝักก็เล็กกว่าด้วย พอกเม็ดต้อยตั้งแล้วไปวิ่งเล่น เม็ดต้อยตั้งหลุดหาย พอฝนตกเม็ดต้อยตั้งก็ขึ้นออกดอกสีฟ้าเล็ก ๆ สล่อนที่เคี้ยว เลษรู้ว่าทำเม็ดต้อยตั้งหล่นที่ตัวเอง เวลานอนเม็ดต้อยตั้งก็หลุดติดที่นอนอีกตามเคย

เมื่อฝีสุกงอม คุณแม่ก็มาบีบฝีให้หัวหลุดออกมาจะได้หายปวด คุณตาร้องไห้เสีษล้นบ้านเพราะเจ็บ แล้วน้องคนเล็กก็มาช่วยร้องให้อีกแรงหนึ่ง แต่รายนี้ร้องเพราะกลัวหนองและเลือดไหลจากฝีของคุณตา เมื่อฝีแตกแล้วก็หายปวดนอนหลับสบาย ถ้าเป็นฝีที่หัวเมื่อฝีแตกแล้ว คุณแม่กลัวว่าจะเป็แผลเป็น ผมไม่ขึ้น ก็ต้องจัดแจงไปตัดใบว่านทางจระเข้มาใบหนึ่ง แล้วเอามาทา

วน ๆ ที่รอยแผลให้ข้างเหนียว ๆ เหนียว ๆ ออกมา ทาอยู่นานหลายวัน ผมงก็ขึ้นตามเดิม คุณแม่
บอกว่า "โตเป็นหนุ่มจะได้ไม่น่าเกลียด จะมารักษาตอนโตก็ได้ผล ต้องรีบรักษาเสียแต่ต้นมือ"

คราวหนึ่งนิ้วของคุณตาเป็นตะมอช ปวดมาก และเล็บทำท่าจะถูด คุณแม่เอาลูกมะนาว
มาเจาะรูให้กว้างพอเอานิ้วใส่เข้าไปได้ แล้วจะเอาขี้เถ้าใส่ในคันท่อขย ให้เอานิ้วใส่ลงไปตลอดวัน
จะไปไหนก็ต้องมีมะนาวติดนิ้วไปด้วย แต่แรก ๆ ก็ขื่นไว้นาน ๆ เข้าซึกเมื่อยและหนักต้องเอา
ห้อยลงเปลอมะนาวหลุดกลิ้งหายไประยะหนึ่ง ต้องวิ่งตามหาจนพบ มาสวมนิ้วต่อไป นอกนั้นก็สวมอยู่ถูด
ไม่ได้ มะนาวนี้ช่วยให้ความปวดลดน้อยลงมาก จึงนอนหลับได้ นอน ๆ ไปสะดุ้งตื่นเป็นท่วงมะนาว
หลุดไปไหนต้องเอามือควานหามาสวมทั้งมืด ๆ เพราะยังไม่ได้รับอนุญาตให้ถอดออกได้ ตอนเข้า
มะนาวกลิ้งหลุดหายไปอีก แต่เมื่อคุณแม่ตรวจดูนิ้ว หนองบวมจวนจะแตกแล้ว จึงอนุญาตให้ถอดออก
ได้แล้ว ไม่เข้าเล็บก็หายเป็นปกติไม่ถูด

เมื่อคุณแม่ตัดเส้นมีเศษผ้าขาวจึงต้องเก็บไว้เป็นพิเศษ ขึ้นขาว ๆ ก็ต้องเก็บไว้พันแผล
เมื่อเวลาเกิดอุบัติเหตุ ขึ้นเล็ก ๆ ก็ตัดกลม ๆ ไว้มาก ๆ ไม่ให้ทิ้งเสียไป เก็บไว้ในตู้ยาประจำ
บ้าน เมื่อเกิดเป็นโรคอีสุกอีใสระบาดในบ้าน ตามตัวมีเม็ดใส ๆ ขึ้นเต็ม คุณแม่ของคุณชายก็เอา
ลูกประคำดีควายมาตำน้ำให้มาก ๆ ตีให้เป็นฟอง ให้ลูก ๆ แห่อาบเพื่อจะได้ไม่มีรอยแผลเป็น
หรือร่องเป็นพุงตามตัวก็เอามาตำให้อาบ น้องเล็ก ๆ ช่วยกันต้มน้ำต้มลูกประคำดีควายให้เป็น
ฟองสนุกดี หัวเป็นชันนะตุ พุงพองก็เอาน้ำต้มนี้โกรก ๆ หัวแล้วขยี้ จนเม็ด ๆ แห้งหาย ผมงขึ้นดกดี
คุณแม่บอกว่า "ลูกประคำดีควายนี้ทางภาคเหนือ เขาใช้สระผม และซักผ้าแทนสบู่ ใช้ได้สะอาดดี
เป็นของพื้นเมือง" ทำให้คุณชายคิดว่าของพื้นเมืองต่าง ๆ นั้นล้วนแต่ดี ๆ มีประโยชน์ทั้งนั้น

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ผึ้งต้องมาจากผึ้งไข่ใหม่

ถาม ผึ้งต้องมาจากผึ้งไข่ใหม่

ตอบ "ผึ้ง" เป็นสารที่ได้จากพืชและสัตว์หลายชนิด ผึ้งก็มีต่างกันหลายอย่างหลาย

ประโยชน์ ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น เราใช้ "ผึ้ง" ทำเทียนไข ใช้ทำเครื่องบันทึกเสียง

"ผึ้ง" ยังใช้ทำเครื่องสำอางสำหรับทาหน้า ตลอดไปจนกระทั่งทำน้ำมันขัดพื้นบ้าน นอกจากนี้

"ผึ้ง" ยังใช้ทำสีเทียน ใช้ทำหุ่นผึ้ง (หุ่นปั้นเป็นรูปคนสำคัญ ๆ ของโลกเท่าตัวจริงปั้นด้วยผึ้ง)

"ผึ้ง" ชนิดที่รู้จักกันดีนั้นมาจากผึ้ง ผึ้งผลิตสารที่เรียกว่า "ผึ้ง" ออกมาจากตัวเพื่อ

ใช้สร้างรัง และการที่ผึ้งผลิตผึ้งได้ ผึ้งจะต้องกินอาหารเข้าไปก่อน นักวิทยาศาสตร์คำนวณว่า

ถ้าจะให้ผึ้งผลิตผึ้งหนัก 1 กิโลกรัม ผึ้งจะต้องกินอาหารเข้าไปหนัก 10 กิโลกรัม

ผึ้งที่ได้จากพืช ชนิดที่เห็นง่ายที่สุดคือ ผึ้งจากผลแอปเปิ้ล ลองเอาผลแอปเปิ้ลสดมา

ใช้ดูดูจะเห็นว่าที่ผิวของมันมีสารจำพวก "ผึ้ง" อยู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีพืชอีกหลายชนิดจะสร้าง

ผึ้งขึ้นมาคลุมใบเพื่อไม่ให้น้ำในใบระเหิดออกไป ผึ้งที่คนไม่สร้างขึ้นมา เราจะเป็นผู้

ชาว ๆ เหมือนแป้ง

นอกจากผึ้งแล้ว แกะก็ให้ "ผึ้ง" เช่นกัน ผึ้งจากแกะเรียกว่า "ลาโนลิน" นอกจาก

ผึ้งได้จากส่วนหัวของปลาวาฬเปิร์ม ซึ่งนำมาใช้ทำเครื่องสำอาง ส่วนผึ้งจากผึ้งนั้นนิยมนำมาทำ

เทียนไข แต่ทว่าทุกวันนี้เทียนไขส่วนมากทำมาจากพาราฟินซึ่งเป็นผึ้งที่นักวิทยาศาสตร์สร้างขึ้น

1. ผึ้งเป็นสารที่ได้จากอะไรบ้าง

ก. พืช	ข. สัตว์
ค. นักวิทยาศาสตร์สร้าง	ง. ถูกทุกข้อ

9. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ผึ้งผลิตขี้ผึ้ง

2. ผึ้งกินอาหาร

3. สร้างรังของมัน

4. นิยมนำมาทำเทียนไข

ก. 1 2 3 4

ข. 2 1 3 4

ค. 1 3 2 4

ง. 2 3 1 4

10. ทำไมจึงมีการสร้างขี้ผึ้งจากพาเรฟฟินขึ้นมาแทนขี้ผึ้งจากผึ้ง

ก. ผึ้งหายาก

ข. พาเรฟฟินใช้ง่ายกว่า

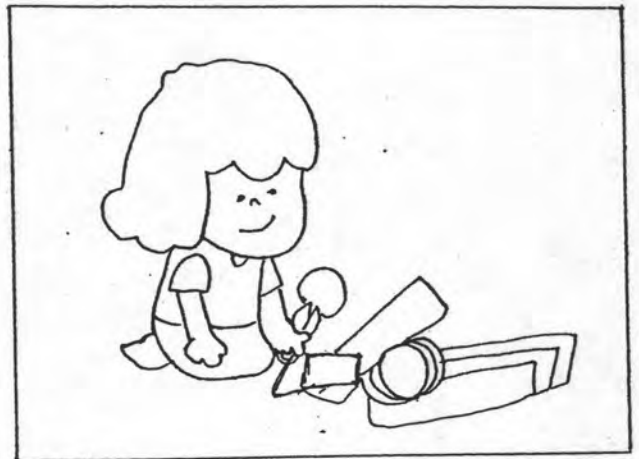
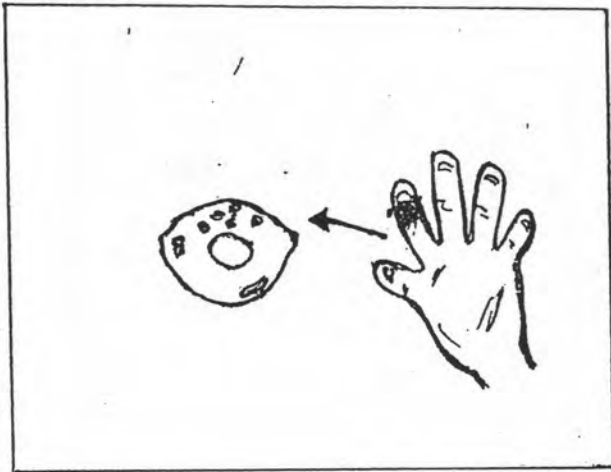
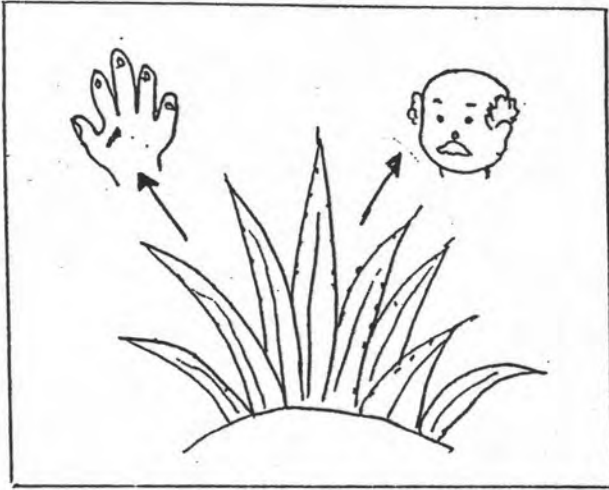
ค. กว่าจะได้ขี้ผึ้งจากผึ้งใช้เวลานาน

ง. ไม่ทันความต้องการใช้ของคน

โซลดีทุกคนค่ะ ทำให้เสร็จทันเวลานะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

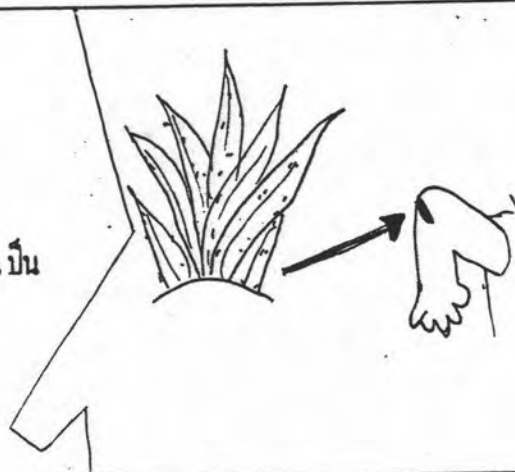

เกม ตอภาพ

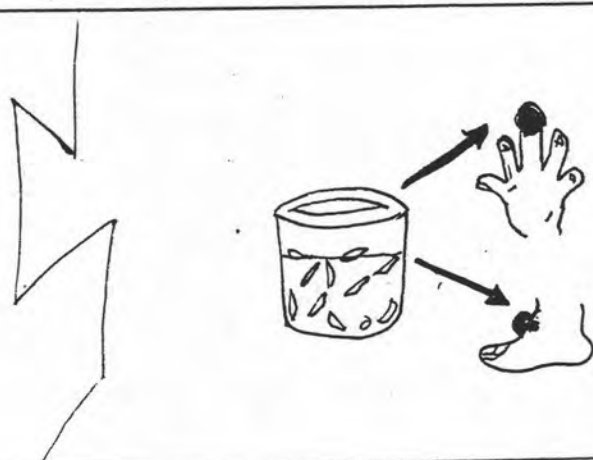
ถ้ายุ่งกั๊กเล็กน้อย เราจะใช้ปูนใน
เชี่ยนหมากแถม มันก็จะหาย

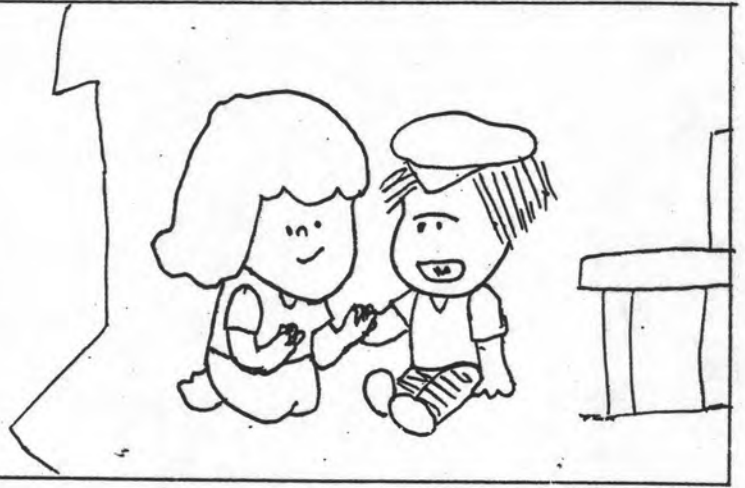
ใบว่านหางจระเข้ใช้รักษาแผลไม่ให้เป็น
แผลเป็นได้

เมื่อกตอยตั้งน้ำมาแช่น้ำแล้ว เอาไป
พอกฝีไว้จะช่วยคุณทอง

คุณแม่จะบีบหัวบีเพื่อให้อลูคออก
จะไฮ้หายปวด

ลูกปะคำก็ควายสามารถนำมาใช้
สระผมได้

แผนการสอนที่ 11

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "นุ่นดูเข้มแข็ง"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเน้นการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลงเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการคุยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อซ้ำให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นำกระดาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "นุ่นผู้เข้มแข็ง"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

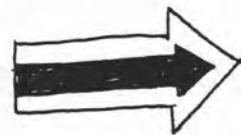
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่กับแก้ไขเสียให้เร็วหรือ
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู.

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง นุ่นผู้เข้มแข็ง ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สำคัญที่สุดของเรื่องนุ่นกล่าวเน้นถึงเรื่องใดมากที่สุด

ก. ความเข้มแข็ง	ข. ความเพียรพยายาม
ค. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	ง. ความรับผิดชอบ
2. ทำไมนุ่นจึงกลัวอีกา

ก. นุ่นเคยตกจากต้นไม้	ข. คุณครูชอบคนนุ่น
ค. เพื่อนชอบรังแกนุ่น	ง. อีกาเคยเอาปีกแฉลบแถมนุ่น
3. นุ่นเริ่มกล้าหาญและไม่กลัวอีกาอีกเพราะใคร

ก. คุณครู	ข. คุณแม่
ค. เพื่อน ๆ	ง. นกกระจอก
4. นุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นคนอย่างไรเมื่อได้ช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า

ก. เข้มแข็ง	ข. อ่อนแอ
ค. ชัย	ง. ชัยลาด
5. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. นุ่นโบกมือไล่อีกา	2. นกกระจอกร้องเรียกนุ่น
3. อีกาบินหนีไป	4. อีกากำลังขโมยรังนกกระจอก
ก. 1 2 3 4	ข. 2 1 3 4
ค. 4 2 1 3	ง. 4 3 1 2
6. "ถ้าเจ้ากลับมาอีกละก็ ฉันจะสั่งสอนเจ้าที่รังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า" เจ้า หมายถึงใคร

ก. อีกา	ข. นกเอี้ยง
ค. นกกระจอก	ง. ลูกนกกระจอก

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อ้อ ลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

ในโลกนี้เห็นจะไม่มอะไรที่นั่นกล่าวเท่ากับอีกา นึกถึงอีกาขึ้นมาที่ไร นู่นรู้สึกอชากร้องไห้ทุกที ที่นั่นกล่าวอีกาอย่างมากมายก็เพราะว่าวันหนึ่งขณะที่มันกำลังเล่นอยู่ในสนามหญ้าที่โรงเรียน อีกาตัวหนึ่งทั้งดำทั้งใหญ่บินมาที่นั่นซึ่งมันอยู่อย่างไม่ทันรู้ตัว มันส่งเสียงดังโกลี ๆ หูของมันแล้วก็บินเอาปีกแฉลบแกมของมันอีกด้วย มันจึงร้องไห้เสียงดังลั่น เพื่อน ๆ ในสนามก็พากันวิ่งตรงมาที่นั่นมันอยู่ คุณครูก็รีบเข้ามาดูมันด้วย พอเพื่อน ๆ ไล่อีกาไปแล้ว คุณครูก็ปล่อยให้มันหยุดร้องไห้และพูดว่าดังหลายที่ว่า "เด็กน้อยเอ๋ย ทำไมมันนั่น แค่นี้ร้องไห้"

มันเก็บเอาคำพูดของคุณครูมาไว้ในใจ มันเป็นคนขี้แสบ - มันเป็นคนขี้แสบ มันขบคิดแต่คำพูดเหล่านี้ ดั้งนั้นเมื่อกลับไปบ้าน มันก็ไม่ยอมไปไหนถ้าคุณพ่อคุณแม่ไม่ไปด้วย เพื่อน ๆ ชวนมันไปวิ่งเล่น มันก็ไม่ไป สิ่งที่มันทำได้ก็เพียงแต่นั่งอยู่ตรงระเบียงชั้นบนของบ้าน ดูเพื่อน ๆ เตะลูกบอลกัน มันไม่มอชากเล่นไม่มอชากพูดกับใคร มันไม่มอชากให้ใครบอกว่าเป็นเด็กขี้แสบ

วันหนึ่งขณะที่มันนั่งอยู่ที่ระเบียงบ้านอย่างเบื่อหน่ายนั้น มันก็เห็นนกกระจอกตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งกระโดดไปมา ตัวของมันเล็กนิดเดียว มีดวงตาเป็นวาวอยู่ตรงกลาง ปีกที่กระเพื่อมไปมานกกระจอกกระโดดเป็นระยะ ๆ ไปตามราวระเบียงตรงข้ามกับที่มันนั่งอยู่ มันร้องจ๊ับ ๆ เสียงของมันเร็วและแจ่มใสเหลือ คล้ายกับว่ากำลังร้องขออะไรบางอย่างจากมัน มันมองดูอย่างครุ่นคิด นกกระจอกยังคงกระโดดและร้องจ๊ับ ๆ อยู่อย่างนั้น นู่นรู้สึกสงสัย จึงก้าวเท้าสาว ๆ ไปยังนกกระจอกตัวนั้น แต่มันกลับบินหนีขึ้นไปบนขอบคานบนของหน้าต่าง แล้วก็บินกลับมาหามันอีก บินกลับไปกลับมาอย่างนี้ตั้งสามสี่เที่ยว แต่ละเที่ยวก็ส่งเสียงจ๊ับ ๆ นู่นรู้สึกสงสัยยิ่งขึ้น ถามว่า

"นกกระจอกจ๊ะ เจ้าต้องการอะไรหรือ"

นกกระจอกบินกลับขึ้นไปยังขอบบนของหน้าต่างอีก และส่งเสียงร้องดังยิ่งกว่าเดิม ทำให้มันสนใจข้างบนขอบหน้าต่างมากขึ้น มันแหงนหน้ามองดู และแล้วมันก็ต้องตัวแข็งด้วยความตกใจ เพราะว่า...อีกาอยู่ที่นั่น ตัวของมันใหญ่มากและมีจงอยปากยาวมากด้วย มันเลือกจงอยปากไปที่ข้างหลังของขอบหน้าต่าง แล้วคาบฟางและขนอ่อน ๆ ติดมา มันได้ยินเสียงเล็ก ๆ

ของลูกนกร้องอย่างน่าสงสาร ตัวหนึ่งร้องแล้วเสียงของลูกนกอีกหลายตัวก็ตามกระชั้นมา นุ่นรู้
แล้วละว่า อีกากำลังขโมยรังของนกกระจอกนั่นเอง

นุ่นรู้ว่านกกระจอกน้อยผู้กล้าหาญบินขึ้นไปต่อสู้กับอีกา แล้วก็บินกลับลงมาหานุ่น นุ่นจึง
ตัดสินใจโถมมือและไล่อีกา "ไป - ไป -"

อีกาเหลียวมาตามเสียงของนุ่น แต่มันก็ไม่ยอมไป มันยังคงจะจิกรังของนกกระจอก
เสียงแหลมเล็กของลูกนกร้องขึ้นอีกด้วยความกลัว และนุ่นก็เห็นขนนกเล็ก ๆ ค่อย ๆ ปลิวขึ้นไป
ในอากาศ

"เจ้าอีกา เจ้าไม่ยอมหนีหรือ ฉันจะต้องจัดการกับเจ้าละ"

นุ่นยึดตัวขึ้นและเขย่งสุดปลายเท้าเพื่อให้มือเอื้อมไปถูกอีกาได้

"ไป ! ไปให้พ้นจากที่นี้ละ"

อีกาขยับตัวอย่างไม่พอใจ แต่เมื่อนุ่นแตะถูกตัวของมัน มันก็ต้องกระพือปีกออกแล้วบิน
หนีไป นกกระจอกเห็นดังนั้นก็ร้องจ๊ับ ๆ เป็นการขอบคุณนุ่น แล้วรีบบินเข้าไปหาลูกน้อยของมัน

นุ่นร้องไล่หลังอีกาเสียงลั่นไปทั่ว "ถ้าเจ้ากลับมาอีกละก็ ฉันจะสั่งสอนเจ้าที่รังแก่ผู้
อ่อนแอกว่า" เนื่องจากเสียงที่ดังไปทั่วบ้านของนุ่น ทำให้คุณแม่รีบออกมายังระเบียงบ้านด้วยความ
ตกใจ

"นุ่น ใครทำอะไรลูกหรือจ๊ะ" คุณแม่ร้องถามเมื่อเห็นนุ่น นุ่นตอบว่า

"เปล่าจ๊ะ คุณแม่" แล้วนุ่นก็เดินไปหาคุณแม่พร้อมกับรอยยิ้มอย่างมีความสุขบนใบหน้า

"ไม่มีใครทำอะไรนุ่นหรือจ๊ะคุณแม่ นุ่นเป็นคนเข้มแข็งแล้ว"

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ขอโทษของอารักษ์

บ่ายวันเสาร์ฝนตก อารักษ์กำลังเล่นตุ๊กตาอาหารอย่างสนุกสนานรอบตัวมีรถถัง รถบรรทุก
ทหาร ปืนชนิดต่าง ๆ ปืนใหญ่ และป้อมค่ายจำลองก็มี

อักษรา น้องสาวจะเข้ามาหยิบตุ๊กตาในห้อง บังเอิญเตะรถทหารของอารักษ์ล้มลง

"ฮืม ! นางม้าน้ำ" อารักษ์ควาดใส่น้องสาวพร้อมกับทบกลางหลังบึกหนึ่ง อักษราวิ่ง
ไปหาแม่ ฟ้องแม่ "แม่จ๋า อารักษ์ตีหนู"

แม่โกรธมาก "อารักษ์" แม่ตะโกน "ตีน้องทำไม ขอโทษน้องเดี๋ยวนี้"

อารักษ์ตอบว่า "ขอทำไม ขอให้อ้อ"

แม่เลยยิ่งโกรธใหญ่ "อารักษ์ แม่บอกให้ขอโทษ ขอโทษเดี๋ยวนี้"

อารักษ์ยังคงตอบว่า "ไม่" แม่จึงพูดต่อไปว่า "ถ้าหนูขอโทษ แม่จะไม่ทำโทษหนู แล้ว
ปล่อยให้กลับไปเล่นได้"

อารักษ์อยากกลับไปเล่นต่อ จึงพูดว่า "ก็ได้ ขอโทษอะ" แต่ไม่มีความหมายแท้จริง
ว่าจะขอโทษ เขาเพียงแต่พูดขอโทษเพื่อเลี่ยงการถูกลงโทษ

แม่กล่าวต่อไปว่า "ทีหลังลูก ๆ อ้อทะเลาะกันนะจ๊ะ" แล้วเด็กทั้งสองก็กลับไปเล่นต่อ
วันต่อมา อารักษ์ และอักษราวิ่งเล่นในบ้าน สนุกกันปานฟ้าหิวเราะ คุณพ่อนึกโมโหพูด
กับสองคนว่า "ถ้าลูกอ้ออ้วก ไปวิ่งข้างนอกไป พ่อทนฟังเสียงอึกทักหนวกหูไม่ไหวแล้ว อ้ออย่าง
ลูกอาจทำอะไรแตกเสียหยาได้"

อารักษ์กับอักษรานิ่งเงยบอสู่วัยครู่หนึ่ง แต่ไม่นานนักก็ลืมคำเตือนของพ่อหมด วิ่งไล่กัน
ร้องตะโกนเล่นลั่นบ้านอีก ทันใดนั้น อารักษ์วิ่งเฉี่ยวโต๊ะ โปะไฟพ่นลงมาแตกดังโพล๊ะ คุณพ่อ
ของอารักษ์ยิ่งโกรธหนักขึ้น "ดูซิ แกทำอะไรนะ โปะไฟแตกหมดแล้วเห็นไหมละ" คุณพ่อตะโกน

อารักษ์ออกสั่นขวัญหนี เมื่อพ่อควาดใส่อออย่างนั้น แต่จำเหตุการณ์ที่เกิดเมื่อวันก่อนได้ตอน

ทบุอักษรา แม่บอว่าจะไม่ทำโทษ ถ้าพูดว่าขอโทษ แม้ว่าจะทำเรื่องไม่ดีนั้ก็ตาม ดั่งนั้นอารักษ
จึงพูดว่า "ผมขอโทษครับ ผมขอโทษอย่างมาก"

แม้ว่าพ่อจะยังโกรธอยู่ แต่พ่อได้ชินค่านั้ ก็ไม่ลงโทษอารักษ อารักษจึงได้ออกไปเล่น
นอกรบ้าน

1. สำระสำคัญของเรื่องนั้คืออะไร

ก. เด็กต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่	ข. เล่นอะไรควรระมัดระวังอันตราย
ค. การรู้จักใช้คำขอโทษ	ง. การรู้จักเล่นในที่ที่เหมาะสม
2. ข้อใดแสดงลักษณะนิสัยของอารักษ

ก. ใจร้อน และฉลาด	ข. อดทน ไม่ยอมใคร
ค. ดื้อรั้น ไม่ยอมใคร	ง. พุดบด เฉลียวฉลาด
3. ทำไมอักษราจึงร้องไห้

ก. ถูกอารักษตี	ข. ถูกแม่ตี
ค. วิ่งหลัด้ม	ง. ตกบันได
4. เหตุใดอารักษจึงขอโทษอักษราอย่างไม่เต็มใจในครั้งแรก

ก. แม่จะได้รักและเห็นใจ	ข. เสียเวลาเล่น
ค. ไม่อยากทะเลาะกับน้อง	ง. กลัวแม่ทำโทษ
5. พ่อโกรธอารักษเรื่องอะไร

ก. เขาทะเลาะกับน้อง	ข. เขาทำของเสียหาย
ค. พ่อทนเสียงไม่ไหว	ง. เขาไม่ออกไปวิ่งเล่นข้างนอก
6. อารักษทำอะไรตกแตก

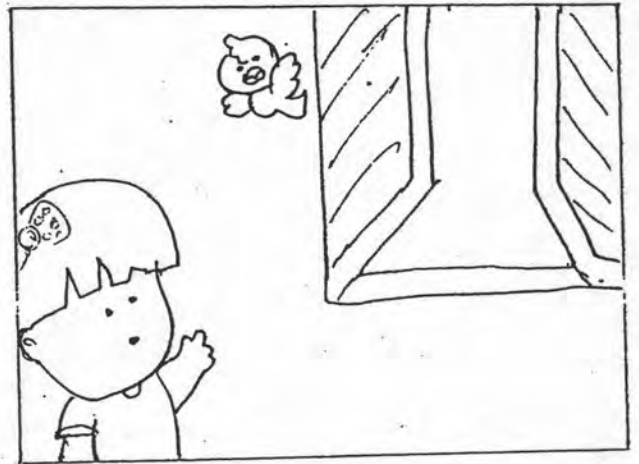
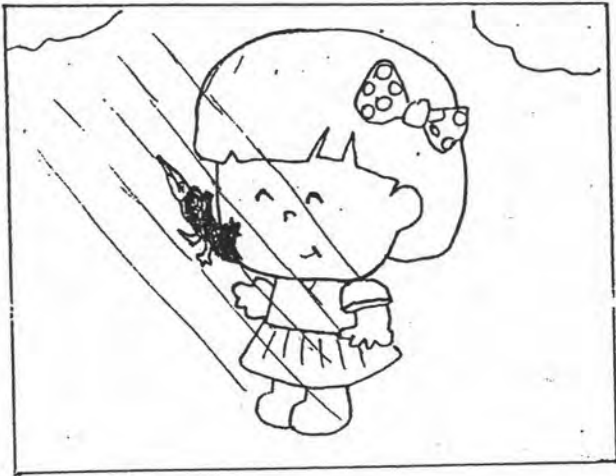
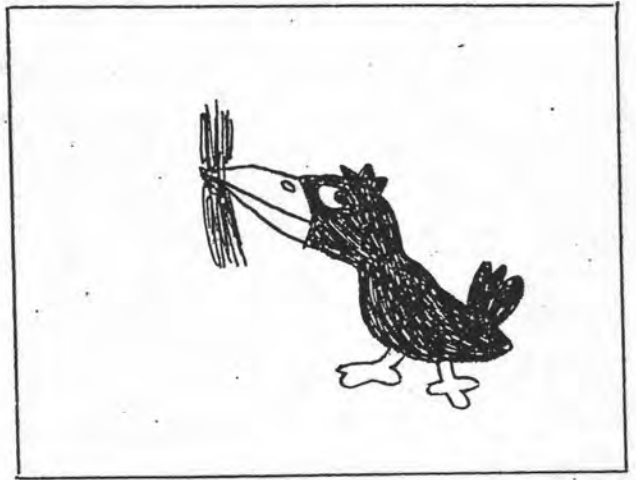
ก. โป๊ะไฟ	ข. ไฟฉาย
ค. หลอดไฟ	ง. ตะเกียง

7. เหตุใดพ่อไม่ทำโทษอารักษ์
- ก. เขาออกไปเล่นข้างนอกบ้าน ข. เขารีบทำงานแทน
- ค. เขาขอโทษพ่อ ง. เขาให้แม่ช่วย
8. พ่อรู้สึกอย่างไรกับการขอโทษของอารักษ์ที่ท่าของแตก
- ก. ปลื้มใจ ข. เสียใจ
- ค. เฉย ๆ ง. ตกใจ
9. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
1. อารักษ์กับอักษราเล่นในบ้าน 2. พ่อให้ออกไปข้างนอก
3. อารักษ์ทำของเสียหาย 4. ขอโทษพ่อของเขา
- ก. 1 2 3 4 ข. 1 3 2 4
- ค. 1 2 4 3 ง. 1 4 2 3
10. นักเรียนคิดว่า อารักษ์จะมีนิสัยเป็นอย่างไร
- ก. ขาดเหตุผลและไม่รู้จักคิด ข. รู้จักคุณค่าของการขอโทษ
- ค. พลาดเพราะกลัวถูกทำโทษ ง. เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น

โชคดีทุกคนคะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

เกมคอกภาพ

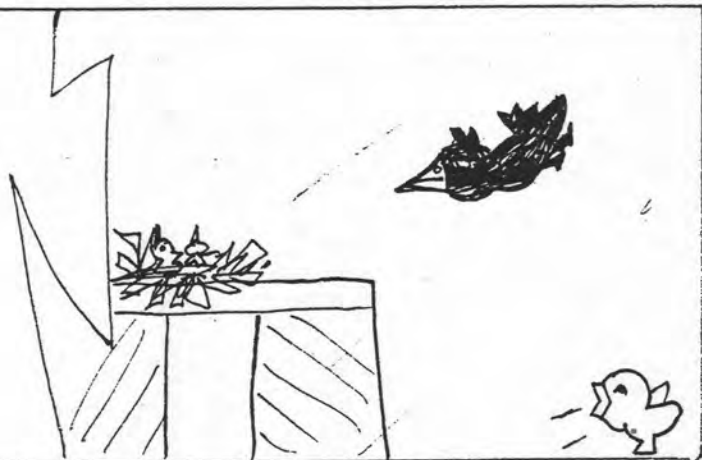
นุ่นตักสนใจ โบกมือไล่อีกาไป

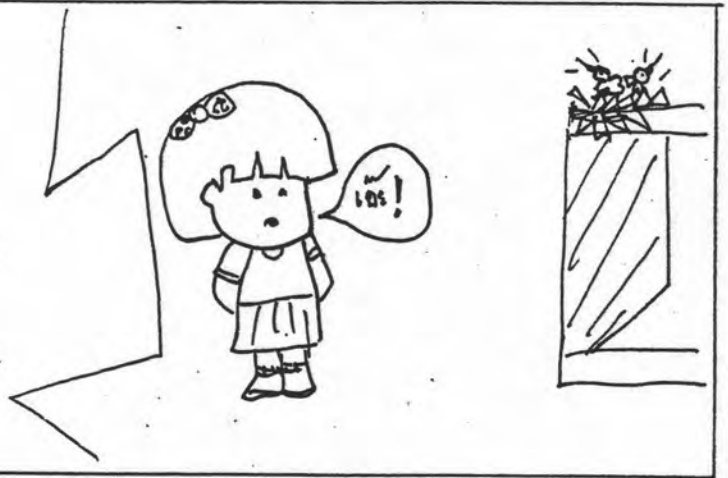
เพื่อน ๆ ของนุ่นเล่นกันที่สนาม
แต่นุ่นนั่งดูเพียงอย่างเดียว

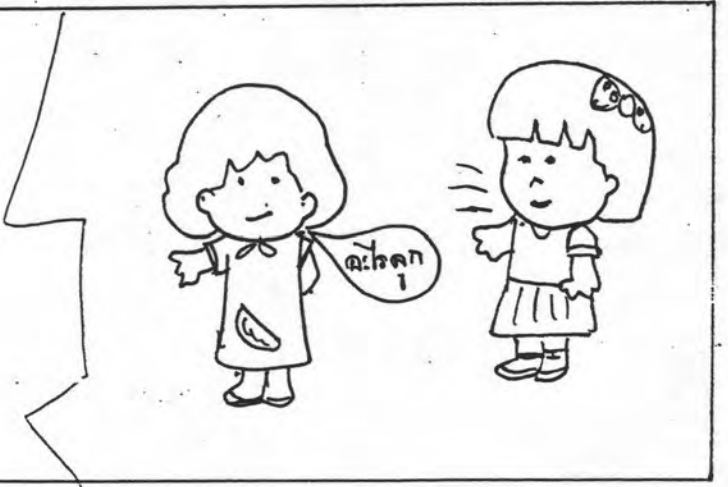
อีกา กำลังลงมาขโมยรังของ
นกกระจอก

นุ่น ไค้ยินเสียงกร้องอย่างน่าสงสาร

คุณแม่ตกใจที่นุ่นส่งเสียงร้องไล่อีกา
ถึงล้นหัวบ้าน

แผนการสอนที่ 12

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "ผู้เสียสละ"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ขั้นดำเนินการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อซ้ำให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักระดมคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่ผ่านมาแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "ปู่เลี้ยงสละ"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

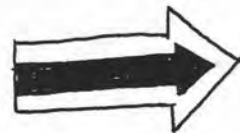
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ
อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เรื่องนี้ให้ข้อคิดในการกระทำของต้นไม้เกี่ยวกับเรื่องอะไร

ก. การเสียสละ	ข. ความสุขที่มีให้
ค. ความมีเมตตากรุณา	ง. ความอยากมีอยากได้
2. บุคคลในเรื่องนี้มีลักษณะนิสัยอย่างไร

ก. เห็นแก่ตัว	ข. โลกมาก
ค. ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้	ง. เอาเปรียบผู้อื่นมากกว่า
3. ข้อใดเป็นเหตุการณ์ลำดับที่ 3

1. สร้างบ้าน	2. ต่อเรือ
3. เอาดอกไม้ทำที่นั่ง	4. เขาเอาผลไม้ไปขาย
ก. 1 2 3 4	ข. 4 2 1 3
ค. 1 4 2 3	ง. 4 1 2 3
5. เหตุใดต้นไม้จึงมีความสุขทุกครั้งที่เขามาขอสิ่งต่าง ๆ ที่อยากได้

ก. การให้เป็นความสุข	ข. ถ้าไม่ให้เขา อาจเดือดร้อน
ค. เขาไม่มีญาติพี่น้องช่วย	ง. ต้นไม้สงสารเขามาก

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ
อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

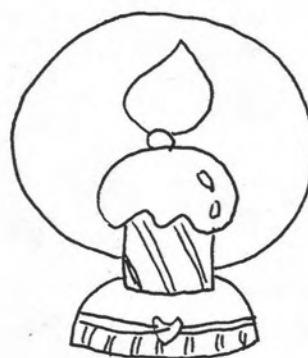

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

นานมาแล้วมีต้นไม้ต้นหนึ่ง รักและเอ็นดูเด็กชายเล็ก ๆ คนหนึ่ง ทุก ๆ วันเด็กคนนี้จะมาหา มาเก็บเอาใบไม้หรือทำเป็นมงกุฎ แล้วสมมติว่าตัวเองเป็นพระราชอาสู่นไปนั่น บางครั้งเขาก็จะเป็นคนป็นปายและห้อยโหนจากกิ่งหนึ่งไปสู่อีกกิ่งหนึ่ง หรือเก็บผลไม้กินหรือเล่นซ่อนหาด้วยกัน เมื่อเขาเล่นจนเหนื่อยเขาก็จะหลับอยู่ภายใต้ร่มเงาของต้นไม้ นั้น เขารักต้นไม้และต้นไม้ก็รักเขา

เวลาผ่านไป เด็กคนนี้เติบโตขึ้น บ่อยครั้งที่ต้นไม้ต้องอยู่โดดเดี่ยว จนกระทั่งวันหนึ่ง.. เขากลับมา...ต้นไม้จึงเรียกเขา "มาซิ...มาเล่นกับฉัน มาป็นปาย...และห้อยโหนเล่นอย่างที่เขาเคยเล่นหรือป็นปายต้นไม้..."

"ต้นไม้...ฉันอยากมีเงินมาก ๆ ไว้ซื้อของ เธอจะให้เงินฉันบ้างได้ไหมจ๊ะ" ต้นไม้ตอบว่า "ฉันเสียใจจริง ๆ ฉันไม่มีเงินเลย จะมีแค่ใบไม้กับผลไม้ เอาอย่างนี้ดีกว่า...เธอเก็บผลไม้ของฉันซิ เอาไปขาย แล้วเธอจะได้มีเงินและมีความสุข" ดังนั้นเขาจึงป็นขึ้นต้นไม้เก็บเอาผลไม้ไป...แต่ต้นไม้ก็ยังรู้สึกเป็นสุข เขาหายเงียบไปนาน นานจนกระทั่งต้นไม้คิดว่าเขาคงไม่กลับมาอีกแล้ว แต่แล้ววันหนึ่ง เขาก็กลับมา ต้นไม้ทั้งต้นเต็นและดีใจ บอกกับเขาว่า

"มาซิมาเล่นกับฉัน มาเล่นอย่างที่เขาเคยเล่น" เขาตอบว่า "ฉันมีอะไรที่จะต้องทำมากมาย ฉันอยากมีบ้าน...อยากแต่งงาน อยากมีลูก เขามีบ้านใหม่ให้ฉันไหม"

"ฉันไม่มีบ้าน" ต้นไม้ตอบ "ป่าเป็นบ้านของฉัน แต่ฉันมีกิ่งก้าน เธอตัดเอาไปเถิด เอาไปสร้างบ้าน เธอจะได้มีบ้านให้ครอบครัวอยู่ แล้วเธอจะได้มีความสุข" ดังนั้นเขาจึงตัดเอากิ่งก้านของต้นไม้แล้วจากไป...ต้นไม้ก็ยังมีความสุข คราวนี้เขาจากไปนาน...นานมาก แต่แล้ววันหนึ่ง เขาก็กลับมาอีก ต้นไม้แสนจะดีใจ แสนจะเต็นเต็นจนแทบพูดอะไรไม่ออก ได้แต่กระซิบว่า "มาซิ มาเล่นกับฉัน"

"ฉันแก่แล้ว ฉันไม่อยากจะเล่น" เขาตอบ "ฉันอยากมีเรือที่จะพาฉันไปเที่ยวทั่วโลก ๆ ไปจากที่นี่ เขามีเรือให้ฉันไหม"

ต้นไม้ตอบว่า "เสียใจจริง ๆ ฉันไม่มีเรือ แต่ฉันมีลำตัน ตัดเอาลำตันของฉันสิ เอาไปทำเรือ... เธอจะได้มีความสุข เมื่อได้เล่นเรือไปไหน ๆ ตามใจชอบ" เขาจึงตัดต้นไม้ไปทำเป็นเรือแล่นไปในทะเล ต้นไม้ก็ยังมีความสุข แต่ก็ไม่เชิงที่เดี๋ยวนัก

วันเวลาผ่านไป... วันหนึ่ง เขาก็กลับมาอีก ต้นไม้จึงพูดกับเขาว่า

"ฉันไม่มีอะไรจะให้เธออีกแล้ว ผลไม้ของฉันก็หมด ไม่มีจะให้กิน กิ่งไม้ก็ไม่มีจะให้ไปไหนอีก ลำตันก็ไม่มีจะให้ไปปาย ฉันเสียใจ... ฉันไม่มีอะไรจะให้เธอได้อีกแล้ว ฉันเป็นเพียงต้นไม้เก่า ๆ เท่านั้นเอง"

เขาตอบว่า "ฉันเองก็แก่มากแล้ว ฟันของฉันก็ไม่แข็งแรง เรือวแรงก็ไม่มีพอที่จะไปปาย ฉันไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว นอกจากที่สงบ ๆ สักแห่งสำหรับนั่งพักผ่อนเงียบ ๆ"

ต้นไม้ได้ฟังดังนั้นจึงรวบรวมกำลังของตนแล้วพูดว่า

"เอาสิ...ต้นไม้เก่า ๆ ก็ยังมีประโยชน์นะ เอาไว้นั่งและพักผ่อนได้ มาสิจะมานั่ง... และพักผ่อนให้เต็มที่"

เขาทำตาม.....และต้นไม้ก็มีความสุข

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ตัวเต็มเผชิญโลก

ตัวเต็มอยู่กับแม่ในบึงใหญ่ที่ชายป่าแห่งหนึ่ง ตัวเต็มรักแม่ รักบ้าน และรักความสงบสวยงามรอบ ๆ บ้าน ทุกเช้าตัวเต็มจะออกมาเดินเล่นริมบึงอย่างเพลิดเพลิน มีสิ่งเดียวที่ตัวเต็มไม่พอใจอย่างยิ่ง สิ่งนั้นก็คือน้ำของตัวเต็มเอง ตัวเต็มจ้องดูเงาตนเองในน้ำหลายครั้งและรำพึงว่า "ทำไมหนอ? เราถึงมีรูปร่างหน้าตาไม่สวยเลย"

เมื่อตัวเต็มลองถามแม่ แม่คว้า "เหลวไหล เต่าทุกตัวในโลกก็เป็นอย่างงั้นนี่" เข้าวันหนึ่งตัวเต็มว่ายน้ำออกจากบ้านอย่างเคย พอเลี้ยวผ่านกอสาหร่ายก็เกือบจะชนกับปลาตัวหนึ่ง "สวัสดีครับพี่ปลา พี่เพิ่งมาเที่ยวแถวนี้หรือครับ"

"เที่ยวรี ชันมัวเที่ยวก็อดตายเท่านั้น ฉันกำลังหาอาหารต่างหาก"

"ผมอยากเกิดเป็นปลา ปลาผีต่าง ๆ เวลาว่ายน้ำทางโบกไปมา ผมชอบจังเลย"

"โธ่เอ๊ย! สีสันต่าง ๆ ที่พวกเรามีนะ เราใช้สำหรับหลบซ่อนตัวไปกับพืชใต้น้ำ จะได้ไม่โดนสัตว์อื่นทำร้าย..."

"อีกอย่างหนึ่ง..." เจ้าปลากระซิบ "เราเอาไว้คอยดักสัตว์อื่นเป็นอาหารอย่างงั้นงั้น" ว่าแล้วมันก็ซัดหัวออกไปซุ่มลูกปลาเคราะห์ร้ายตัวหนึ่งที่บังเอิญผ่านมา

"โธ่เอ๊ย!" ตัวเต็มจ้องตาค้าง "ทำไมพี่ถึงได้กินพวกเดียวกันล่ะครับ"

"อ้อ! อย่าคิดมากเลยนะ ธรรมชาติของพวกฉันเป็นอย่างนี้เอง"

"ไม่ไหว ไม่ไหว เค้ายังไม่กินเค้าด้วยกันเลย ผมขอลาพี่ไปก่อนนะครับ"

เมื่อมาถึงริมบึง ตัวเต็มคลานขึ้นจากน้ำ ตั้งใจจะไปพักผ่อนแต่ก็พุ่มไม้ข้างหน้า

"สวัสดีจ๊ะ" เสียงเล็ก ๆ ร้องทัก

"สวัสดีครับ คุณคือแมลงเต่าทองใช่ไหมครับ ผมยังเคยชมกับแม่เลยว่าคุณสวยสมชื่อเต่าทองจริง ๆ"

"แม่บอกเธอหรือเปล่าว่า พวกเรามีกลิ่นเหม็นแค่นั้น"

"ไม่เคยบอกครับ แล้วคุณกลัวใจกับกลิ่นของคุณมากไหมครับ"

"เปล่าว่า เลส กลิ่นช่วยทำให้เรามีชีวิตรอด สัตว์ต่าง ๆ ไม่อยากกินเรา คนไม่อยากจะให้เราให้เหม็นมือ เขาปล่อยเราไว้เพราะยังช่วยกินแมลงที่เป็นศัตรูพืชด้วย"

ตัวมดเต็มมาจากแมลงเต่าทอง แล้วมาพบแมงกิ้งก่ากำลังบินไปหาอาหาร แล้วตัวมดเต็มก็ทักว่า "พี่จะไปไหน"

แมงกิ้งก่าบอกว่า "พี่กำลังจะไปหาอาหาร คุณน้ำหวานจากเกสรดอกไม้เป็นอาหารตามที่ต่าง ๆ"

"ดีจริง ผมอยากเป็นนกแล้วสิ นกแข็งแรงกว่า บินได้ไกลกว่าผีเสื้อ ผมแยกว่าเพื่อนโดยเฉพาะกระดองที่แสนจะเกะกะบนหลังน่ารำคาญ"

"เอ..." แมงกิ้งก่ามองตัวมดเต็มอย่างตรึงตรอง "สิ่งที่ธรรมชาติให้มาคงจะต้องมีประโยชน์แน่ ๆ อย่างผีเสื้อก็มีสีส้มต่าง ๆ เพื่ออยู่กับป่า กับต้นไม้ ดอกไม้ เราไม่ได้มีเวลาบินเที่ยวอย่างเธอคิดหรอก เราต้องการสร้างรัง ต้องการอาหาร ต้องการดูแลลูกเล็ก ๆ และต้องระวังอันตรายจากคนและสัตว์อื่น ๆ แน่ ๆ ! ศัตรูหมายเลขหนึ่งของพี่โผล่มาแล้ว พี่ต้องหลบก่อนนะ โชคดีจะ"

ไมทันที่ตัวมดเต็มจะถามต่อ แมงกิ้งก่าก็บินหายไปแล้ว ไมทันที่ตัวมดเต็มจะขยับตัว งูเหลือมตัวหนึ่งก็เลือกมารัดตัวตัวมดเต็มเสียแล้ว ตัวมดเต็มรีบหดตัว หดขาเข้าไปในกระดองทันที ตัวมดเต็มลองขยับตัวที่ละน้อยใต้กระดองนั้น ตัวมดเต็มพยายามเคลื่อนไหวตัวช้า ๆ ใกล้เคียงกับเข้าไปทุกที จนรู้สึกว่ท้องแตะพื้นน้ำ ตัวมดเต็มตะกุกขาน้ำที่เต็มแรง ตัวก็เลื่อนหลุดลงไปใต้น้ำ ทั้งงูเหลือมตัวลาชไว้ที่ริมบึงนั่นเอง ตัวมดเต็มว่ายน้ำกลับบ้านช้า ๆ ตัวมดเต็มจะกลับไปบอกแม่ว่า ตัวมดเต็มเลิกเป็นทุกข์กับรูปร่างหน้าตาของตนเองแล้ว สิ่งที่ตัวมดเต็มจะต้องค้นหาต่อไปก็คือ ตัวมดเต็มจะมีประโยชน์ต่อบึงนี้และโลกนี้อย่างไรต่างหาก

1. สำคัญที่สุดของเรื่องนี้คือข้อใด
 - ก. สิ่งที่ธรรมชาติให้มาย่อมมีประโยชน์
 - ข. ชีวิตของตัวมดเค็ม
 - ค. การพจญภัยของตัวมดเค็ม
 - ง. ประโยชน์ของตัวมดเค็ม
2. ในเรื่องนี้กล่าวถึงสัตว์อะไรบ้าง
 - ก. ปลา ปู แม่นก งู
 - ข. ปลา แมลงเต่าทอง แม่นก งูเหลือม
 - ค. ปลา จระเข้ ผีเสื้อ งูเหลือม
 - ง. ปลา ตะพาบ อีกา งูเหลือม
3. สิ่งที่ตัวมดเค็มไม่พอใจคืออะไร
 - ก. อาหาร
 - ข. ที่อยู่อาศัย
 - ค. เพื่อนบ้าน
 - ง. รูปร่างหน้าตา
4. หลังจากที่แม่นกไปแล้ว ตัวมดเค็มพบกับใครอีก
 - ก. แมลงเต่าทอง
 - ข. ปลา
 - ค. งูเหลือม
 - ง. เต่า
5. ตัวมดเค็มปลอดภัยเพราะอะไร
 - ก. มีกระดองที่แข็งแรง
 - ข. มีขนหน้าช่วยตะกุน้ำ
 - ค. ศัตรูไม่เห็น
 - ง. ว่ายน้ำเนียน
6. "...รักบ้าน และรักความสงบสวยงามรอบ ๆ บ้าน" แสดงว่า ตัวมดเค็มเป็นอย่างไร
 - ก. ชอบเที่ยว
 - ข. ชอบแต่งบ้าน
 - ค. ชอบธรรมชาติ
 - ง. ชอบความสะอาด
7. ในเรื่องนี้สัตว์ที่ว่ายน้ำโบกหางไปมาคืออะไร
 - ก. ปลาหมึก
 - ข. กุ้ง
 - ค. จระเข้
 - ง. ปลา
8. สำนวนเป็นพืชที่อยู่ที่ไหน
 - ก. กระจ่าง
 - ข. อากาศ
 - ค. พันธุ์
 - ง. ในน้ำ

9. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. มั่นออกเที่ยวเล่น

2. พบปลาและสัตว์ต่าง ๆ

3. ต่อมเต็มมอซากมีรูปร่างสวย

4. เลิกกังวลและคิดทำประโยชน์

ก. 3 1 2 4

ข. 2 1 3 4

ค. 3 2 1 4

ง. 2 3 1 4

10. สิ่งที่ตัวมเต็มต้องการค้นหาคืออะไร

ก. การปฏิบัติตนเป็นคนดี

ข. การทำตนให้เป็นประโยชน์

ค. ความพอใจสิ่งที่ตนมี

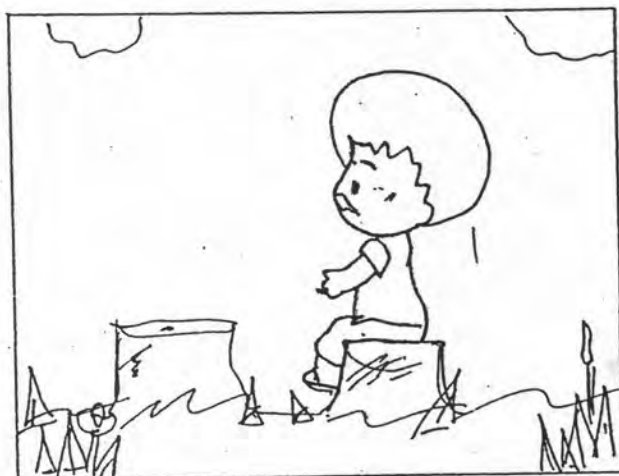
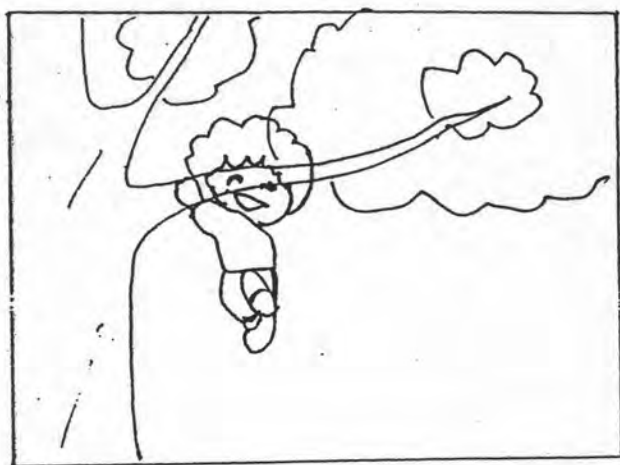
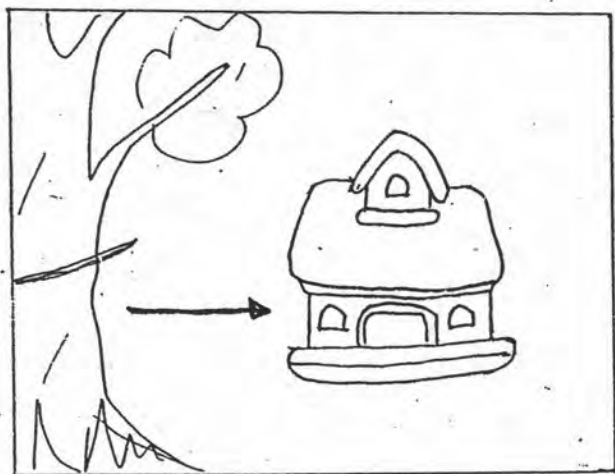
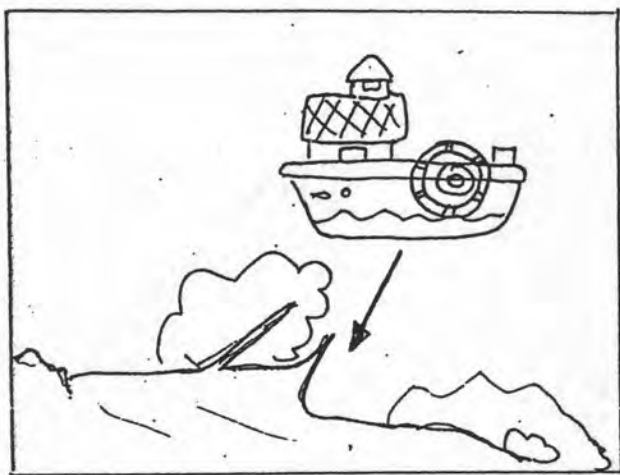
ง. การเชื่อฟังคำสั่งสอนของแม่

โชคดีทุกคนค่ะ ตั้งใจทำหน่อยนะคะ

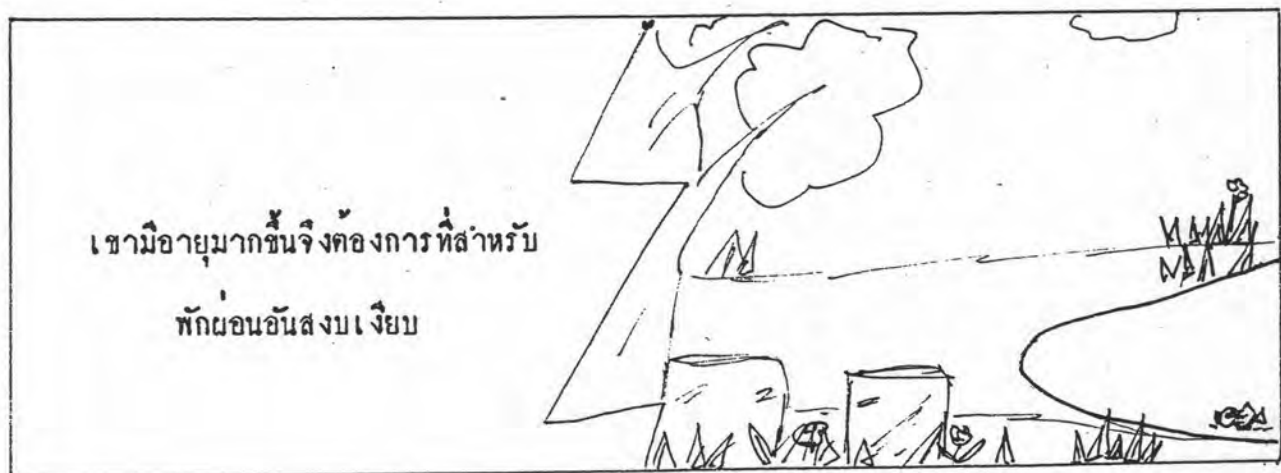

เด็ก ๆ ก็จะได้เก่งขึ้น

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

เกมต่อภาพ

ต้นไม้แสนก็ใจเมื่อเขากลับมาหา
อีกครั้งในบั้นปลายชีวิต

เด็กคนนี้จะมาหาและเก็บเอาใบไม้มา
ร้อยทำเป็นมงกุฎเล่นทุกวัน

แผนการสอนที่ 13

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "ตะเพียนกว่า"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเน้นการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นำกระดาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่อ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "ตะเพียนดำ"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

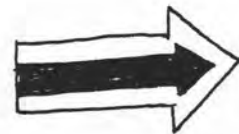
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่กับแก้ไขเสียให้เร็วหรือ
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ตะเพียนดำ ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ทำไมสัตว์น้ำในสระจึงอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

ก. มีความสามัคคีกัน	ข. มีหัวหน้าที่ดี
ค. ไม่มีปลาช่อนใจร้ายอยู่	ง. มีปลาตะเพียนดำอยู่
2. อะไรคือสิ่งสำคัญที่ทำให้ลูกปลาตะเพียนรอดตายจากการเป็นเหยื่อของปลาช่อน

ก. พวกลูกปลาหลบอยู่ในกอสาหร่าย	ข. ความสามัคคีของลูกปลาตะเพียน
ค. กลอุบายอันฉลาดของปลาตะเพียนดำ	ง. มีพ่อแม่ปลาคูมาด้วย
3. เรื่องนี้แสดงความคิดอะไรที่เด่นที่สุด

ก. ความสามัคคีของฝูงลูกปลาตะเพียน	ข. ความรู้รอบตัวของตะเพียนดำ
ค. ความกล้าหาญของตะเพียนดำ	ง. ความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
4. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ปลาช่อนเข้ามาอยู่ในสระ	2. ปลาช่อนว่ายเข้ามาหา
3. จึงจัดระบบการว่ายน้ำใหม่	4. ลูกปลาตะเพียนไปโรงเรียน
ก. 1 4 2 3	ข. 1 2 3 4
ค. 4 2 1 3	ง. 4 1 2 3
5. ปลาช่อนงุนงงเพราะเหตุใด

ก. ตาฟาง	ข. ไม่เห็นฝูงลูกปลาตะเพียน
ค. เกิดความแปลกใจ	ง. เห็นปลาตะเพียนหายไป

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าจะรู้สึกว่าให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่ำคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่ำคำตอบได้ถูกต้อง

- อ่าลิ้มนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

ในสระแห่งหนึ่ง น้ำเย็นสะอาดใสแจ้ว มีบัวสายขึ้นเป็นหย่อมชนิด ๆ เป็นระยะ สระนี้เป็นที่อาศัยของปู ปลา เต่าและสัตว์น้ำอื่น ๆ อีกมากมาย เพราะสระนี้มีบริเวณกว้างใหญ่ น้ำใสสะอาดมีอาหารบริบูรณ์ และที่สำคัญคือ ไม่มีมนุษย์หรือสัตว์อื่นใดมารบกวน สัตว์น้ำทุกตัวทุกประเภทในสระนี้รักใคร่กันดี ไม่รังแกกันเลย

พวกลูกปู ลูกปลา ลูกเต่า ลูกตะพาบต่างรักกันมาก ไปโรงเรียนเดียวกันในสระนี้ มีลูกปลาตะเพียนตัวหนึ่งแปลกกว่าตัวอื่น ๆ คือ แทนที่ลูกปลาตะเพียนตัวนี้จะมีสีขาวเป็นประกายเหมือนเงิน แต่กลับมีสีดำสนิทเหมือนนิล ใคร ๆ จึงเรียกลูกปลาตะเพียนนี้ว่า "ตะเพียนดำ"

ตะเพียนดำไม่รู้สึกแปลกอะไรเลยที่ไม่เหมือนลูกปลาตะเพียนอื่น ๆ ใครก็รักตะเพียนดำทั้งนั้น เพราะตะเพียนดำมีนิสัยดี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รักเพื่อน ๆ นอกจากนี้แล้วยังขยันขันแข็งช่วยเหลือพ่อแม่เสมอ เมื่ออยู่โรงเรียนก็ช่วยเหลือเพื่อนฝูงดี คอยดูแลลูกปู ลูกปลา ลูกเต่าตัวเล็ก ๆ แล้ว ตะเพียนดำก็เรียนหนังสือเก่งอีกด้วย

วันต่อมาฝนตกหนักติดกันสามวันสามคืน มีปลาช่อนตัวโตมาอยู่ในสระนี้ มันมาจากหนองน้ำใกล้สระ มาตามสายน้ำที่เอ่อล้นจากหนองน้ำนั้น มีข่าวร้ายหลังจากปลาช่อนมาอยู่ก็คือ ลูกปลา สลัดฝูงเล็ก ๆ ไปหากินตามขอบสระถูกปลาช่อนจับกินหมดฝูง สัตว์น้ำในสระจึงสั่งพวกลูกหลานให้ระวังเวลาไปและกลับจากโรงเรียน และไม่เข้าไปหากินตามลำพัง ถ้าจะไปไหนต้องให้พ่อหรือแม่ไปด้วย

วันหนึ่งเมื่อลูกปลาตะเพียนกำลังว่ายน้ำไปโรงเรียน ใกล้จะถึงโรงเรียนแล้ว ตะเพียนดำซึ่งว่ายน้ำนำหน้าพี่ ๆ น้อง ๆ ปลาตะเพียนมา สังเกตเห็นว่าใต้กอบัวสีชมพูไกล ๆ นั้นมีอะไรดำ ๆ อยู่ ตะเพียนดำจึงเฝ้าตามองเห็นว่า สิ่งดำ ๆ นั้นเคลื่อนไหวได้คืบ และทำท่าจะเคลื่อนไหวใกล้เข้ามาซึ่งที่พวกลูกปลาตะเพียนกำลังว่ายน้ำอยู่ พวกลูกปลาตะเพียนจะหลบหลีกไปทางอื่นก็ไม่ทันเสียแล้ว

พอตะเพียนดำมองเห็นว่ามันคืออะไร จึงรีบบอกพี่ ๆ น้อง ๆ ปลาตะเพียนให้จับ

ระเบียบการว่ายน้ำใหม่ ตะเพียนดำเป็นคนจัดการ เมื่อจัดเรียบร้อยแล้วจะมองดูเหมือนกับว่าฝูงปลาตะเพียนตัวเล็ก ๆ นั้นเป็นปลาตะเพียนตัวใหญ่กำลังว่ายน้ำ แล้วตะเพียนดำก็ตรงไปอยู่ที่ตำแหน่งที่เป็นตา ลูกปลาตะเพียนทั้งฝูงค่อย ๆ ว่ายน้ำตรงไปจนใกล้...ใกล้ ปลาซ่อนตัวโผล่เข้าไปทุกที

ความจริงปลาซ่อนตัวนี้ตาฟาง เมื่อมันเห็นฝูงลูกปลาว่ายน้ำใกล้เข้ามา มันก็นึกว่าเป็นปลาตะเพียนตัวใหญ่ ทั้ง ๆ ที่มันก็แปลกใจอยู่เหมือนกันว่า ฝูงปลาตะเพียนที่เห็นอยู่เมื่อสักครู่นี้หายไปในไหนหมด ฝูงลูกปลาตะเพียนก็ว่ายน้ำผ่านปลาซ่อนตาฟางไปจนถึงโรงเรียนอย่างปลอดภัย ส่วนปลาซ่อนตาฟางมองตามด้วยความงงง

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ม้าน้ำ

เนื่องจากจิตคนนางนวลมีสายตาคำคม มองสิ่งใดมักไม่พลาด นอกจากนั้นยังมีความรู้หลายอย่างเนื่องจากได้บินท่องเที่ยวไปตามที่ต่าง ๆ ได้พบมากเห็นมาก เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ทะเล จิตมักจะรู้ดีเสมอ ดังนั้นเมื่อจ้องกับแดงถามถึงเรื่องราวของสัตว์ที่เขาทั้งสองไม่เคยรู้จัก จิตจึงสามารถให้คำตอบได้และเขาก็ไม่เคยเบื่อหน่ายที่จะอธิบายให้ฟัง

วันนั้นจิตกำลังบินร่อนเหนือแอ่งน้ำทะเลขนาดเล็กที่เงียบสงบแห่งหนึ่ง เขาใช้สายตาจ้องมองลงไปใ้ในแอ่งน้ำเพื่อจะพบสิ่งที่น่าสนใจที่จะนำไปเล่าสู่จ้องและแดงฟัง เขาได้เห็นสิ่งที่น่าสนใจเข้าแล้ว เพราะเป็นสิ่งที่ประหลาดมากทำให้จิตตาโตถึงสองเท่า

"แปลกจริง แปลกจริง" จิตพึมพำ "มันเข้ามาอยู่ในแอ่งน้ำนี้ได้อย่างไรกันนะแดงควรจะได้เห็นสิ่งนี้ ดีแล้วฉันจะไปตามแดงมาคุยด้วยกันเดี๋ยวนี้" จิตบินสูงเพื่อจะได้มองเห็นไปไกล ๆ เขาเห็นแดงกำลังนอนอยู่ใกล้โคนต้นมะพร้าว ที่ตรงนั้นมีแดดอ่อน ๆ ส่องลงมารำไร

ลมพัดสบาย แดงกำลังนอนครึ่งหลับครึ่งตื่น จึงไม่ได้สังเกตเห็นแจ๊คเลย แจ๊คบินเงียบ ๆ เข้ามาใกล้ไม่ถึงตัวก็ส่งเสียงร้องขึ้นอย่างดัง แดงตกใจสะดุ้งตัวและกระโดดขึ้นจนตัวลอย "ร้องดังเสียงจนตกใจ" เขาพูดอย่างโกรธ

"มาตามหาแดงนะซี" แจ๊คพูด "นี่แดง ฉันไปพบสิ่งประหลาดเข้า รู้ว่าเธอต้องออกมาดูแน่ ๆ ไม่ได้ตั้งใจแกล้งให้ตกใจดอก แต่แหมทำที่กระโดดขึ้นจนลอยตัวนั้นช่างน่าอึดใจ"

"สิ่งประหลาดอะไรกัน" แดงซักอย่างรู้

"แดงเคยเห็นม้าม้าไหม" แจ๊คถาม

"เห็นเสียงจิ้งกัวยักษ์จะเห็น" แดงตอบพลางนึกในใจว่าไม่เห็นน่าสนใจเลย

"เคยเห็นแต่ม้าที่อยู่บนบกไซ้ไหม" แจ๊คถาม

แดงไม่เข้าใจว่าแจ๊คจะมาทำไม "ไม่ใช่บนบกก็เคยเห็น"

แจ๊คมองดูแดง "เห็นที่ไหน"

"ในน้ำ" แดงตอบ "มันกำลังว่ายน้ำข้ามลำธาร"

"พุกโฮ" แจ๊คพูดเหมือนเสียงคราง "งั้นมันก็ม้าที่อยู่บนบกนั่นแหละ แต่ว่าลงไปในน้ำเพราะจำเป็น แต่สีแดง เมื่อก่อนฉันเห็นม้าตัวหนึ่งอยู่ในน้ำ"

"มันกำลังว่ายน้ำหรือ"

"ไม่ใช่" แจ๊คตอบ "มันกำลังอยู่ในน้ำ"

"ม้าตายนะซี คงจมน้ำตาย."

"ผิดอีก" แจ๊คตอบ "มันยังมีชีวิตอยู่ อยู่อย่างดีเสียด้วย"

"มันจะมีชีวิตอยู่ได้น้ำอย่างดีไม่ได้" แดงค้านอย่างใช้ความคิด "มันจะอยู่ได้ไม่นาน"

เกินกว่าห้านาทีดอก"

แจ๊ครู้สึกสนุกกับการโต้ตอบกับแดง "แต่ม้านี้มีชีวิตอยู่ในน้ำได้ตลอดชีวิตของเขาทีเดียว ถ้าไม่เชื่อไปดูด้วยกันไหมเล่า"

แดงสนใจมาก แต่เขาไม่อยากให้ใครเห็นว่าสนใจ "ฉันเคยเห็นม้าบ่อฮย ๆ จนซีเก็ช

จะดู ถ้าเป็นม้าตายกินได้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง"

"รับรองว่า แดงไม่เคยเห็นม้าอย่างนี้" แจ็คพูด "มันอยู่ในทะเลและไม่เคยขึ้นบก" แดงเข้าใจว่าแจ็คคือ รุสสิโกทร "อย่ามาหลอกฉันหน่อยเลย ฉันไม่ใช่เด็กเกิดเมื่อวานขึ้น ฉันรู้ว่าม้าว่ายน้ำได้เพราะฉันเคยเห็นมันว่ายน้ำ ม้าว่ายน้ำทะเลก็ได้ แต่จะอยู่ในน้ำทะเลตลอดชีวิตนั้นไม่ได้"

"ฉันบอกแล้วไงว่า ม้านี้เป็นม้า น้ำ อาจจะชวนไปคุยด้วยกันก่อนที่มันจะไปเสีย ม้าตัวนี้เป็นม้าชนิดเดียวที่ไม่มีขา" แดงว่าแจ็คต้องล้อเล่นแน่ ๆ หรือไม่ก็คงไม่รู้จักม้า "ม้าต้องมีขามันมีสี่ขาและวิ่งเร็ว ถ้าไม่มีขามันก็ทำอะไรไม่ได้ แจ็ครู้จักม้าแน่หรือ ประเดี๋ยวจะบอกว่ามันไม่มีหางอีกสักอัน"

"ม้าหรือ รุสสิโกชิ แต่ม้า น้ำที่จะไปคุยทางแน่ ทางมันมีประโยชน์มากเสียด้วย"

"มีประโยชน์มากอย่างไร ทางม้ามีไว้สำหรับปิดแมลงวันเท่านั้น ถ้าอยู่ในน้ำก็คงไม่มีแมลงให้ปิด" แดงพูดต่อไปอย่างระวังตัวเต็มที่

"ม้าชนิดนี้ไม่ได้ใช้ทางปิดขูดอก เพราะในน้ำไม่มีขูด มันใช้ทางพันยึดกับสิ่งที่มันต้องการเกาะ" แดงพูดลุกขึ้นทันที "ไปคุยกันสิ ม้าที่ว่า ถ้าไม่จริงละก็ ฉันจะไม่เชื่อเธออีกต่อไปเลย จริง ๆ นะแจ็ค" แจ็ครีบบินน้ำไป แดงวิ่งตามและพบจ๊อนจึงชวนไปคุยกันจนถึงอ่างน้ำ แดงคิดว่าแจ็คคงเล่นตลกอะไรสักอย่าง "ม้าอยู่ที่ไหน" แดงถาม

"ในน้ำนั่นไง" แจ็คตอบ "ดีที่จ๊อนมาด้วยจะได้คุยด้วยกัน ฉันบอกเธอแล้วว่ามันเป็นม้า น้ำ แล้วม้า น้ำกับม้าที่อยู่บนบกเป็นสัตว์คนละชนิด รูปร่างก็ไม่เหมือนกัน"

"ถ้ามันไม่มีขาละก็ จะเหมือนม้าบกไปไม่ได้" แดงขัดขึ้น

แจ็คไม่สนใจ "ฉันรู้ว่าเธอคิดอะไร เธอคิดว่าม้า น้ำคงตัวใหญ่ใช้ไหม ถ้าคิดอย่างนั้นก็ผิดถนัด ม้า น้ำตัวเล็กนิดเดียว อยู่ในอ่างน้ำนั่นสิ ตรงสำหรับนั้นนะมีม้า น้ำอยู่ตัวหนึ่ง มันเอาหางพันต้นสำหรับไว้" แดงกับจ๊อนก็มั่งมอมอง สิ่งที่เขาเห็นเป็นสัตว์รูปร่างประหลาด มีลำตัวตั้งตรงในน้ำ ท้ายสุดของลำตัวเป็นหางยาวมันขึ้นพันรอบกิ่งสำหรับ

สัตว์ประหลาดสีขาวประมาณสามหรือสี่นิ้วฟุต มีครึ่งหนึ่งครึ่งที่ด้านหลัง ครึ่งนี้เองที่ทำให้ จ๊อนเชื่อว่ามันเป็นสัตว์จำพวกปลา แม้ว่ารูปร่างทั่ว ๆ ไปของมันจะไม่เหมือนปลาเสียเลย จ๊อนกำลังนึกหาว่าจะเปรียบรูปร่างของมันกับอะไรดี ก็พอดีนึกขึ้นมาถึงคำพูดของแจ๊คที่ว่า "ฉันบอกแล้วไงว่า มันนี้เป็นม้าน้ำ..." มันมีหัวเหมือนม้าจริง ๆ แต่ความจริงนั้นเป็นปลา จ๊อนพูดว่า "หัวเหมือนม้า" แจ๊คพยักหน้า "ใช่ มันจึงมีชื่อว่าม้าน้ำ แต่ความจริงเป็นปลา คุณนั่นี่จ๊อน"

เจ้าม้าน้ำรูปร่างน่าขนลุกนั้นคลายหางจากสำหรับว่าย ว่าส่น้ำตรงไป ลำตัวมันคงลอยตรงและว่ายไปในน้ำ โดยไม่ปรากฏว่าต้องใช้หางช่วยเลย คงใช้แต่ครึ่งที่หลังเท่านั้น

"เราไม่ค่อยจะเห็นม้าน้ำกันบ่อยนักดอกแถว ๆ นี้ แต่ในอ่าวทางโน้นมีเยอะ โขคั้นะที่ได้เห็น" แจ๊คพูด แดงตอบว่า "ขบใจแจ๊คมาก ที่แรกฉันคิดว่าเธอหลอกเสียอีก ฉันไม่รู้วาม้าน้ำกับม้าบกนั้นไม่เหมือนกัน อ่าวนั่นมันทำอะไร" จ๊อนร้องขึ้นอย่างตื่นเต็นว่า "แจ๊คคุณเห็นไหม" แจ๊คพูดต่อ "ฉันเคยเห็นมาก่อนแล้วละ"

ขณะที่ม้าน้ำตัวน้อยว่ายน้ำไปดิ่งกลางอ่าว ก็มีลูกม้าน้ำตัวกระจั๊อขร้อยสิบสองตัวพุดออกมาจากกระเป๋าท้อง ลูกม้าน้ำหน้าตาไม่เหมือนพ่อแม่สัก จ๊อนถามว่า "เอ...นี่แม่ม้าน้ำต้องพาลูกไปด้วยตลอดเวลาหรือไง" แต่แจ๊คขัดขึ้น "เดี๋ยว เดี๋ยว นี่ไม่ใช่แม่ม้าน้ำนะ เป็นพ่อม้าน้ำต่างหาก" จ๊อนถามอีก "อ่าว ! ไม่ใช่แม่ม้าน้ำดอกหรือที่คอยดูแลลูก"

"ม้าน้ำไม่เหมือนสัตว์อื่น เมื่อแม่ม้าน้ำออกไข่แล้วมันจะทิ้งไปเลย พ่อม้าน้ำต้องเที่ยวเก็บไข่มาใส่ถุงหน้าท้องจนกระทั่งฟักเป็นตัว พ่อม้าน้ำจะดูแลลูกจนกว่าจะโตเลี้ยงตัวเองได้" จ๊อนครางว่า "โธ๊ะ! แปลกจริง เคยเห็นแต่แม่เลี้ยงลูก" แจ๊คเล่า "ปลาบางชนิดก็เหมือนอย่างนั้นคือพ่อปลาเลี้ยงลูก เมื่อได้เห็นตอนลูกมันออกจากกระเป๋าท้อง"

"เห็น" จ๊อนตอบ "มันกัดท้องกับก้อนหินแล้วลูกมันจึงออกมา" แจ๊คพยักหน้าว่า "ใช่ พ่อม้าน้ำเอาลูกใส่กระเป๋าท้องพาไปไหน ๆ ด้วย เมื่อต้องการให้ลูกออกมามันจะกัดท้องเข้ากับก้อนหิน ริดให้ลูกออก" จ๊อนจึงถามด้วยความอยากรู้อว่า "แล้วมันกลับเข้าไปอยู่ในกระเป๋าท้องอีกไหม"

"ยังงี้ก็ไม่แน่ บางคนว่าเข้าไปอีก บางคนก็ว่าไม่ แต่อย่างไรก็ตาม พ่อม้าน้ำเป็นผู้ที่เลี้ยงลูกจนโตพอหากินเองได้" แจ๊คกล่าว

1. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของเรื่องนี้

ก. การเลี้ยงลูกของม้าน้ำ	ข. แจ็คกับม้าน้ำ
ค. ความเป็นอยู่ของม้าน้ำ	ง. ม้าน้ำเป็นปลาชนิดหนึ่ง
2. ข้อใดเป็นลักษณะของม้าน้ำ

ก. หัวเหมือนม้า ครีบหลังหนึ่งครีบ ทางขวาม้วนขึ้น	
ข. หัวเหมือนม้า มีขา 4 ขา ทางขวา	
ค. หัวเหมือนม้า หางสั้นและชยาว	
ง. หัวเหมือนม้า ครีบหลัง 2 ครีบ ทางขวา	
3. ใครมีหน้าที่ฟักไข่ม้าน้ำเป็นตัว

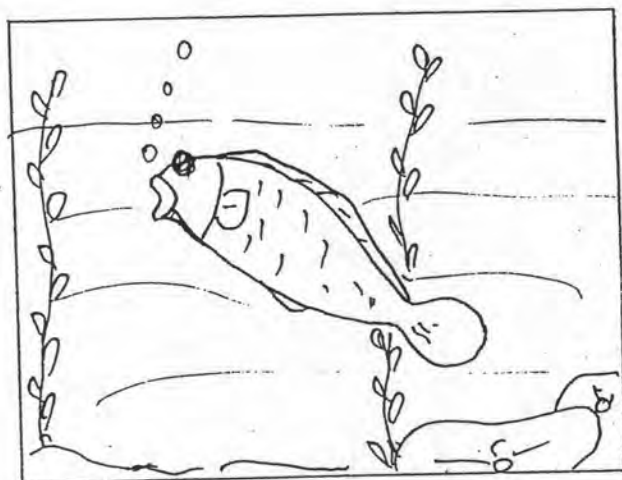
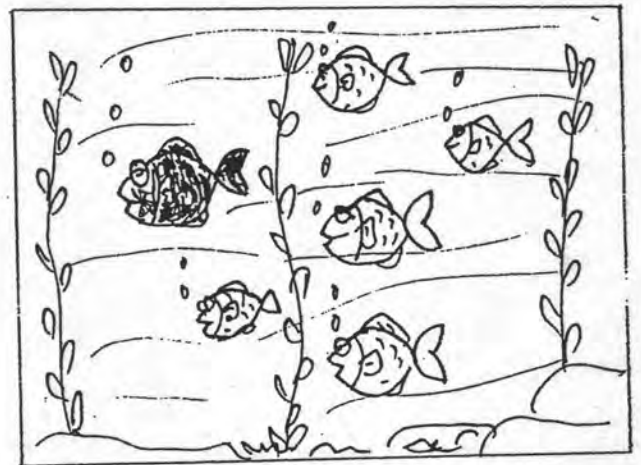
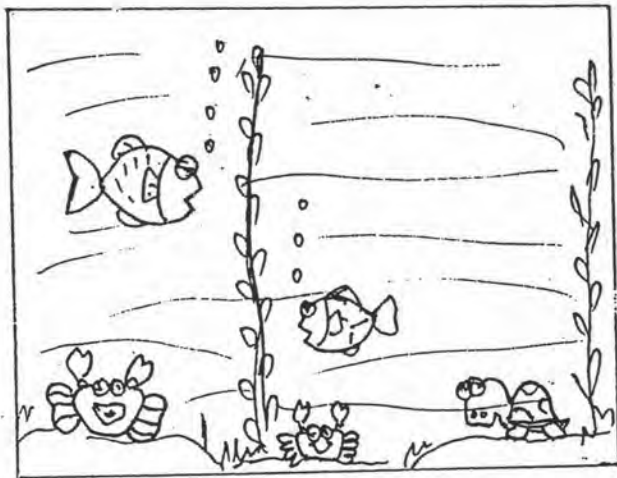
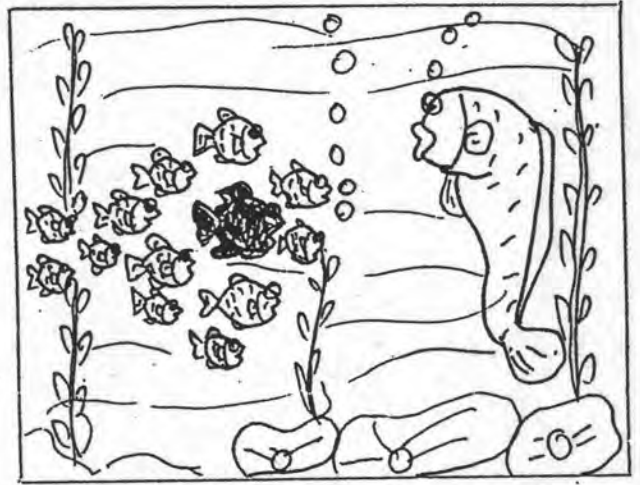
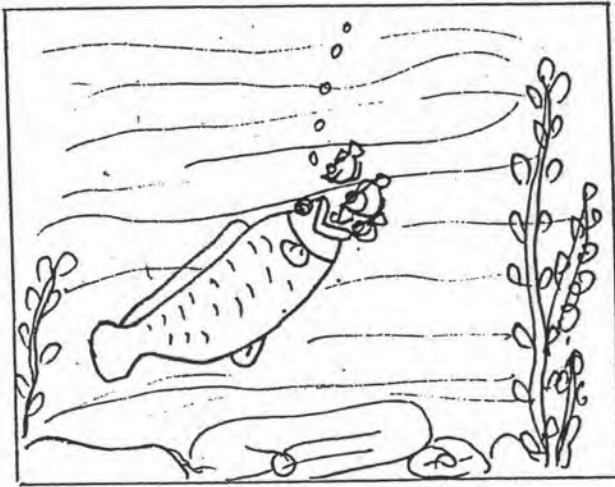
ก. แม่ม้าน้ำ	ข. พ่อม้าน้ำ
ค. ปลา	ง. เป็ด
4. ม้าน้ำใช้อะไรช่วยในการว่ายน้ำ

ก. หางที่ยาว	ข. ครีบหลัง
ค. กระเป๋าน้ำทอ	ง. ส่วร่าย
5. พ่อม้าน้ำจะทำอย่างไรเมื่อต้องการให้ลูกออกจากกระเป๋าน้ำ

ก. กดท้องเข้ากับก้อนหิน	ข. กดท้องเข้ากับส่วร่าย
ค. ก้มหัวสำยไปมาให้ลูกรู้	ง. ก้มหัวไปคาบลูกออกมาจากกระเป๋าน้ำ
6. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

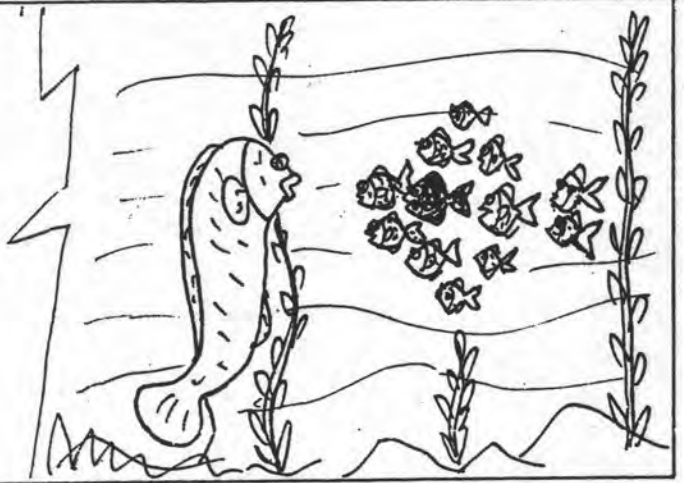
1. พ่อเก็บลูกใส่ถุงหน้าท้อง	2. แม่จะออกไข่
3. เลี้ยงลูกจนโตพอหากินเองได้	4. มันจะทิ้งไปเลย
ก. 1 3 2 4	ข. 1 4 2 3
ค. 2 4 1 3	ง. 2 3 1 4

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

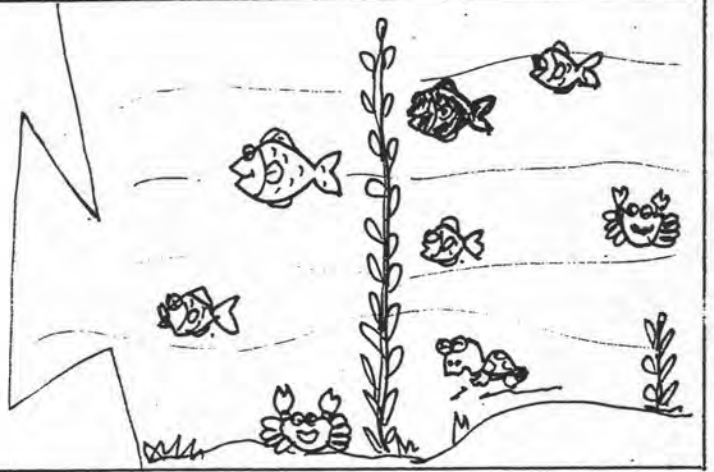

เกมบทบาท

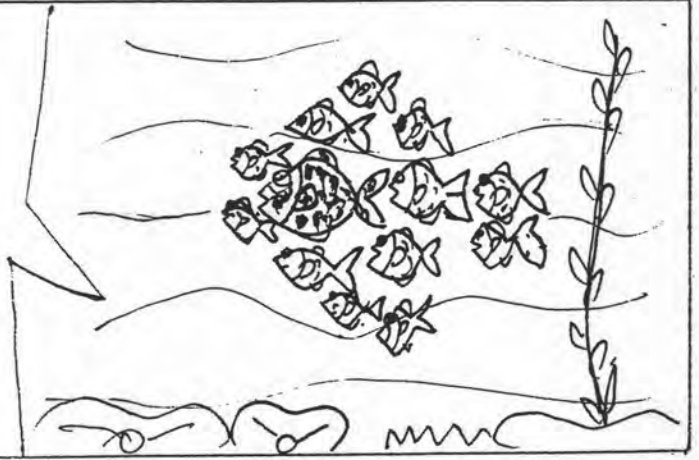
ปลาซอตาฟาง จึงมองเห็นฝูงลูกปลา
ตะเพียนทั้งหลายเป็นปลาตัวใหญ่

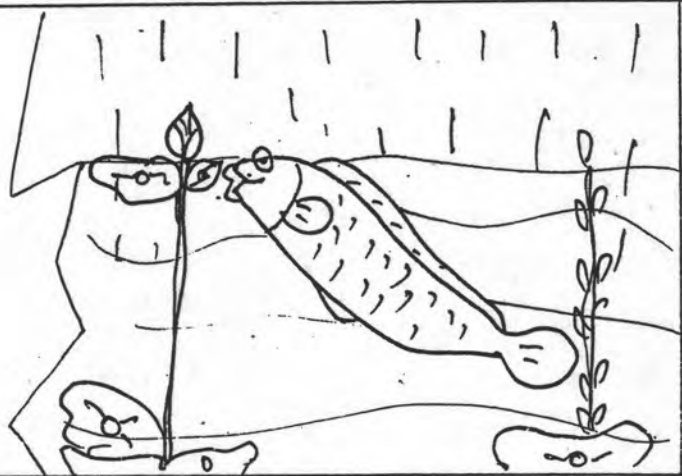
ลูกปู ลูกปลา ลูกเต่า ต่างก็ไป
โรงเรียนเดียวกัน

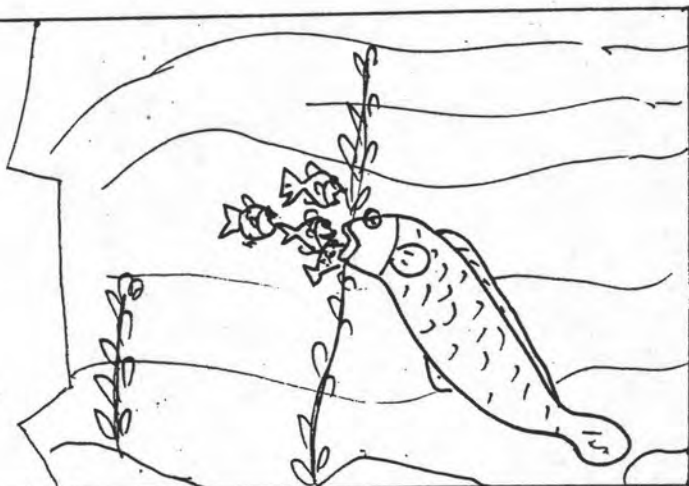
การจึกะเบียบว่ายนน้ำใหม่ทำให้
ฝูงลูกปลาคู่คล้ายกับปลาตะเพียน
ตัวใหญ่

ฝนตกหนักทำให้ปลาช่อนไหลมาตาม
น้ำที่ล้นเอ่อเข้ามาในสระนี้

ปลาช่อนตัวโตจับกินฝูงปลาสลิกจน
หมดฝูง

แผนการสอนที่ 14

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "เก็กรับเลื้อย"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเนื้อหาการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อซ้ำให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นำกระดาษคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่อ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "เค็กจับเสือ"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

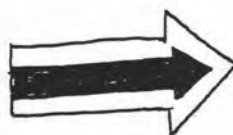
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ที่แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง เด็กจับเสือ ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ

อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดเป็นลักษณะนิสัยที่เด่นของเด็กชายในเรื่องนี้

ก. ฉลาด ไหวพริบดี	ข. ฉลาด ใจร้อน
ค. ฉลาด พุดจริง	ง. ฉลาด หูเบา
2. ข้อใดเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับที่สอง

ก. เสือถูกหนามเล็บแมวข่วน	ข. เด็กชายให้เสือเอาดินโป่งทาเท้า
ค. เสือไปล้างแผลที่บ่อน้ำทิพย์	ง. เด็กชายร้องให้ชาวบ้านมาฆ่าเสือ
3. การกระทำของเด็กในเรื่องนี้ตรงกับสภาวะจิตข้อใด

ก. อ้าไว้ใจทาง อ้าวางใจคน	ข. หนีเสือปะจระเข้
ค. น้ำขึ้นให้รีบตัก	ง. ใจดีสู้เสือ
4. สาเหตุสำคัญที่ทำให้เสือดายเป็นข้อใด

ก. ความรัก	ข. ความโลภ
ข. ความหิว	ง. ความอยากรู้
5. เหตุใดเสือจึงไม่กล้าเข้ามาจับวัวกินในหมู่บ้านอีก

ก. เพราะกลัวถูกชาวบ้านรุมฆ่า	ข. เพราะไม่มีวัวให้กินอีกแล้ว
ค. เพราะเป็นหมู่บ้านร้าง	ง. เพราะกลัวจะติดบ่วงอีก
6. จากเรื่องนี้ เสือมีลักษณะนิสัยอย่างไร

ก. ฉลาดแกมโกง	ข. มีเล่ห์เหลี่ยมมาก
ค. โง่งและหูเบา	ง. ถูกทุกข้อ

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวลาคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะลาคำตอบได้ถูกต้อง

- อย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

เด็กจับเสือ

เด็กชายคนหนึ่งพ่อแม่ให้ไปเลี้ยงวัวที่ชายทุ่ง ทุก ๆ เย็นเขาจะต้องฝูงวัวกลับเข้าคอก
เย็นวันหนึ่ง เมื่อถึงเวลาต้อนวัวกลับ เขานับคูปรากรูว่าวัวหายไปด้วยตัวหนึ่ง

ด้วยความเป็นห่วง กลัวพ่อจะทำโทษ เขารีบฝากฝูงวัวให้เพื่อนช่วยต้อนกลับไปบ้านก่อน
ส่วนตนเองรีบวิ่งไปตามรอยเท้าวัว ขณะที่ตามไปนั้น พอไปถึงริมป่า เด็กน้อยเห็นเสือกำลังกัดกิน
วัวของตนอยู่ข้างทาง พอเสือเหลือบมาแลเห็นเข้า เด็กจะหนีก็หนีไม่พ้น จึงใจแข็งตะโกนร้อง
ออกไปว่า "เฮ้ย ! เจ้าเสือเหลือง เจ้ากินเนื้อวัวอย่างนี้ มันไม่อร่อยหรอกสู้ไปเลือกกัดกินคน
ในหมู่บ้านดีกว่า" พอเสือได้ยินก็ละปากจากการกินเนื้อวัวทันที อารามตะกละมันรีบถามออกไป
ว่า "ข้าจะเข้าไปในหมู่บ้านได้อย่างไรละ คนเห็นข้าคงรวมกันฆ่าข้าเป็นแน่"

เด็กน้อยหัวเราะแล้วตอบออกไปว่า "คนคงจะไม่ฆ่าเจ้าหรอก ถ้าเจ้าได้ปฏิบัติตามคำแนะนำ
ของเรา ถ้าเจ้าได้กินผลไม้อย่างหนึ่งเข้าไป เจ้าจะหายตัวได้ แล้วเจ้าจะมีโอกาสเลือก
จับกินคนเอาตามความพอใจ"

เสืออยากทดลองจึงถามเด็กว่า "ผลไม้วิเศษที่ว่านั้นมันอยู่ที่ไหน" เด็กพูดพร้อมกับชี้มือ
"มันซ่อนอยู่ริมทุ่ง หากเจ้าอยากกิน เราจะพาไป ไปไหมละ"

เสือตกลงไป เด็กชายเดินนำไปข้างหน้า เสือเดินตามไปข้างหลัง เมื่อเดินไปถึง
ชายทุ่งก็พบกอหนามเล็บแมวพุ่มใหญ่กำลังมีลูกตกเต็มต้น เด็กน้อยเดินตรงเข้าไปนั่งลงปลิดกินทีละ
ผลพร้อมกับพูดออกมาว่า "มือข้าอ่อนค่อหียบกิน หียบกิน มือเจ้าโตรุดกิน รุดกิน" เสือได้ฟัง
คิดว่าเป็นความจริง จึงยกเท้าหน้าทั้งสองข้างตะบับเต็มกำรูดเข้าหาตัวเต็มแรง หนามเล็บแมว
ปักช่วนมือเสือจนเลือดไหลอาบเป็นทาง เสือได้รับความเจ็บปวดยิ่งนัก มันจึงถามเด็กว่า
"ไอ้หนู ข้าปวดมือจะทำอย่างไรดีละ"

เด็กน้อยหัวเราะ "ก็เตะบับแรงเกินป็นี่ ไม่เป็นไรมีชาติ ไล่ประเด็ชวก็หาย" พอ
พูดจบเด็กน้อยก็เดินนำเสื่อไปยังโป่ง ซึ่งมีชชเกลือกขึ้นเห็นชาวโพลน ที่นั่งตัวป่าชอบลงมากินกัน

ทุก ๆ คืนเลย เด็กชี้ให้เสือดู "พี่เอาคืนนั้นทามือแรง ๆ ประเคี้ยวก็จะหายเจ็บ" เสือคิดว่าจริง จึงหยิบเอาคืนโปงดูท่าเท้าทั้งสองอย่างแรก แผลพอกถูกเกลือกก็ยิ่งเพิ่มความเจ็บปวดมากขึ้น

"อู...อู...แสบเหลือเกิน ทำอย่างไรซ้ำจึงจะหายแสบเล่า" เสือครางออกมา เด็กน้อยพูดว่า "เคี้ยว เคี้ยว เมื่อเอาคืนนี้ทาดึงไปเอาน้ำทิพย์มาล้างอีกครั้ง คราวนี้หายปวดแน่ ๆ "

เด็กนำเสือดึงไปยังบ่อน้ำเก่า ๆ ซึ่งอยู่ท้ายบ้าน และขณะนี้เขาไม่ใช้แล้ว เด็กชะโงกลงไปมองเห็นน้ำใส ๆ อยู่ข้างล่างจึงชี้มือบอกเสือดูว่า

"พี่ลงไปเอาสิ แล้วใช้น้ำนั้นล้าง บาดแผลที่มีจะหายและมือของพี่ก็จะเป็นปกติดังเดิม"

เสือดูคิดว่าจริง โดษไม่รีรอมันรีบกระโดดลงไปบ่อน้ำเอาน้ำล้างมือ ๆ

มือเมื่อกถูกเกลือกเค็มแล้วมาล้างด้วยน้ำ จึงบรรเทาความเจ็บปวดและแสบลง เสือหัวเราะ "แหม บ่อน้ำทิพย์นี่จริง ๆ ช่างเย็นจับใจแท้ ๆ ช่วยให้หายแสบได้"

พอเสือด่างมือเสร็จมันพยายามปีนขึ้นสักเท่าไร ก็ปีนขึ้นไม่ได้ มันพยายามตะเกียกตะกายอย่างไร ๆ ก็ขึ้นไม่พ้นจากบ่อ เสือหมดปัญญาจึงเรียกเด็กชายให้ช่วย "ไอ้หนู ไอ้หนู ช่วยพี่ที่ พี่ขึ้นไม่ได้แล้วละ" เด็กน้อยรู้แน่ๆ เสือปีนขึ้นไม่ได้แน่แล้ว จึงหัวเราะและพูดว่า "เจ้าเสือน้ำใจ ใครเขาจะมาช่วยเจ้าล่ะ ข้าหลอกเจ้ามาตกบ่อเพื่อให้ชาวบ้านฆ่าเจ้าต่างหาก"

พอพูดจบเด็กน้อยก็ตะโกนบอกชาวบ้านว่า "เสือดก้าง กระจ่างเถนเท ไทบ้านเฮีย มาฆ่าเสือดือ" (เสือดกบ่อ หนาวจนตัวแข็งแล้ว ชาวบ้านโวย ! มาช่วยกันฆ่าเสือดือเถอะ) ชาวบ้านได้ยินต่างพากันนำอาวุธมารุมแทงจนเสือดือตาย นับแต่วันนั้นมาหมู่บ้านนั้น ไม่มีเสือดือมารบกวน กัดกินวัวควายอีกเลย

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ในกาลอดีต นายพรานผู้หนึ่งออกล่าสัตว์พร้อมกับสุนัขไล่เนื้อของแก ขณะที่ไล่เนื้อนั้น สุนัขตัวหนึ่งหลงป่าไม่สามารถกลับมาหาเจ้าของของมันได้ สุนัขตัวนี้จึงซัดเซหาทางออกหลายวันก็กลับบ้านไม่ได้จนร่างกายซูบผอม มันคงเดินไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งไปพบกฤฎิणी ฤฎิणीเห็นเกิดสงสาร จึงจัดหาอาหารให้กิน ในที่สุดมันก็อยู่รับใช้ฤฎิणीมาด้วยความซื่อสัตย์

วันเวลาผ่านไปสุนัขรับใช้ฤฎิणीอยู่ ฤฎิणीมองเห็นความดี จึงคิดจะชุบให้มันเป็นคนขึ้นมา เพื่อจะได้ช่วยดูแลและบำรุงรักษาท่านให้ดีกว่านี้ นอกจากนั้นยังจะเป็นเพื่อนสนทนาในยามที่ว่างจากธุระ ดังนั้นในวันหนึ่ง ท่านจึงเรียกสุนัขตัวนี้ให้ตามไปยังสระน้ำข้างหลังกฤฎิणी ซึ่งน้ำในสระนี้เป็นน้ำวิเศษ ถ้าสิ่งไรข้ามไปหากอธิษฐานจะให้เป็นอย่างใด สิ่งนั้นจะกลายเป็นสิ่งที่อธิษฐานทันที

เมื่อไปถึงฤฎิणीจึงข้ามฝั่งไปอีกฝากหนึ่งแล้วเรียกสุนัขนั้นว่าข้ามไปหา เมื่อมันว่ายน้ำข้ามไป พอขึ้นถึงฝั่งร่างของมันก็กลับกลายเป็นมานพหนุ่มทันทีหลังจากนั้นฤฎิणीก็พามาพบน้องกลับกฤฎิणीตามเดิม อยู่ด้วยกันตลอดมา ทุกเช้าเย็น ชายหนุ่มจะไปหาผลไม้มาให้ฤฎิणी และคอยปฏิบัติรับใช้ให้เป็นสุขอย่างดี ฤฎิणीก็สั่งสอนวิชาการต่าง ๆ ให้

กาลต่อมา ฤฎิणीเล็งเห็นว่า ชายผู้นี้มีบุญควรจะได้เป็นเจ้าของ ไม่ควรที่ตนจะห่วงงเหงเหงวเอาไว้ ดังนั้นในวันหนึ่งฤฎิणीจึงเรียกมานพน้อยมาและกล่าวว่า "หลานเอ๋ย เจ้าอยู่กับเรามาเป็นเวลานานแล้ว เจ้าควรจะได้ไปแสวงหาโชคลาภต่อไป"

ชายหนุ่มกราบลงและกล่าวว่า "ข้าพเจ้าอยากอยู่รับใช้ปรนนิบัติท่านตลอดไป ไม่อยากจากท่านไปเลย" ฤฎิणीหัวเราะและบอกว่า "หลานจะอยู่กับตาไม่ได้นานหรอกนะ เจ้าจงไปเกิดคนเราต้องเดินทางไปตามพรหมลิขิต ไม่มีใครฝืนได้ หลานจงรีบเดินทางไปเกิด ให้หลานเดินทางไปทางทิศบูรพาแล้วเจ้าจะประสบความรุ่งเรือง" ชายหนุ่มก็มลงกราบฤฎิणीด้วยความอาลัยและเดินทางจากไป จนบรรลุถึงนครแห่งหนึ่งในเวลาเย็นพอดี ประตูเมืองปิดจึงเข้าเมืองไม่ได้ ต้องอาศัยศาลาพัก

ขณะนั้นเมืองนี้เจ้าเมืองว่างลงเพราะสวรรคต เจ้าเมืองเก่าไม่มีพระราชบุตรสืบราชสมบัติ คงมีแต่พระราชธิดาเท่านั้น ดังนั้นเสนาทั้งหลายจึงตกลงว่าควรจะเสี้ยมม้าที่พอสที่สุดซึ่งไม่มีใครสามารถจับที่ได้ปล่อยไป ใครจับได้คือผู้มีบุญ

ม้าพอสถูกปล่อยไป ประชาชนทราบข่าวต่างก็พากันจับและจับขี่ แต่ก็ไม่มีใครกล้าจะจับมันเลย มันจึงวิ่งหนีไปด้วยความคึกคะนอง จนกระทั่งวันหนึ่ง มันวิ่งผ่านมาข้าง ๆ ศาลา คนทั่วไปต่างร้องบอกกันว่า ถ้าใครสามารถจับขี่และบังคับม้าตัวนี้ได้ ผู้นั้นจะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าเมืองแทน ช่างหนุ่มได้ยินดังนั้น จึงคิดจะลองจับดู เขาจึงกลับไปแต่งตัวและเอาเครื่องรางต่าง ๆ ที่ญาติให้มาใส่ พร้อมกับระลึกถึงคุณ ขอให้ตนสามารถจับและขี่ม้าตัวนี้ได้ จากนั้นก็ออกมาที่ระเบียงศาลา พอดีม้าตัวนั้นวิ่งผ่านมา ช่างหนุ่มจึงกระโจนขึ้นคล่อมบนหลัง ม้าก็ดิ้นรนสับแต่แข็งแรง แต่ช่างหนุ่มก็บังคับมันได้ จึงขี่มาเข้าเมืองไปท่ามกลางประชาชนที่โห่ร้องอย่างพอใจ ดังนั้นเสนาทั้งหลายจึงอัญเชิญและมอบราชสมบัติให้ครอง

นับแต่นั้นมาช่างหนุ่มได้ปกครองบ้านเมืองด้วยความเจริญ และความเก่งกล้าสามารถของพระองค์ระบือไปไกล ขณะเดียวกันพลเมืองทั้งหลายก็อยากรู้ว่าพระองค์เป็นชาวเมืองอะไร พ่อแม่เป็นคนชั้นไหน ทำไมจึงเก่งกล้าเช่นนี้ และก็ไม่มีใครรู้เลย จนข่าวนี้รู้ไปถึงหูของเจ้าเมืองเอง จึงรู้สึกไม่สบายพระทัย ถ้าหากประชาชนรู้ชาติกำเนิดว่าพระองค์คือสุนัข พระองค์ก็จะเป็นที่ดูถูกเหยียดหยามเป็นแน่ พระองค์คิดแก้ปัญหาอยู่หลายวัน ในที่สุดคิดได้ว่า ผู้รู้เรื่องนี้มีแต่ท่านฤๅษีเท่านั้น คนอื่นแล้วไม่มีใครรู้เลย ดังนั้นหากท่านฤๅษีเสียดังคงไม่มีใครทราบเรื่อง เมื่อคิดดังนั้นแล้วพระองค์นำเสนาคู่พระทัยขึ้นม้าตรงไปหาฤๅษี ฝ่ายฤๅษีเล็งด้วยญาณดุ๊กที่ทราบว่าเจ้าเมืองมาเพื่อหมายจะฆ่าตนจึงแกล้งทำเฉยเสียดั่งเหมือนไม่รู้เรื่องอะไร พอเจ้าเมืองมาท่่านก็แสดงความยินดีในความรุ่งเรืองของบ้านเมือง และปรารภขึ้นว่า "หลานเอ๊ย ตารู้สึกเบื่อสังขารเหลือเกินยิ่งแก่ยิ่งลำบาก อยากตายเสียให้หมดทุกซ์..." ฤๅษีหยุดพูดพร้อมกับถอนหายใจ "เฮ้ย... อาจาคจะตายก็ตายไม่ได้เพราะไม่มีอาวุธอันใดสามารถฆ่าฟันหรือทำลายตาได้... อาจาคให้ใครมาฆ่าเสียให้รู้แล้วรึรอด แต่ถ้าเขาไม่รู้วิธีก็คงไม่มีทางเพราะผู้ที่ฆ่าตาได้นั้นจะต้องว่ายน้ำข้ามสระหลังกุฏิของตา ข้ามไปเอาดาบฟากโน้นมาฆ่าจึงจะตายได้"

"เฮ้ย ใครเล่าเขาจะกล้าทำ" เจ้าเมืองฟังแล้วรู้สึกดีใจยิ่งจึงรีบลงว่ายน้ำไป เมื่อไปถึงพบดาบจริง ๆ เจ้าเมืองจึงคว้าดาบนั้นมา เอาปากคาบไว้แล้วรีบว่ายน้ำกลับ

เมื่อเจ้าเมืองถึงฝั่ง ทนใคร่ร่างเจ้าเมืองก็กลับกลายเป็นสุนัขไล่เนื้อตามเดิม เสนาคู่พระทัยเห็นดังนั้นต่างตกใจจึงไต่ถามภาชี จนรู้ความจริงก็อุทานออกมาว่า

"พุทโธ่เอ๊ย ! คนเรามัวแต่กลัวเรื่องไม่เป็นเรื่องจนลืมนึกถึงความจริงทั้งหมดถึงกับจะฆ่าผู้มีพระคุณได้ คนเช่นนี้สมควรแล้วที่จะกลับไปสู่สัญชาติเดิมของตน"

1. สำระสำคัญของเรื่องนีกล่าถึงสิ่งใด

ก. โทษของการไม่รู้จักบุญคุณผู้อื่น	ข. ผู้มีความซื่อสัตย์
ค. การตอบแทนบุญคุณผู้อื่น	ง. ความดีช่วยให้ชีวิตรุ่งเรือง
2. ขณะที่สุนัขหลงทางนั้น มันพบสิ่งใดเข้า

ก. พราหมณ์	ข. พระภิกษุ
ค. ภาชี	ง. นักพรต
3. ลักษณะของสุนัขที่เด่นชัดจนทำให้ภาชีซุบซิบให้เป็นคนคือข้อใด

ก. อคทน	ข. พากเพียร
ค. กตัญญู	ง. ซื่อสัตย์
4. ภาชีซุบซิบให้เป็นคนโดยวิธีใด

ก. ช้ำมสระน้ำวิเศษ	ข. เสกเป่ามนต์
ค. ปั้นหุ่นฟาง	ง. กินผลไม้วิเศษ
5. ทิศบูรพาในเรื่องนี้หมายถึงทิศใด

ก. ทิศเหนือ	ข. ทิศใต้
ค. ทิศตะวันออก	ง. ทิศตะวันตก
6. ชายหนุ่มได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าเมืองด้วยวิธีใด

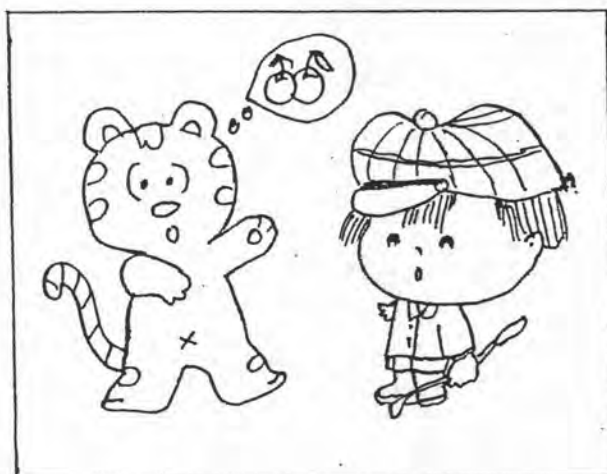
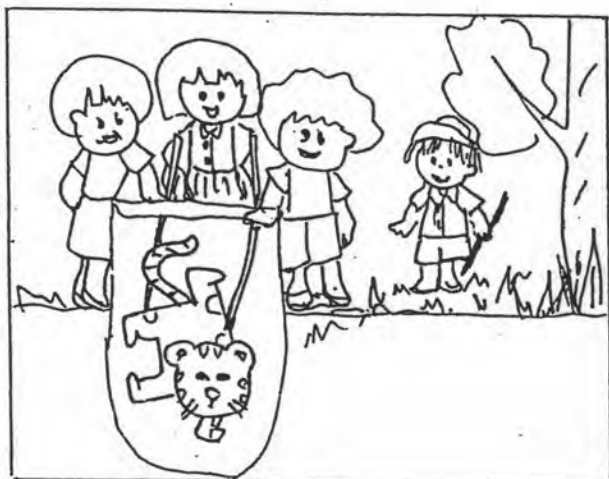
ก. ลอบปลงพระชนม์เจ้าเมืองเก่า	ข. สามารถรบชนะและบังคับม้าพยศได้
ค. พระราชบิดาพอพระทัย	ง. เสนาทิ้งหลายพร้อมใจยกเมืองให้ครอง

7. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
1. เจ้าเมืองไปหาฤๅษี	ข. พอลึงฝัง ร่างก็กลายเป็นสุนัข
3. ว่าสน้ำข้ามสระไปเอาดาบ	ง. เพื่อหมายจะฆ่า
ก. 1 4 3 2	ข. 2 3 1 4
ค. 3 4 1 2	ง. 1 3 4 2
8. นักเขียนคิดว่าควรจะต้องชื่อเรื่องนี้ว่าอะไรจึงจะเหมาะสม
ก. สุนัขเลี้ยงไม่เชื่อ	ข. สุนัขเนรคุณ
ค. สุนัขชื่อสัตย์	ง. สุนัขบ้า
9. ทำไมเสนาอำมาตย์จึงกล่าวเช่นนั้นในตอนท้ายของเรื่อง
ก. เพราะถ้าเจ้าเมืองไม่ตายคงเป็นอันตรายต่อผู้อื่น
ข. เพราะผู้ที่เนรคุณคนย่อมไม่มีความสุขความเจริญ
ค. เพราะถ้ามีชีวิตอยู่ก็ไร้ประโยชน์
ง. เพราะเจ้าเมืองเห็นแก่ตัวมาก
10. ถ้านักเขียนเป็นเจ้าเมือง ควรกระทำอย่างนั้นหรือไม่
-	
--
ก. ไม่ควร เพราะฤๅษีขู่ว่าเขาขึ้นมาคงไม่ทำลายอนาคตแน่
ข. ไม่ควร เพราะฤๅษีเป็นผู้มีพระคุณ
ค. ควร เพราะความลับจะได้ไม่เปิดเผย
ง. ควร เพราะชีวิตจะได้สบาย ไม่กังวลใจ

คงไม่อยากเกินไปนะคะเด็ก ๆ ทุกคน

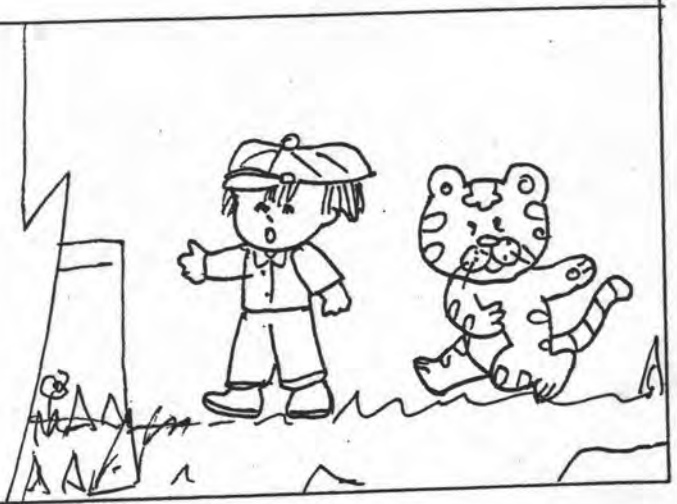

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

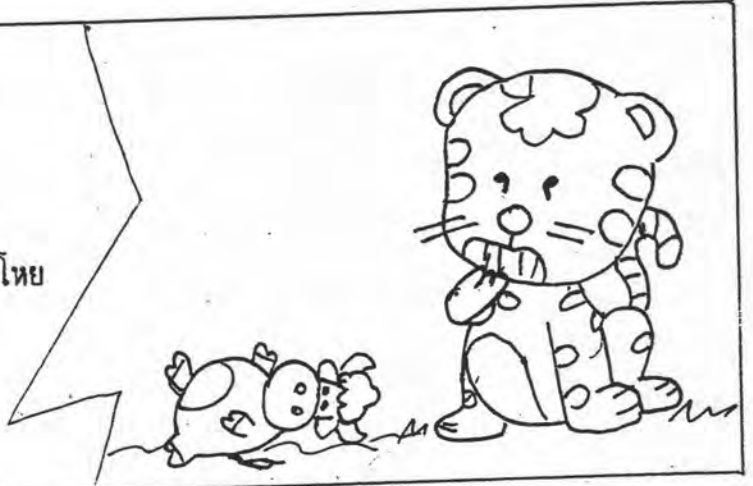

เกมต่อภาพ

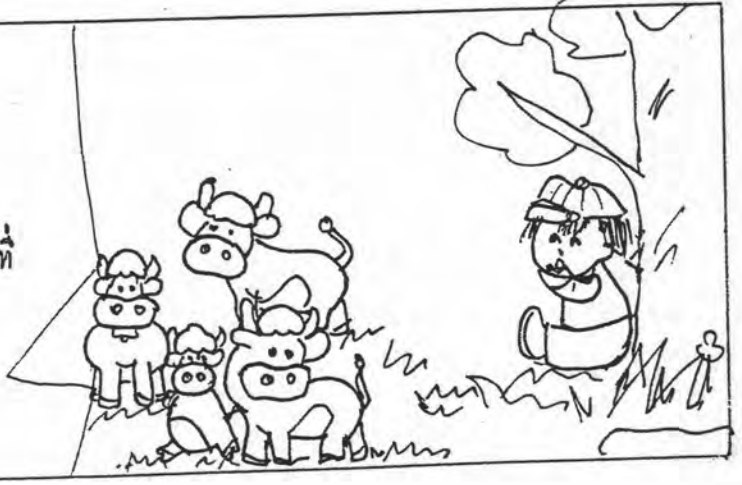
เขาพาเสือไปล้างมือที่บ่อน้ำท้ายบ้าน

เสือกำลังกินวัวอยู่ที่ชายป่าอย่างหิวโหย

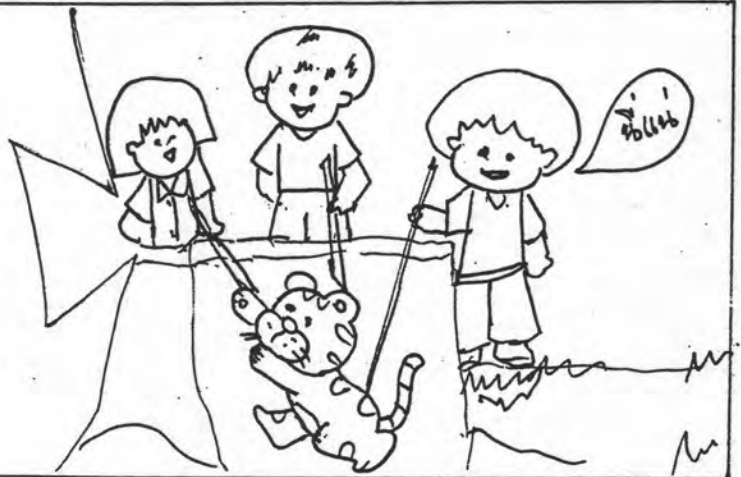
ทุก ๆ วันเด็กคนนี้จะนำวัว ไปกินหญ้าที่
ป่าชายทุ่ง

เสือปากเจ็บที่มือเพราะมันกระบบ
หนามเล็บแมว

ชาวบ้านพากันเอาอาวุธมาฆ่าเสือ
ในบ่อจนตาย

แผนการสอนที่ 15

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "การทํานุญต่อกบฏ"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ชี้นำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ชี้นำเน้นการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักระดมคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขึ้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องที่อ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "การทำนุญต่อกับนคร"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่กับแก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง การทำบุญตักบาตร ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ
อ่านจบแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. สาระสำคัญที่สุดในเรื่องนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. ประเพณีการทำบุญตักบาตร	ข. ประโยชน์ของการทำบุญตักบาตร
ค. วิถีปฏิบัติในการตักบาตร	ง. อานิสงส์จากการทำบุญตักบาตร
2. การทำบุญตักบาตรนิยมทำกันในโอกาสใด

ก. เทศกาลสำคัญ	ข. วันเกิด วันแต่งงาน
ค. วันสำคัญทางพุทธศาสนา	ง. นิยมทำในทุกโอกาส
3. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ไหว้พระภิกษุ	2. ใส่บาตร
3. กรวดน้ำ	4. ถอดรองเท้า
ก. 1 2 4 3	ข. 1 4 2 3
ค. 4 1 2 3	ง. 4 2 1 3
4. "ของนั้นควรมีคุณภาพดีและเป็นส่วนที่ดีเช่นข้าวก็ควรเป็นข้าวปากหม้อ กับข้าวก็ควรตักแบ่งไว้ก่อน" คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงข้อใด

ก. ข้าวที่หอมและอร่อย	ข. ข้าวที่ติดอยู่บนฝาหม้อ
ค. ข้าวที่อู้อับ ทุบทุบ	ง. ข้าวหุงใหม่ที่เรายังไม่ได้รับประทาน
5. การทำบุญตักบาตรก่อให้เกิดผลดีที่สุดในข้อใด

ก. ได้อุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ	ข. ได้บุญแต่ผู้ทำ ทำให้มีความสุขความเจริญ
ค. เป็นการบำรุงพระพุทธศาสนาสืบไป	ง. เป็นการปฏิบัติตามแบบพุทธศาสนิกชนที่ดี

6. คำว่า บรรพบุรุษ หมายถึงข้อใด

ก. ปู่ ย่า ตา ยาย

ข. ผู้ล่วงลับไปแล้ว

ค. ญาติผู้ล่วงลับ

ง. ผู้มีอายุมากกว่า

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้นำไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ
อ่านคำสั่งแจ้งอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่าคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่าคำตอบได้ถูกต้อง

- อ้าลิ้มนะคะ -

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

การทำบุญตักบาตร

การตักบาตรถือเป็นการทำบุญอย่างหนึ่งของไทย อาจทำเป็นประจำทุกวัน ทำบางครั้ง บางคราว หรือทำในโอกาสวันสำคัญและเทศกาลต่าง ๆ เช่นวันพระ วันวิสาขบูชา วันขึ้นปีใหม่ หรืออาจทำในกรณีพิเศษ เช่น วันเกิด วันแต่งงาน เป็นต้น

ตักบาตร คือ การนำข้าว และกับใส่ในบาตรของพระสงฆ์หรือสามเณร มักนิยมใส่ทั้งของคาว ของหวานคู่กันไป บางคนก็ถวายดอกไม้ธูปเทียนด้วย

การทำบุญตักบาตรไม่กำหนดกฎเกณฑ์อย่างใด ทำได้ตามความสมัครใจ ตามกำลังศรัทธาตลอดจนตามฐานะและกำลังทรัพย์ ของที่ตักบาตรไม่จำเป็นต้องมีมากมายจนเกินกำลังความสามารถของตน ของที่นำมามักจะเป็นของที่เรเตรียมไว้สำหรับรับประทานอยู่แล้ว เราแบ่งเอามาใส่บาตร ของนั้นควรมีคุณภาพดีและเป็นส่วนที่ดี เช่นข้าวก็ควรเป็นข้าวปากหม้อ กับข้าวก็ควรตักแบ่งไว้ก่อน นอกจากนี้ไม่จำเป็นต้องใส่บาตรกับพระสงฆ์ให้มากรูปใส่เพียง 1 รูปหรือจะมากกว่านี้ก็ได้แล้วแต่กำลังทรัพย์และความศรัทธา และไม่ควรถวายใส่บาตรแก่พระรูปนั้นรูปนี้

การทำบุญตักบาตรมีมาแต่ครั้งพุทธกาล มูลเหตุมีว่า เมื่อพระพุทธเจ้าทรงผนวชใหม่ ๆ ยังไม่ได้ตรัสรู้ พระองค์ประทับอยู่ที่แคว้นมคธเป็นเวลา 7 วัน จึงเสด็จบิณฑบาตที่กรุงราชคฤห์ ชาวเมืองเห็นพระมาบิณฑบาตครั้งแรกก็นำอาหารมาใส่บาตรเป็นอันมาก แต่นั้นมาจึงถือเป็นธรรมเนียม อีกตำนานหนึ่งกล่าวว่า เมื่อพระพุทธเจ้าตรัสรู้ใหม่ ๆ มีพ่อค้า 2 นายคือ คปัสสะและภัลลิกะได้นำข้าวเข้าไปถวาย พระองค์ทรงรับไว้ด้วยบาตร ซึ่งเป็นการตักบาตรอีกเรื่องหนึ่ง

เมื่อจะใส่บาตรนิยมตั้งจิตอธิษฐานก่อน โดยถือช้นข้าวด้วยมือทั้งสอง นั่งกระห่องยกช้นข้าวขึ้นเสมอน้ำปาก แล้วกล่าวคำอธิษฐานซึ่งมีใจความว่า "ทานของเราให้ดีแล้วหนอ ซึ่งให้เราหมดจากกิเลส" แล้วลุกขึ้นยืน มือซ้ายถือช้นข้าว มือขวาจับทัพพี (แล้วแต่นัด) ตักข้าวให้เต็มทัพพีใส่ให้ตรงบาตร ส่วนกับข้าวนั้นบางคนก็ใส่ไปในบาตรด้วย ซึ่งส่วนมากเป็นของแห้งและบรรจุกุ๊ยเรียบร้อยแล้ว จากนั้นยกมือไหว้พร้อมทั้งควรกล่าวคำอธิษฐานขอให้ตัวเองประสบแต่ความเจริญ

มีข้อสังเกตว่า วิธีการใส่บาตรนี้ ผู้ใส่ต้องยืนใส่บาตรและแสดงอาการคารวะต่อ พระสงฆ์และสามเณร ไม่นิยมสวมรองเท้าใส่บาตร ยกเว้นผู้ที่สวมรองเท้าชนิดหุ้มส้น ซึ่งเป็นที่ ยอมรับกันทั่วไปว่าสภาพเรียบร้อยอยู่แล้ว ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยและการที่ถอดรองเท้า เวลาใส่บาตรเพราะพระสงฆ์ท่านไม่ได้ใส่รองเท้าอยู่แล้ว และยังมีบัญญัติไว้ในวินัยของสงฆ์อีกว่า ผู้อ่อนนุชหากว่าไม่ควรสวมรองเท้า เข้าใกล้พระเถระผู้มีได้สวม

ข้อควรระวังในการใส่บาตรคือ พยายามอย่าให้เมล็ดข้าวหล่นออกนอกบาตร อย่าใช้ ทัพพีเคาะขอบบาตร อย่าแสดงอาการตระหนี่ข้าวสุกจะหมดเวลาตัก อย่าชวนพระคฤ

หลังจากใส่บาตรเสร็จนิยมกวาดน้ำอุทิศส่วนกุศลไปให้แก่บรรพบุรุษด้วย ชาวไทยที่นับถือ พุทธศาสนา นิยมใส่บาตรเป็นประเพณีสืบมาและสมควรที่จะช่วยกันรักษาประเพณีสืบไป เพราะ พระสงฆ์สามเณรท่านดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยอาหารที่ผู้อื่นนำปัจจัย 4 มาถวาย คำว่า ภิกขุ แปลว่า ผู้ขอ และพระสงฆ์ถือการบิณฑบาตเป็นกิจประจำ นอกจากนี้พระสงฆ์ยังเป็นผู้สั่งสอนและดำรงหลักธรรม คำสอนแทนพระพุทธเจ้า เราชาวพุทธจึงควรใส่บาตรเพื่อบำรุงให้พุทธศาสนารุ่งเรืองและดำรงอยู่ ต่อไป

การทำบุญนั้นถือหลักว่า ผู้ทำควรทำด้วยใจบริสุทธิ์ ของที่ถวายควรบริสุทธิ์ และภิกษุ สามเณรเป็นผู้บริสุทธิ์ ซึ่งถือว่าได้ผลบุญมาก เชื่อกันว่าการทำบุญจะส่งผลให้มีความสุขความเจริญ รุ่งเรืองในภายหน้า และขณะเดียวกันก็ส่งผลสลายแก้อคติใจขณะที่ทำด้วย นับว่าให้ประโยชน์ทั้งตัว ผู้ใส่ พระสงฆ์ และพระพุทธรูปศาสนา

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ปู

ปูเป็นสัตว์ที่มีมากที่สุดในโลก มีเปลือกแข็งหุ้มทำหน้าที่ป้องกันกล้ามเนื้อ ปูเป็นสัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำ ต้องการออกซิเจนในการหายใจ อวัยวะที่ช่วยในการหายใจของสัตว์น้ำนั้นคือเหงือก ซึ่งดูดออกซิเจนจากน้ำได้ค้เมื่ออยู่ในน้ำ ถ้านำขึ้นพ้นน้ำเมื่อใดสัตว์นั้นมักจะตาย

ปูเป็นอาหารที่สำคัญของมนุษย์ มีตั้งแต่ขนาดเล็กซึ่งมองด้วยตาเปล่าไม่เห็นจนถึงพวกที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ได้แก่ ปูแถบชายทะเลประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีความยาวรวมทั้งตัวได้ถึง 12 ฟุต มีหนวด 2 คู่ ที่ส่วนหัวใช้สำหรับการสัมผัส การดมกลิ่น และการทรงตัว มีตาอยู่บนก้านสั้น ๆ และตาเป็น "ตาประกอบ" ซึ่งมีเลนส์ประมาณพันเลนส์แยกกัน ทำให้มองเห็นได้ทุกทาง แต่ไม่สามารถจัดระยะการมองให้ชัดเจนได้อย่างตาคน

ปูมีประมาณ 5,000 ชนิด เมื่อตัวเมียวางไข่ ไข่สีเหลืองจะเกาะติดอยู่กับแม่ปูตรงหน้าอก ทรายจนกระทั่งฟักเป็นตัวจะกินเวลาประมาณ 2 อาทิตย์ ลูกปูที่ออกมาจากไข่มีตัวกลมและหางยาว มองคล้ายลูกกุ้งซึ่งจะลอกคราบหลายครั้งและมีลักษณะใกล้เคียงปูมากขึ้นจนโตเต็มที่และยังคงลอกคราบได้เรื่อยไป

ปูส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตามก้นทะเลที่ไม่ลึกมากนัก มีเพียง 2 - 3 ชนิดที่อยู่ในน้ำจืด ปูน้ำจืดบางชนิดลูกปูจะออกจากไข่โดยตรง และไม่ต้องผ่านระยะตัวอ่อนที่คล้ายลูกกุ้งเลย

ปูทะเลมีสี่ขาขนาดใหญ่สีดำ มีขา 10 ขา ขาคู่แรกมีก้ามหนีบที่มีกำลังแข็งแรงมาก มันใช้ก้ามหนีบทั้งสองจับเหยื่อป้อนเข้าสู่ปาก หรือใช้ป้องกันตัว ขาคู่อื่นอีก 8 ขาใช้สำหรับเดิน บางชนิดขาคู่สุดท้ายมีลักษณะแบนเพื่อเป็นพายสำหรับว่ายน้ำ

ปูมีำมีจุดตามตัว ซึ่งเป็นสีค่อนข้างน้ำเงินและมีก้ามยาว ปูอีกชนิดหนึ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ ปูเสฉวน ลำตัวอ่อนนุ่ม และไม่มีเปลือกของตัวเอง มันจึงต้องซ่อนตัวอยู่ในซอกเปลือกหอยทะเล เวลาเคลื่อนไหวก็แบกเปลือกหอยนั้นไปด้วย มองดูเหมือนว่าเป็นเปลือกของมันเอง และมันจะเก็บสัตว์น้ำที่มันขุดตัวไปด้วยสำหรับต่อยศัตรูที่เข้าใกล้

ปูมักจะกินของเน่าเปื่อย หลายชนิดกินสัตว์เล็ก ๆ แม้แต่ปูขนาดเล็กและน้อยชนิดที่กินพืช พบว่าปูขนาดใหญ่ชนิดหนึ่งชอบปีนต้นไม้พะไร้ว และมันจะชอบกินมะพร้าวหรือไม่ยังเป็นที่ยังสงสัย สัตว์หลายชนิดชอบกินปู และพบว่ามันมีรสอันโอชะ ดังนั้นเพื่อที่จะซ่อนตัวจากการถูกจับกิน ปูจึงชอบคลานไปได้ก่อนหินหรือสาหร่าย หลายชนิดมีรูปร่าง ขนาด ตลอดจนสีสันทันเหมือนสิ่งแวดล้อม บางชนิดมีชาคูลังเปลี่ยนไปเป็นพิเศษ สำหรับจับหรือยึดพองน้ำที่ยังมีชีวิตไว้บนหลังของมัน และจะแบกไปทุกแห่งหนเพื่อเป็นการพรางตาศัตรู

1. ลักษณะเด่นที่สุดของปูที่ต่างจากสัตว์อื่นคืออะไร

ก. มีเปลือกแข็งหุ้ม	ข. มีขนาด 2 คู่
ค. มีตาอยู่บนก้านสั้น ๆ	ง. ลอกคราบได้
2. สำระสำคัญของเรื่องนี้กล่าวถึงอะไร

ก. ปูเป็นสัตว์ที่มีมากที่สุดในโลก	ข. ลักษณะและความเป็นอยู่ของปู
ค. อาหารที่สำคัญของมนุษย์	ง. ชนิดของปู
3. อวัยวะส่วนใดที่ช่วยในการหายใจของปู

ก. ปอด	ข. เหงือก
ค. ปาก	ง. เปลือกหุ้ม
4. ปูใช้เวลาเท่าไรในการฟักไข่ออกเป็นตัว

ก. 10 วัน	ข. 12 วัน
ค. 14 วัน	ง. 16 วัน
5. ส่วนหัวของปูมีขนาด 2 คู่ หนวดนี้มีประโยชน์อย่างไร

ก. คมกลั่น	ข. ป้องกันศัตรู
ค. กำหนดทิศทาง	ง. ช่วยมองทาง

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

เกม คอภาพ

การกรวบน้ำกระทำไค้เมื่อเราไค้
ไส้บาคร เสรีจแล้ว

ผู้ที่มีโรคภัยบางอย่างสามารถนั่ง
ไส้บาครไค้

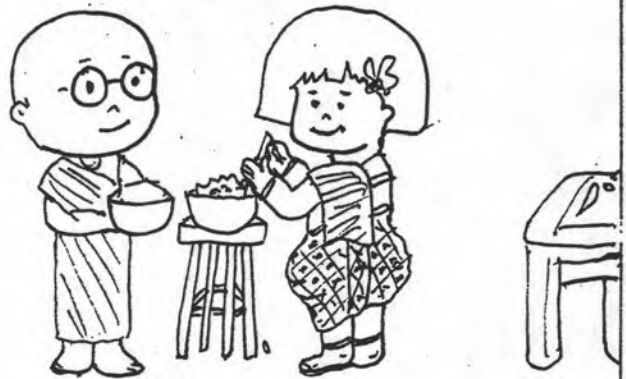
การ บินทบาทเป็นกิจประจำวันของ
พระสงฆ์

ชาวไทยทุกคนควรช่วยกันรักษาประเพณี
การทำบุญตักบาตรนี้สืบไป

ข้อควรระวังในการใส่บาตร คือ
พยายามอย่าทำเมล็ดข้าวหล่น
ออกนอกบาตร

แผนการสอนที่ 16

ความคิดรวบยอด

การใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่านอย่างรอบคอบจะทำให้เข้าใจเรื่องลึกซึ้งและเข้าใจตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านในใจและเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเล่าเรื่องได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ถูกต้องตามเวลาที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถเล่นเกมต่อภาพเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้
4. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำหรือข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามปากเปล่าและทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

เรื่อง "ขอควรรปฏิบัติ"

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำ
 - 1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้หุ่นหรือเกม เพื่อสร้างความสนใจและเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
 - 1.2 ครูชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนฟังดังที่กล่าวข้างต้น
2. ขั้นดำเนินการสอน
 - 2.1 ครูให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านในใจภายในเวลา 8 นาที ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ผู้เขียนได้สื่อสารมาตามเวลาที่กำหนดให้ และให้นักเรียนลองเดาความหมายของข้อความสำคัญตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
 - 2.2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงลำดับเหตุการณ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อให้ปรึกษากันเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วส่ง

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มมาเล่าเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟังเป็นตอน ๆ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการเล่าเรื่อง

2.3 ครูให้นักเรียนเล่าคำตอบจากเรื่อง เพื่อชี้ให้เห็นเข้าใจเนื้อเรื่องแม่นยำยิ่งขึ้น โดยครูให้นักเรียนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องเดิมแล้วเล่าคำตอบให้ถูกต้องรวดเร็วภายในเวลา 7 นาที เมื่อเสร็จแล้วให้นักระดมคำตอบมาส่งครู

2.4 ครูให้นักเรียนเล่นเกมต่อภาพ โดยครูแจกภาพเกมต่อภาพที่มีรูปภาพและประโยคซึ่งมีความหมายตรงกับรูปภาพที่ตัดแยกออกจากกัน นักเรียนต้องกลับไปอ่านเนื้อเรื่องแล้วต่อภาพกับประโยคให้ถูกต้อง

3. ขึ้นสรุป

3.1 ครูตั้งคำถามให้นักเรียนคิดและตอบด้วยปากเปล่า และร่วมกันอภิปรายบอกวิธีการแก้ปัญหาในเนื้อเรื่องทีอ่านไปแล้ว จากนั้นครูจึงเฉลยคำตอบจากการที่นักเรียนได้เล่าคำตอบ

3.2 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

สื่อการเรียน

1. ภาพชุดการ์ตูนประกอบเนื้อเรื่อง
2. เกมต่อภาพที่ตัดแยกภาพและประโยคออกจากกัน
3. เนื้อเรื่อง "ขอควรรูปักิ"
4. บัตรงานเล่าคำตอบพร้อมคำถาม
5. แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
6. หุ่นหรือเกม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. จากการตอบปากเปล่า
3. ตรวจแบบฝึกหัด

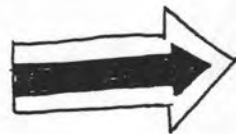
ข้อปฏิบัติในการอ่านแบบล่าคำตอบ

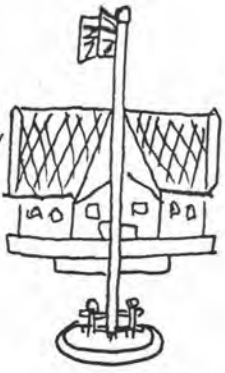
1. ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามไปที่ละข้อตามลำดับ พยายามอย่าข้ามข้อ
2. พยายาม "ล่าคำตอบ" ด้วยตนเองให้มากที่สุด เว้นแต่มีความสงสัยหรือไม่สามารถค้นพบ จึงปรึกษาเพื่อน หรือไต่ถามผู้รู้
3. หากทำเสร็จก่อนเวลา ควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการทบทวนหรือปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ เกี่ยวกับคำตอบที่ยังไม่ชัดเจน
4. หลังจากทบทวนแล้ว ให้เปลี่ยนกันตรวจคำตอบกับเพื่อนคนใดก็ได้
5. การตรวจคำตอบนั้นให้ผู้ที่ตรวจได้แก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งคืนเจ้าของ
6. ตรวจสอบการตรวจว่า เพื่อนได้แก้ไขให้ถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังบกพร่องอยู่ก็แก้ไขเสียให้เรียบร้อย
7. เสร็จแล้ว จึงนำไปส่งครู

เมื่อพร้อมแล้ว

เปิดหน้าต่อไป

ให้นักเรียนอ่านเรื่อง ข้อควรปฏิบัติ ก่อนที่จะตอบคำถามให้ครบตามลำดับ
อ่านเรื่องแล้ว ตอบคำถามได้เลยค่ะ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

- ข้อความข้างต้นควรตั้งชื่อเรื่องใหม่ว่าอย่างไรจึงจะเหมาะสม
 - การไปโรงเรียน
 - การแต่งกายไปโรงเรียน
 - การเตรียมตัวไปโรงเรียน
 - การปฏิบัติตนเมื่ออยู่โรงเรียน
- ข้อความนี้ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด
 - การแต่งกาย
 - การจัดตารางสอน
 - การรับประทานอาหาร
 - การปฏิบัติตนขณะเรียน
- สิ่งสำคัญอันดับแรกที่จะทำให้การเรียนได้ผลดีคืออะไร
 - ร่างกายที่สมบูรณ์
 - สมองที่เจียบแหลม
 - จิตใจที่ปราศจากความกังวล
 - อุปกรณ์การเรียนที่ครบถ้วน
- "บกพร่อง" หมายถึงข้อใด
 - ประมาท
 - เดินเล่น
 - ซำรุด
 - ไม่สมบูรณ์
- จากเรื่องนี้ นักเรียนควรรับประทานอาหารเข้าจากบ้านหรือไปซื้อที่โรงเรียน ให้เลือกข้อที่มีเหตุผลสมบูรณ์ที่สุด
 - ควรไปซื้อรับประทานอาหารที่โรงเรียนเพราะจะได้เลือกอาหารได้ตามใจชอบ
 - ควรไปซื้อรับประทานอาหารที่โรงเรียนเพราะสะดวกสบายทางบ้านไม่ต้องหุงหา
 - ควรรับประทานอาหารจากบ้านเพราะประหยัดและรับประทานอาหารสะอาด มีประโยชน์
 - ควรรับประทานอาหารจากบ้านเพราะอาหารที่โรงเรียนราคาแพงและไม่ถูกหลักอนามัย

เมื่อทำเสร็จแล้ว ทบทวนคำตอบจนกว่าครูจะให้ผ่านไปส่งเพื่อเปลี่ยนกันตรวจ

อ่านคำชี้แจงอีกครั้งว่า จะต้องทำอย่างไรต่อไป

เอาละ.....เตรียมตัวล่ำคำตอบได้แล้วค่ะ

...เมื่อพร้อมแล้ว ลงมือได้เลย...

· ค่อย ๆ อ่านให้เข้าใจอย่างละเอียด แล้วนักเรียนจะล่ำคำตอบได้ถูกต้อง

- อย่าลืมนะคะ -

คำชี้แจง ให้อ่านข้อความต่อไปนี้ด้วยความเข้าใจในเวลาที่กำหนด

ข้อควรปฏิบัติ

ก่อนไปโรงเรียน จงเตรียมตัวให้พร้อม เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย พิงระมัดระวังให้ถูกระเบียบของโรงเรียน เตรียมเครื่องเขียนให้พร้อมตามตารางเรียน อย่าให้ขาดตกบกพร่อง หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปจะทำให้การเรียนไม่ได้ผลเต็มที่

ควรรับประทานอาหารเช้าให้เรียบร้อย เพราะถ้าปล่อยให้หิวแล้วการเรียนจะไม่มีผลดี ร่างกายต้องสมบูรณ์ก่อน สมองจึงจะดี เรียนได้รวดเร็ว

หากนักเรียนจำเป็นต้องไปซื้ออาหารเช้าที่โรงเรียน ควรซื้ออาหารที่เป็นประโยชน์ พึงหลีกเลี่ยงอาหารที่มีรสจัด เช่น เป็รี้ยวจัด เค็มจัด เผ็ดจัด เพราะจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

แบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

คำชี้แจง ให้ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม โดยเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

สมปองมีเบ็ดน้อยอยู่หูกตัว แต่มาตายตัวหนึ่งจึงเหลือห้า แม่ซื้อให้เลี้ยงเพื่อไว้กินไข่ เบ็ดน้อยมีอายุสองอาทิตย์แล้ว แข็งแรงและว่ายน้ำเก่ง สมปองจะหาชุดใส่เดือนให้มันกิน ซึ่งมันชอบมาก บางทีมันแย่งกันออกจุกทำให้สมปองอดหัวเราะไม่ได้

เบ็ดน้อยทั้งห้ากินอาหารเก่งและโตไว สมปองรักมันหลายและหาอาหารมาให้ไม่ได้ขาด เช่น รำอ่อน ปลาช่อนและปลา (พืชลอยน้ำ เป็นเม็ดเล็ก ๆ สีเขียว) ตามหนอง ทุกวันสมปองจะตื่นแต่เข้าไปดูและหาอาหารให้เบ็ดน้อยก่อนไปล้างหน้า กินอาหารเข้าแล้วไปโรงเรียน

สมปองรักเบ็ดน้อยและเบ็ดน้อยก็รักสมปอง แม้สมปองก็รักเบ็ดน้อยและภูมิใจเป็นที่สุดที่ลูกชายเอาใจใส่เลี้ยงดูเบ็ดน้อยทั้งห้า แม้มักแอบชื่นชมสมปองตอนให้อาหารเบ็ดน้อย มันเป็นภาพที่น่ารักและไว้เคียงসা ทำให้แม่บอ่่นหัวใจที่สุด แม่เคยพูดว่า "เลี้ยงชุดนี้ใหญ่แล้ว แม่จะซื้อให้

เสียงอีก ลูกจะมีไข่เปิดกินอย่างไม่ขาด เหลือกินก็ขายแล้วเอาเงินมาซื้อสมุดเขียน ดินสอ ปากกา สำหรับลูกเองเป็นการมีชัยศักดิ์ช่วยครอบครัวของเรา"

บ้านของสมปองอยู่ริมถนน เขาเดินออกมาบางที่เบ็ดน้อยก็ตาม เขาต้องไล่มันกลับบ้าน เพราะเกรงเบ็ดจะได้รับอันตรายถึงเสียชีวิต เขาจึงสร้างกรงเบ็ดโดยสานไม้ไผ่ขัดตะทำช่อง ประตูคนเข้าออกได้

ติดข้างฝาหลังบ้าน มีกระดานแผ่นหนึ่งที่สมปองใช้เขียนบันทึกบอกถึงวันที่เอาเบ็ดมา เสียง บอกจำนวนเดิมของเบ็ดที่นำมาครั้งแรกคือ เลขหก ถัดมาเป็นเลขหนึ่งพร้อมด้วย เครื่องหมายลบ แสดงว่าเบ็ดน้อยตายแล้วหนึ่งตัว ถัดไปเป็นเลขห้า เป็นจำนวนปัจจุบัน เบ็ดทั้งห้า อ้วนพีแข็งแรง ร่าเริง เขาภูมิใจมาก บัดนี้มันอาศัยอย่างเข้าอาศัยที่สี่แล้ว และจำนวนเบ็ดใน กระดานก็จะลดจากห้าเหลือสี่เพราะมีเลขหนึ่งมาลบออกอีก ซึ่งมันเป็นเรื่องเศร้าของสมปอง

อาทิตย์นั้นสมปองไปเล่นกับเพื่อนแต่เช้า พอกลับมาจะเที่ยง เห็นคนมุงดูอยู่ที่หน้าเรือน สามสี่คน และมีแม่อยู่ด้วย มีลุงแฝงซึ่งอยู่บ้านเหนือสุด มีเสียงพูดกันว่า "เบ็ดน้อยของสมปอง"

"เหยียบคอพอดี มันจึงไม่เหลือ"

"เบ็ดมันมาเดินอยู่กลางถนนเองนี่"

ลุงแฝงหัวขานเปิดอกชี้ให้คนดู พอเห็นดังนั้นสมปองก็เข้าใจทันใดว่า เบ็ดน้อยของตน ตายแล้ว จึงร้องไห้และพูดอย่างหมดแรงว่า "ใครเหยียบเบ็ดของฉัน ตายแล้วเบ็ดฉัน ตายแล้ว..."

"มันพากันเดินอยู่กลางถนนนี่ ลุงชักรถถีมาเลขชนเอา หนักไม่พิน" ลุงแฝงพูด

"ข้างมันเถอะลูก แม่จะซื้อให้ใหม่ดอก เบ็ดเราขึ้นไปเที่ยวอยู่กลางถนนเองนี่นะ รถคนอื่นก็เหยียบเอา เพราะตัวลูกเองไม่ดูแลให้ตีไม้ไปเที่ยวเล่นก็เป็นอย่างนี้แหละ" แม่สมปองว่า ลุงแฝงเห็นสมปองร้องไห้ ก็ใจอ่อนและพูดขึ้นอีกว่า

"ลุงจะเอามาใช้แทนดอก อยู่บ้านลุงก็มีเบ็ดน้อยตัวหนึ่งขนาดเดี๋ยวกันนี่แหละ ไปเอากับ ลุงเดี๋ยวนก็ได้"

การเถียงยุติลงเมื่อลุงแฝงเอาสมปองขึ้นท้ายรถถีบไปเอาเบ็ดที่บ้าน ขณะนั้นศรเดช

ลูกชายของลุงแฝงอายุ 10 ปี รุ่นเดียวกับสมปอง ออกมาจากเรือนเห็นพ่อเอาเบ็ดน้อยออกมาจึงถามอย่างลละล้าลักว่า "พ่อเอาเบ็ดน้อยเรามาทำไม อ้าเอาให้เขาอะพ่อ"

"เอาให้สมปองเขาอะนะลูก แล้วเราฝึกเอาใหม่อยู่ตัวเดียวมันเหงา"

"ไม่...ไม่ให้...เบ็ดเรานะ เราไม่ให้" ศรีเดชพูดทั้งน้ำตาไหลพราก

"ตัวเดียวเท่านั้นเลี้ยงเอาไว้ทำไม เราฝึกเอาใหม่หลาย ๆ ตัวพร้อมกัน พ่อเหยียบเบ็ดเขาตาย ต้องใช้แทนเขา"

"ไม่ให้ เราไม่ให้ อือ ๆ ๆ " ศรีเดชสะอึกสะอื้น

ลุงแฝงไม่ฟังเสียงคัดค้านของลูก ให้สมปองอุ้มเบ็ดน้อยขึ้นรถ ศรีเดชส่งเสียงร้องไห้มากขึ้น เมื่อได้ขึ้นดังนั้นสมปองไม่รู้สึกรู้สึใจเลขที่ได้เบ็ดน้อยไปแทนตัวที่ตาย หากแต่รู้สึกเหมือนกับว่าไปซื้อแม่ของของเขามา"

กลับถึงบ้าน เขาจัดการเอารำอ่อนไปให้เบ็ดใหม่กิน สมปองนั่งดูเบ็ดใหม่มันไม่คลิกเพราะต่างถิ่น เขารู้สึกเสียตายเบ็ดที่ตาย ถ้าเขาไม่ทิ้งมันไปคงไม่เป็นอะไรแน่ นี่เพราะจุดอ่อนของเขาเอง สมปองนึกถึงศรีเดชที่ร้องไห้เสียตายเบ็ด มันไม่ยุติธรรมเลย เขาคิดถึงตัวเองที่ร้องเสียตายเบ็ดน้อยถูกเหยียบตาย เขาเสียตายเพียงใด ศรีเดชคงรู้สึกเสียตายเพียงนั้นเช่นกัน เพราะศรีเดชมีเป็นตัวเดียว ส่วนเขามีถึงห้าตัว ตายไปแล้วยังเหลือสี่ คิดได้ดังนั้น เขาก็ตัดสินใจเอาเบ็ดน้อยไปคืนศรีเดช พอมาถึงสมปองก็พูดว่า "เราเอาเบ็ดมาคืนให้ เรามีอยู่หลายตัว"

"ขอบใจ" ศรีเดชรับไว้ แล้วเอายังส้มไว้ตามเดิม

สมปองกลับบ้านด้วยความรู้สึกสบายใจ มันเหมือนดังได้ยกแบกหาบอันหนัก ๆ ออกจากบ่าที่เจ็บ ๆ ปวด ๆ

1. สาระสำคัญที่สุดของเรื่องนี่คืออะไร

ก. น้ำใจของเพื่อน

ข. ความรักที่มีต่อสัตว์

ค. การช่วยเหลือกันและกัน

ง. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

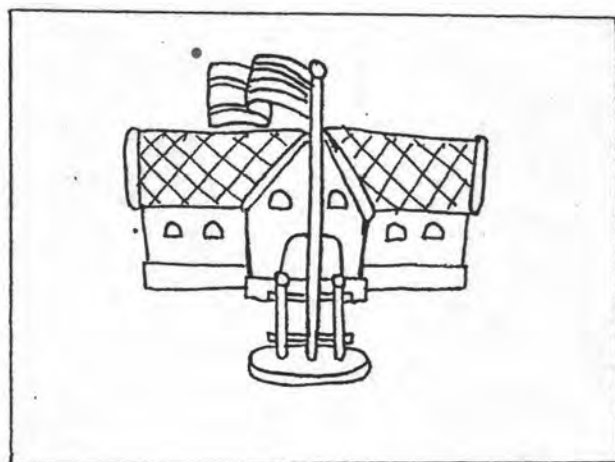
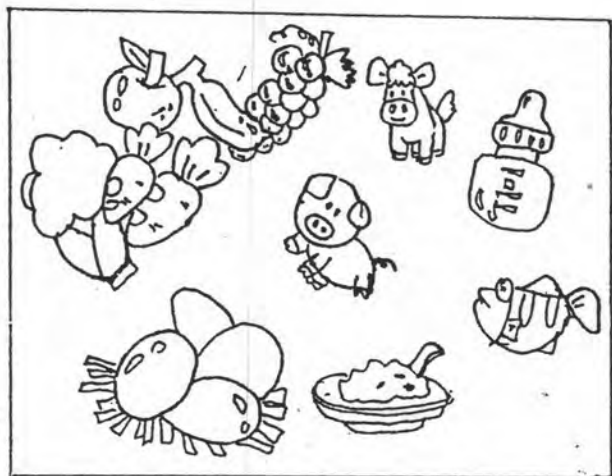
8. สมปองใช้กระดานมาทำอะไรบ้าง
ก. วาดการ์ตูนเล่น	ข. หัดคิดเลขเร็ว
ค. บันทึกจำนวนเปิดที่มีและที่ตายไป	ง. เขียนตารางการทำงานประจำวัน
9. เมื่อสมปองเห็นศรเคชร้องไห้ เขาารู้สึกอย่างไร
ก. สะใจ	ข. ยิ้มเหาะ
ค. เสียใจ	ง. ใจอ่อน
10. จากเรื่องนี้ คำว่า รถถีบ หมายถึงข้อใด
ก. รถเข็น	ข. รถม้า
ค. รถสามล้อ	ง. รถจักรยายน

ทำให้เต็มที่ได้เต็มความสามารถเลขนะคะทุก ๆ คน

คงทาสเหนื่อยแล้วนะ

กิจกรรมเรียงภาพการ์ตูนประกอบเรื่อง

เกมต่อภาพ

ร่างกายที่สมบูรณ์จะทำให้การ เรียนดีขึ้นด้วย

นักเรียนที่กิจกรรม แต่งกายให้เรียบร้อย
และถูกต้องตามระเบียบ

การซื้ออาหารที่โรงเรียนควร เป็นอาหาร
ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

เด็ก ๆ ควรรับประทานอาหาร
ก่อนไปโรงเรียน

นักเรียนควรจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน
ให้เรียบร้อยและครบถ้วนก่อนจะ
ไปโรงเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ตอนละ 10 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบชนิด
4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลาในการทำ 60 นาที

2. ห้ามเขียนเครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

3. การตอบ ให้ทำเครื่องหมาย X ลงใน () ที่มีตัวอักษร ก ข ค หรือ ง
กำกับอยู่ข้างบน ให้ตรงกับข้อที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบเพียงข้อเดียว เช่น

ข้อ 00 ก ข ค ง
 () () (X) ()

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ทำเครื่องหมาย = กับคำตอบเดิม แล้วทำ
เครื่องหมายให้ตรงกับช่องตัวอักษรที่เป็นคำตอบใหม่ เช่น ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่จาก
ข้อ ค. เป็นข้อ ก. ให้ทำดังนี้

ข้อ 00 ก ข ค ง
 (X) () ~~()~~ ()

4. ไม่ควรเสียเวลากับข้อที่ยาก หรือคิดคำตอบยังไม่ได้ ควรจะเว้นไว้แล้วไป
ทำข้อที่คิดได้ก่อน จึงย้อนกลับมาทำข้อที่เว้นไว้ภายหลัง

5. ควรคิดให้รอบคอบก่อนตอบ ถ้ามีปัญหาให้ถามครุผู้คุมสอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสาร

ตอนที่ 1

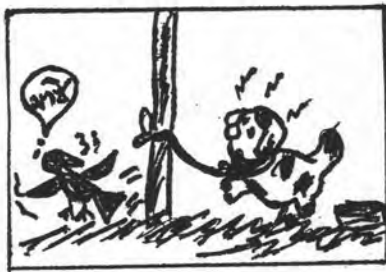
คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วจับคู่ภาพให้ตรงกับข้อความที่ให้มา โดยเลือก X กับตัวอักษรที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง ๐

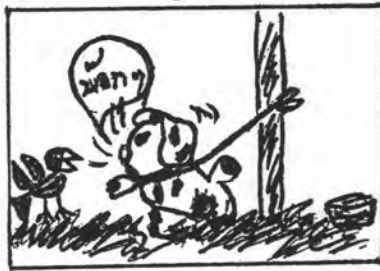
ก

ข

ค

ง

จ

ตัวอย่าง สุนัขตัวหนึ่งพยายามจะกินอาหาร แต่เชือกที่ผูกไว้สั้นจึงกินไม่ได้

กระดาษคำตอบ ก ข ค ง จ ๐

1. กาบิโนโอบไปมาหาวิธีจะกินอาหารให้ได้
2. แต่สุนัขเห็นกาเสีีก่อน จึงพยายามขัดขวางไม่ให้เข้ามากินอาหาร
3. กามีไทอทวีบดี จึงล่อหลอกให้สุนัขวิ่งไล่
4. สุนัขโกรธมาก วิ่งไล่กาหวังจะจับให้ได้ แต่แล้วเชือกที่ล่ามมันไว้ก็พันเสาเส้นเข้า ๆ
5. ในที่สุดเจ้าสุนัขก็วิ่งไม่ได้เพราะเชือกพันติดอยู่กับเสา กาจึงกินอาหารได้สะดวก

คำชี้แจง : อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วเลือก X ข้อที่เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้องที่สุด

6. เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นขณะที่เอ๋อม่กำลังช่วยคุณแม่ทำอาหารเย็น
 "สวัสดีค่ะ" เอ๋อม่พูดอย่างสุภาพ คุณแม่สอนให้รับโทรศัพท์อย่างนี้
 "เอ๋อม่ใช้ไหม น้ช่มพุ่นนะ ตอนน้พวกเรากำลังช่วยคุณพ่อปลุกผัก ถ้าเอ๋อม่ไม่กลัวมือ
 เปื้อนก็ลงมาช่วยกันสิ ขออนุญาตคุณแม่เสีีก่อนนะ"

ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. เอ๋อม่ทำอาหาร	2. เสียงโทรศัพท์ดัง
3. เอ๋อม่ไปขออนุญาตคุณแม่	4. ช่มพุ่นเอ๋อม่ไปปลุกผัก
ก. 2 1 3 4	ข. 1 3 2 4
ค. 1 2 4 3	ง. 1 2 3 4
7. "ฉันต้องช่วยหนอน" ลูกนกรำพึง แล้วกระพือปีกกระโดดจากกิ่งไม้ และลูกนกก็บินได้
 อย่างง่ายดาย โอบตัวลงไปรองรับหนอนก่อนจะถึงดิน

ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ลูกนกกระพือปีก	2. ร่อนลงไปรับหนอน
3. หนอนกำลังตกจากกิ่งไม้จะถึงพื้น	4. ลูกนกเห็น
ก. 4 1 2 3	ข. 1 4 3 2
ค. 3 4 2 1	ง. 1 2 4 3

8. ปรีชาพูดกับมานะว่า "ผมเพิ่งได้รับจดหมายจากญาติที่เชียงใหม่ เขาชวนให้ไปเที่ยวงานสงกรานต์ที่นั่น ซึ่งจะจัดอย่างมโหฬารมากในเดือนหน้า คุณจะไปกับผมไหม"

ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ปรีชาไปเชียงใหม่	2. ปรีชาชวนมานะไปเที่ยว
3. งานวันสงกรานต์	4. ญาติส่งจดหมายมา
ก. 2 4 1 3	ข. 3 4 2 1
ค. 4 2 1 3	ง. 4 3 2 1

9. ชายสองคนช่วยกันจับกวางป่ามาได้ตัวหนึ่ง คนหนึ่งพูดว่า

"ฉันจะรังกวางตัวนี้ไว้ดูเล่นที่บ้านของฉัน" อีกคนแย้งว่า

"ฉันเป็นคนเห็นก่อน ต้องเอาไว้ที่บ้านฉัน"

ต่างโต้เถียงกัน แล้วผูกกวางไว้กับต้นไม้เพื่อต่อรองกัน ขณะที่ยังตกลงกันไม่ได้ เชือกที่ผูก

กวางไว้หลุดออก กวางจึงวิ่งหนีไปได้

เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นเป็นลำดับที่ 3

ก. ผูกกวาง	ข. เห็นกวาง
ค. โต้เถียงกัน	ง. กวางหนี

10. บัดเดี๋ยวดังห่างแห่งวังเวงแว่ว สะดุ้งแล้วเหลียวแลชะงัดท่า

เห็นโยคีขลุ่ยฟุ้งออกมา

ประคองพาขึ้นมาจนบรรพต

ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. แล้วอุ้มขึ้นมาไว้บนภูเขา	2. พอเสียงระฆังดังขึ้น
3. เขายู่ในแหวน	4. ก็เห็นพระฤาษีมา
ก. 3 4 2 1	ข. 2 3 1 4
ค. 4 2 3 1	ง. 3 2 4 1

ตอนที่ 2

คำชี้แจง : อ่านเรื่องต่อไปนี้อย่างละเอียดตั้งแต่ข้อ 11-20 โดยให้นักเรียนเลือก X
ทับตัวอักษรข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

เชื่อได้ว่า คนทุกคนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการมองเห็น แต่จะมีใครบ้าง
ที่เห็นถึงความสำคัญของการรักษาดวงตา จนเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับการมองเห็นนั้นแหละ จึงจะ
รู้สึกว่าการอดทิ้งดวงตามาเสียเวลานาน

อันที่จริง การทะนุถนอมดวงตาทำได้ไม่ยาก ถ้าอยากให้มีดวงตาที่แจ่มใส มีชีวิต
ชีวาเป็นประตูแห่งดวงใจทั้งดวงาม ไม่ใช่ประตูพัง ๆ แล้วละก็ เพียงแต่พักผ่อนให้พอ รับประทานอาหารให้
เพียงพอทั้งพวกผัก นม ไข่ เนื้อ ตับ และออกกำลังกายในที่โล่งแจ้งอย่างสม่ำเสมอ

แต่ในขณะที่เด็วงกันก็ต้องไม่ใช่สายตาในทางที่ผิด อย่างเช่น เวลาทำงานที่ต้องใช้
สายตามาก ไม่ควรทำงานตอนกลางคืน ควรทำตอนกลางวัน เพราะแสงสว่างธรรมชาติดีกว่า
แสงจากดวงไฟประดิษฐ์ทุกชนิด แต่ถ้าแสงจ้าเกินไปก็เป็นอันตรายพอ ๆ กับแสงสลัว ๆ นั้นแหละ
ฉะนั้น อย่าทำการฝีมือ เย็บผ้า หรืออ่านหนังสือเวลาที่แสงแดดส่องมาถูกงานในมือ

11. อะไรเป็นสิ่งสำคัญที่กล่าวถึงในเรื่องนี้

ก. การรู้จักใช้นัยน์ตา	ข. การรู้จักใช้ดวงใจ
ค. การรู้จักใช้ประตู	ง. การรู้จักออกกำลังกาย

12. การทะนุถนอมดวงตา ควรทำอย่างไร

ก. พักผ่อนให้พอ	ข. อ่านการ์ตูนในรถ
ค. ใช้สายตาให้คุ้มกับที่มีดวงตา	ง. อ่านหนังสือในที่ที่มีแสงสว่างจ้า

13. ข้อใดเป็นการกระทำที่แสดงว่าใช้ดวงตาในทางที่ผิด

ก. ทำงานตอนกลางวัน	ข. พักผ่อนนอนหลับ
ค. ออกกำลังกายในที่โล่ง	ง. อ่านหนังสือให้แสงแดดส่องมาถูกหนังสือ

ทางว่ายเตลิดไป ทะเลกว้างก็คืนสู่ความสงบอีกวาระหนึ่ง

เพื่อน ๆ สัตว์ทะเลพากันจูง "สีเทา" ขึ้นบก ส่วนเจ้า "สีเทา" ได้แต่หอบ ลุงข้าง
น้ำบอกว่า "ความทะนงตัวเองว่าเก่งเป็นศัตรูตัวร้าย พวกเจ้าทั้งหลายต้องช่วย "สีเทา" ให้
พยายามฝึกหัดว่ายน้ำให้เก่ง ๆ จะได้ไล่ทันผู้อื่น"

16. ดวงอาทิตย์โผล่จากพื้นน้ำ ควรจะเป็นเวลาใด

ก. รุ่งเช้า	ข. กลางวัน
ค. บ่าย	ง. เย็น

17. ทำไมสีเทาจึงอ้วนขึ้นกว่าเดิม

ก. นอนอย่างเดี๋ยวนาน	ข. เอาแต่กินกับนอนมาก
ค. อ้วนตามธรรมชาติ	ง. ชอบเที่ยวและกินเก่ง

18. ทำไมสีเทาจึงเหนื่อยเร็ว

ก. เพราะหนักลามาก	ข. เพราะวิ่งไล่กับเพื่อน
ค. เพราะหนักตัวใหญ่	ง. เพราะจะขึ้นบก

19. ทำไมสีเทาจึงไม่ออกฝึกหัดว่ายน้ำในระยะหลัง

ก. รู้สึกเบื่อการว่ายน้ำ	ข. คิดว่าตนเองเก่งแล้ว
ค. ราคางานเพื่อน ๆ มารุมล้อม	ง. ต้องการพักผ่อนมาก ๆ

20. สีเทาจะต้องฝึกหัดในด้านใดให้มากขึ้น

ก. ว่ายน้ำให้เร็ว	ข. ออกกำลังกาย
ค. บริหารตอนเช้า	ง. นอนอาบแดด

ตอนที่ 3

คำชี้แจง : อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วเลือก X กับตัวอักษรข้อที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ไข่เป็นอาหารที่มีคุณค่ามาก ไข่มีโปรตีนสูงและโปรตีนเป็นอาหารที่จำเป็นสำหรับเด็กที่กำลังเจริญเติบโต คุณค่าทางอาหารของไข่ขาวและไข่แดงแตกต่างกัน ไข่แดงมีโปรตีน ไขมันและเกลือแร่ที่จำเป็นแก่ร่างกาย ไข่ขาวมีโปรตีนเท่าไข่แดง แต่มีวิตามินบี 2 และมีกำมะถันมาก คุณค่าทางอาหารของไข่ดีเกือบเท่านม แต่มีแคลเซียมน้อยกว่านมเท่านั้น การกินไข่ควรกินไข่ที่ปรุงสุกแล้ว ไม่ควรกินไข่ดิบ ๆ เพราะช้อสซากและอาจมีเชื้อโรคปนอยู่

การเก็บไข่ควรเก็บไว้ในที่เย็น ๆ และไม่ควรถ้างหรือเช็ดไข่ด้วยผ้าชื้น ๆ ก่อนเก็บ เพราะจะทำให้เชื้อโรคเข้าไปในไข่ได้ง่าย

21. ข้อใดเป็นสาระที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้

- ก. ไข่มีโปรตีนสูง
- ข. ไข่เป็นอาหารที่มีคุณค่ามาก
- ค. ไข่ขาวมีโปรตีนมากกว่าไข่แดง
- ง. คุณค่าทางอาหารของไข่ดีเกือบเท่านม

เมื่อเราเหน็บร้อน ๆ ลงในถ้วยแก้ว ความร้อนอาจทำให้แก้วขยายตัวและแตกได้ ถ้าเราใส่ช้อนลงไปไว้ ความร้อนจะถ่ายจากน้ำมาสู่ช้อนบ้างเพราะช้อนเป็นสื่อความร้อนที่ดี แก้วจึงมีทางแตกน้อยลง ช้อนที่ใช้ควรเป็นช้อนโลหะ เช่น ทองแดง เงิน หรือโลหะอื่น ๆ จะเป็นสื่อความร้อนได้ดี แต่บางทีถึงแม้ว่าเราจะใส่ช้อนลงไปแล้วก็ตาม แก้วก็อาจแตกได้

22. สาระที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้คือข้อใด

- ก. ช้อนเป็นสื่อความร้อนที่ดี
- ข. การเหน็บร้อนลงในถ้วยแก้ว
- ค. ความร้อนถ่ายเทจากน้ำมาสู่ช้อน
- ง. ความร้อนอาจทำให้แก้วขยายตัวและแตกได้

การแข่งขันกีฬาที่ผู้เข้าแข่งขันจะต้องมีน้ำใจเป็นนักกีฬาคือ ไม่เห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว ต้องรู้จักเห็นใจผู้อื่นบ้าง ถ้าฝึกใจได้อย่างนี้ทั้งผู้แพ้และผู้ชนะก็ย่อมสบายใจ ไม่เคียดแค้นทั้งตนเองและผู้อื่น

23. สารที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้คือข้อใด

- ก. การแข่งกีฬาต้องไม่เคียดแค้น ข. การแข่งกีฬาต้องมีความอดทน
ค. การแข่งกีฬาต้องไม่เห็นแก่ตัว ง. การแข่งกีฬาต้องมีความเสียสละ

คนเป็นจำนวนมากไม่น้อยคิดว่า นักเพนกวินอยู่ในแถบแอนตาร์กติกหรือขั้วโลกใต้เพียงแห่งเดียว แท้จริงแล้วมีนักเพนกวินในออสเตรเลีย แอฟริกาใต้ และอเมริกาใต้อีกด้วย เพนกวินบินไม่ได้ แต่มันใช้ปีกแทนครีบสำหรับว่ายน้ำ มันกินกุ้ง ปลา และปลาหมึกเป็นอาหาร มันขาสั้น และเดินเตาะแตะบนพื้นดินได้ช้า ๆ เมื่อต้องการไปเร็ว ๆ มันจะใช้หน้าท้องไถลไป แล้วใช้ปีกและเท้าช่วยดันอีกต่อหนึ่ง

นักเพนกวินใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในน้ำ มันมีเครื่องป้องกันความหนาว คือมีขนหนาและมีไขมันใต้ผิวหนัง มันสร้างรังด้วยกรวดหรือหญ้า นักเพนกวินบางชนิดจะอาศัยอยู่ในรู ส่วนเพนกวินเอมเปอร์เรอร์จะยืนกกไข่เอาไว้ที่เท้า

24. ข้อใดเป็นสารที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้

- ก. ทวีปที่มีนักเพนกวิน ข. ลักษณะเด่นของนักเพนกวิน
ค. ลักษณะของนักเพนกวินในขั้วโลกใต้ ง. ลักษณะและความเป็นอยู่ของนักเพนกวิน

เด็กสมัยนี้มีโอกาสเป็นโรคหัวใจได้ เพราะไม่ค่อยได้ออกกำลังกายมากนัก ไปโรงเรียน แทนที่จะเดินไปได้อีกชั้นรถไป กลับมาบ้านแทนที่จะออกไปวิ่งเล่นก็กลับนั่งดูโทรทัศน์ และยังชอบรับประทานอาหารที่มีไขมันมากอีกด้วย

25. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของเรื่องนี้

- ก. เด็กสมัยนี้ไม่ชอบเดินไปโรงเรียน ข. เด็กสมัยนี้มีโอกาสเป็นโรคหัวใจ
ค. เด็กสมัยนี้ชอบนั่งดูโทรทัศน์ ง. เด็กสมัยนี้รักโรค

พระยาตากเห็นว่า กรุงศรีอยุธยาคงจะเสียแก่พม่าเป็นแน่ เพราะพม่ายกทัพมามากมายและล้อมกรุงไว้ จึงได้ชวนคนไทยประมาณ 500 คน ตีฝ่าวงล้อมของพม่าหนีออกมาก่อนและพากันไปตั้งตัวรวบรวมคนไทยได้อีกจำนวนมาก กลับมากู้เอกราชได้สำเร็จ หลังจากกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า 7 เดือน

26. สาระสำคัญของเรื่องนคือข้อใด

- ก. สงครามระหว่างไทยกับพม่า ข. การตั้งชุมชนของพระยาตาก
ค. การเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 ง. การกู้เอกราชของพระยาตาก

พ่อแม่ทั้งหลายที่รักลูก พึงระมัดระวังในการเลือกใช้นมเลี้ยงลูกด้วย นมที่เลือกซื้อต้องมีข้อความที่กล่าวว่า "อย่าใช้เลี้ยงทารก" เพราะนอกจากจะไปทำให้ไม่เจริญเติบโตแล้วยังอาจทำให้ตาบอด สมองไม่เจริญ หรือปัญญาอ่อนได้

การเลือกซื้อนม ควรตรวจดูอย่าให้กระป๋องชำรุด สำหรับนมสดอย่าลืมดูวันที่หมดอายุ ถ้าเป็นนมพาสเจอร์ไรส์ต้องเก็บไว้ในตู้เย็น อุณหภูมิไม่เกิน 10 องศาเซลเซียส และอย่าให้นานเกิน 3 วัน เพราะบักเตวีจะเพิ่มจำนวนขึ้นเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ส่วนนมสเตอริไลส์ก็ไม่ควรทิ้งไว้นานเช่นกัน

27. ข้อใดเป็นสาระสำคัญที่สุดของเรื่องนี้

- ก. นมทำให้ทารกพิการได้ ข. การเลือกซื้อนม
ค. นมสำหรับเลี้ยงลูก ง. อช่าเก็บนมไว้นาน

ในช่วงเดือนมิถุนายน เมื่อทะเลทรายโซโนแรนตกอยู่ในสภาพที่แห้งแล้งที่สุด และสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน นับเป็นช่วงที่ทุกชีวิตต่างดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ความสัมพันธ์ที่ต่อกันในช่วงนี้จึงเอื้อประโยชน์ต่อกันทั้งสองฝ่าย ดังเช่น การพบกันในตอนกลางคืนของค้างคาวและกระบองเพชร และยังมีสัตว์อื่น ๆ อีกมากมาย รวมทั้งสัตว์ที่หากินในตอนกลางวันที่ต้องพึ่งพาดันกระบองเพชร เป็นทั้งแหล่งอาหารและที่หลบภัย

ในตอนกลางคืน ดอกของต้นกระบองเพชร ซึ่งต้องอาศัยค้างคาวที่ช่วยในการแพร่กระจายเกสรจะผลิบานเต็มที่ ค้างคาว นก และแมลงต่าง ๆ จะบินมาเจาะกินผล (ช่วยในการแพร่กระจายเมล็ด) และคูดน้ำหวานจากดอกของต้นกระบองเพชร ซึ่งให้ทั้งพลังงานและทั้งความชุ่มฉ่ำ แม้แต่สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเช่น กระรอก และสุนัขจิ้งจอกก็อาศัยผลของกระบองเพชรเป็นอาหารเช่นกัน

28. ข้อใดเป็นสาระที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้

- ก. สิ่งมีชีวิตในทะเลทราย ข. สัตว์และพืชในทะเลทราย
ค. ค้างคาวทะเลทรายและกระบองเพชร
ง. วงเวียนชีวิตของค้างคาวทะเลทรายและกระบองเพชร

ผมและชนมีหน้าที่หลายประการ ประการแรกช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น ประโยชน์ข้อนี้เรามองไม่ค่อยเห็นเพราะทุกวันนี้เราไว้ผมสั้น แต่ถ้าย้อนดูในอดีตในสมัยยุคหินนั้น คนไม่สวมเสื้อผ้าแต่จะมีผมยาวรุงรัง ผมยาว ๆ นั้นแหละจะช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น โดยทั่วไปแล้วบนร่างกายของเราจะมีอยู่สองบริเวณที่ไม่มีขนชั้นเลขคือ ฝ่ามือกับฝ่าเท้า ตั้งแต่เส้นเท้าไปจนถึงปลายนิ้วเท้า ประการที่สอง ผมหรือขนช่วยป้องกันอันตรายให้กับอวัยวะบางส่วน เช่น ขนตาป้องกันฝุ่นเข้าตาของเรา

ในกรณีของสัตว์ ขนช่วยในการพรางตัวได้ เช่นสัตว์ที่อยู่ในเขตหนาวมีหิมะหรือน้ำแข็งปกคลุม สัตว์ในบริเวณดังกล่าวจะมีขนหนา และมีสีขนเป็นสีขาวหรือสีเทาจาง ๆ เพื่อพรางตัวสัตว์นั่นเอง

ประโยชน์ของขนหรือผมอีกอย่างหนึ่งก็คือ ทำให้ตัวเองเป็นจุดสนใจของคนอื่น เช่นคนเราจะมีการแต่งทรงผม เพื่อให้ตัวเองดู "หล่อ" คนอื่นจะได้สนใจเหลียวมอง ในสัตว์หลายชนิดขนยังใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก เช่น แมวใช้หนวดคลำทางในความมืด

29. สาระสำคัญที่สุดของเรื่องนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร

- ก. ประโยชน์ของผมหรือขน
- ข. ผมหรือขนช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่น
- ค. ผมหรือขนช่วยป้องกันอันตรายให้อวัยวะบางส่วน
- ง. ผมหรือขนทำให้ตัวเองเป็นจุดสนใจของคนอื่น

ตั้งแต่โรงเรือนปิดเทอม นกยูงเบือเบือ นิ่งเหงาอยู่คนเดียวบ่ฮ ๗ ๗ ของนกยูงโต ๗ กันหมดแล้ว เหลือแต่นกยูงนี้แหละยังเป็นลูกแห่งของคุณแม่คนเดียว บางที ๗ ของนกยูงก็มาเล่นด้วย แต่ไม่ไหวเลขนกยูงตัวเล็ก เล่นที่ไรก็แพ้เรอฮ นกยูงเลขหันเข้าหาหนังสือแทน

แต่นกยูงอยากทำตัวให้เป็นประโยชน์บ้าง คุณแม่บอกว่า เด็กดีต้องรู้จักทำตนให้เป็นประโยชน์มาก ๆ นกยูงหัดทำแล้วหลายอย่าง รดน้ำต้นไม้ ล้างจาน แต่มนูกยูงอยากทำงานชนิดอื่น

ดูบ้าง นกของอยากปลุกผัก พอนกของบอกคุณแม่ คุณแม่ก็รีบพานกของไปซื้อพันธุ์ผัก นกของเลือกผักกาดหอมเพราะนกของชอบกิน แล้วคุณแม่ก็ซื้อปุ๋ยมาให้ด้วย พอกลับถึงบ้าน คุณพ่อก็ช่วยพรวนดินทำดินเสียจนละเอียดเขียว แล้วก็คลุกปุ๋ยลงในดินจนทั่วกัน พอเสร็จ นกของก็โรยเมล็ดผักกาดหอมลงบนดินที่เตรียมไว้ แล้วรดน้ำ คุณแม่พูดว่าแต่ละต้นต้องให้ห่างกันประมาณ 6-10 นิ้ว ถ้าอยากให้ผักสมบูรณ์มากก็ให้ปลูกต้นห่าง ๆ กันสัก 10 นิ้ว นกของรีบไปหยิบไม้บรรทัดมาวัดใหญ่ สิบนิ้ว... สิบนิ้ว...ไปเรื่อย ๆ จนคุณแม่ต้องหัวเราะออกมา

ไม่นานผักกาดหอมก็งอกขึ้นมา เห็นใบจิ๋ว ๆ สองสามใบ นกของดีใจใหญ่รีบไปจุดคุณแม่มาดู แล้วนกของก็เฝ้านับวันคอยให้ต้นผักโต ระหว่างนั้นนกของต้องคอยใส่ปุ๋ย รดน้ำ และพรวนดินต้นอยู่เสมอ

พอผักโตเต็มที่ นกของก็ถอนไปขายคุณแม่ เพื่อเอาเงินมาซื้อพันธุ์ผักอีก คุณแม่ต้องเสียเงินซื้อปุ๋ยให้นกของอีกเยอะแยะ แต่คุณแม่ก็ยังดีใจที่นกของรู้จักคิด และทำในสิ่งที่เป็ประโยชน์ในระหว่างปิดเทอมได้ ไม่ปล่อยให้เวลาให้เสียไปเปล่า ๆ

30. ข้อใดเป็นสาระสำคัญของเรื่องนี้

- ก. วิธีการปลูกผักที่ถูกต้อง
- ข. เป็นลูกควรเชื่อฟังพ่อแม่
- ค. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- ง. ควรช่วยเหลือพ่อแม่ทำงานตอนปิดเทอม

แบบสอบถามความพึงพอใจ

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือตามความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	นักเรียนชอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบนี้					
2	นักเรียนมีความพอใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม					
3	นักเรียนคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างนี้ไม่น่าสนใจ					
4	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง นักเรียนไม่สนใจเลย					
5	นักเรียนอยากให้เพื่อนคนอื่นได้เรียนโดยใช้กิจกรรมอย่างนี้บ้าง					
6	เนื้อหาสาระในกิจกรรมยากเกินไปสำหรับนักเรียน					
7	วิธีการจัดกิจกรรมมีขั้นตอนเหมาะสม น่าสนใจ					
8	ครูผู้สอนดูแลเข้มงวดเกินไป					
9	การเรียนรู้จากกิจกรรมทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านในระดับการสื่อสารมากขึ้น					

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10	อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมทำให้นักเรียน เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน					
11	วิธีดำเนินกิจกรรมยุ่งยาก ซับซ้อน ไม่น่าเรียน					
12	นักเรียนรู้สึกใช้กิจกรรมเป็นแนวทาง ในการแก้ปัญหาในการอ่านด้วยตนเอง					
13	นักเรียนรู้สึกเบื่อบ่อยที่ต้องทำกิจกรรมอื่น นอกเหนือจากบทเรียนในชั้นเรียน					
14	อุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมมีมากเกินไป					
15	นักเรียนมีความตั้งใจจริงในการทำ กิจกรรม					
16	ครูผู้สอนอธิบายขั้นตอนในการทำ กิจกรรมไม่ชัดเจน จึงเข้าใจยาก					
17	นักเรียนมีความสุขเมื่อทำกิจกรรม ร่วมกับเพื่อน					
18	นักเรียนรู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องทำ กิจกรรมร่วมกับเพื่อนคนอื่น					
19	ครูผู้สอนให้ความสนใจ แนะนำ ช่วยเหลือในการทำกิจกรรมอย่าง เหมาะสม					
20	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมอย่างนี้ไม่ เหมาะสมกับวัยของนักเรียนเลย					

เฉลยคำตอบแผนการสอนที่ 1

1. ง
2. ก
3. ก
4. ค
5. ง

แผนการสอนที่ 2

1. ค 6. ค
2. ก
3. ง
4. ง
5. ง

แผนการสอนที่ 3

1. ข
2. ก
3. ข
4. ข
5. ข

แผนการสอนที่ 4

1. ง
2. ข
3. ก
4. ข
5. ค

แผนการสอนที่ 5

1. ง
2. ข
3. ก
4. ก
5. ค

แผนการสอนที่ 6

1. ข
2. ค
3. ง
4. ข
5. ค

แผนการสอนที่ 7

1. ค
2. ก
3. ก
4. ข
5. ข

แผนการสอนที่ 8

1. ก
2. ค
3. ง
4. ข
5. ง

แผนการสอนที่ 9

1. ข
2. ค
3. ง
4. ค
5. ก

แผนการสอนที่ 10

1. ก 6. ข
2. ข
3. ค
4. ค
5. ข

แผนการสอนที่ 11

1. ก 6. ก
2. ง
3. ง
4. ก
5. ค

แผนการสอนที่ 12

1. ก
2. ก
3. ค
4. ง
5. ก

แผนการสอนที่ 13

1. ก
2. ค
3. ง
4. ก
5. ข

แผนการสอนที่ 14

1. ก 6. ค
2. ข
3. ง
4. ข
5. ก

แผนการสอนที่ 15

1. ก
2. ง
3. ง
4. ง
5. ข

แผนการสอนที่ 16

1. ค
2. ง
3. ก
4. ง
5. ค

เฉลยคำตอบแบบฝึกหัดแผนการสอนที่ 1

1. ค	6. ง
2. ง	7. ก
3. ข	8. ข
4. ข	9. ง
5. ก	10. ข

แผนการสอนที่ 2

1. ข	6. ค
2. ก	7. ง
3. ข	8. ง
4. ค	9. ข
5. ก	10. ค

แผนการสอนที่ 3

1. ก	6. ข
2. ง	7. ข
3. ง	8. ค
4. ก	9. ข
5. ก	10. ค

แผนการสอนที่ 4

1. ง	6. ง
2. ค	7. ง
3. ข	8. ข
4. ง	9. ข
5. ข	10. ค (ก)

แผนการสอนที่ 5

1. ง	6. ข
2. ค	7. ค (ก)
3. ก	8. ค
4. ค	9. ง
5. ง	10. ข

แผนการสอนที่ 6

1. ก	6. ค
2. ค	7. ง
3. ข	8. ก
4. ค	9. ก
5. ข	10. ง

แผนการสอนที่ 7

1. ค	6. ค
2. ค	7. ง
3. ง	8. ก
4. ง	9. ง
5. ข	10. ง

แผนการสอนที่ 8

1. ค	6. ง
2. ค	7. ข
3. ก	8. ก
4. ค	9. ง
5. ง	10. ค

แผนการสอนที่ 9

1. ก	6. ง
2. ง	7. ก
3. ค	8. ข
4. ง	9. ข
5. ก	10. ก

แผนการสอนที่ 10

1. ง	6. ก
2. ข	7. ง
3. ก	8. ข
4. ค	9. ข
5. ข	10. ข

แผนการสอนที่ 11

1. ค	6. ก
2. ค	7. ค
3. ก	8. ก
4. ง	9. ก
5. ข	10. ข

แผนการสอนที่ 12

1. ก	6. ค
2. ข	7. ง
3. ง	8. ง
4. ค	9. ก
5. ก	10. ค

แผนการสอนที่ 13

1. ค	6. ค
2. ก	7. ข
3. ง	8. ง
4. ข	9. ก
5. ก	10. ค

แผนการสอนที่ 14

1. ก	6. ข
2. ค	7. ก
3. ง	8. ข
4. ก	9. ข
5. ค	10. ข

แผนการสอนที่ 15

1. ก	6. ค
2. ง	7. ง
3. ข	8. ก
4. ค	9. ข
5. ก	10. ค

แผนการสอนที่ 16

1. ก	6. ง
2. ค	7. ก
3. ข	8. ค
4. ง	9. ค
5. ค	10. ง

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสายหยุด แก้วสว่าง เกิดวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2502 ที่อำเภอ ปากน้ำโพ จังหวัด นครสวรรค์ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีการศึกษาบัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ในปีการศึกษา 2523 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2532 ปัจจุบันรับราชการที่โรงเรียนชุมชนวัดจบก มีตราบภาพ ที่ 157 ตำบล หนองรี กิ่งอำเภอ ลำสนธิ จังหวัด ลพบุรี ได้รับทุนอุดหนุนในการวิจัยจาก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นจำนวน 6,100.- บาท